CONTENTS

BUDGET SESSION

Volume—II

No, 13

Dated, The 21st June 1972

Page

1. Questions and Answers	....	...	1—25
2. Voting On Demands for Grants	...	....	25—105
3. Statement made by the Chief Minister		..	105—107
4. Calling Attention	....	...	107—108
5. Half an Hour Discussion Under Rule 49		....	108—121
6. Adjournment	...	...	121

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY,

Wednesday, June 21, 1972.

The House met at 10 A. M. in the Assembly Chamber, Shillong with Mr. Speaker in the Chair.

STARRED QUESTIONS AND ANSWERS

(To which oral replies were given)

Re : Structural change in Administrative setup

Shri Dulal Chandra Barua asked :

* 137. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Government has declared that there will be complete structural change in the administrative set up of the State of Assam with a view to giving changed out look to the entire administrative machinery according to the needs of the changed political, social and economic circumstances ?

(b) Whether the Government has taken any definite steps in that direction ?

(c) If so, what are those steps ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

(a) Although no formal declaration was made nor any specific decision taken, the need for and desirability of, a structural change has been stressed while expressing Government's attitude in the matter.

(b) & (c)—The matter is under consideration.

Shri Dulal Chandra Barua : As the Chief Minister has stated that no specific decision has so far been taken, may I know

whether the Government has worked out any plan in that particular direetion, and if so, what is that ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The Government is working out and it is not yet complete, and so it is not possible to give the plan.

Shri Dulal Chandra Barua : As the Chief Minister stated on an earlier occasion that the Government was planning decentralisation of power, both financial and administrative in the administration, may I know whether Government is planning in that line ? If so, what is that ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : So far as decentralisation of power, both financial and administrative is concerned, we are taking steps in that direction.

Shri Dulal Chandra Barua : In the proposed structural change whether the recommendations that have been made by the Administrative Reforms Committee will be implemented ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Surely the recommendation of the Administrative Reforms Committee both Central and State, will be taken into consideration.

Shri Dulal Chandra Barua : If only the recommendations made by the Central Administrative Reforms Commission and State Administrative Reforms Committee are given effect to, will there be any structural change ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : When we are making structural change the things will be taken into consideration and when these things will be finalised then only it can be seen how that change comes.

Sreemati Renuka Devi Barkataki : Whether the structural change will also be effective in the case of local-self Government like Municipai Boards and Panchayats ?

(গ) বৰ্ত্তমানলৈকে গৰমপানীত স্নান কৰা যাত্ৰীৰ সংখ্যা লিখিতভাবে ৰখা নাই।

(ঘ) গৰমপানীৰ পুখুৰীৰ উত্তপ্ত পানীত স্নান কৰিলে চৰ্মৰোগ ভাল হয় বুলি জনসাধাৰণৰ মাজত এটা বিশ্বাস আছে।

(ঙ) গোলাঘাট গৰমপানীৰ কাৰণে মূল সুচলতা দিবৰ বাবে এখন আঁচনি বিভাগীয় বিষয়াসকলে যুগুত কৰি আছে। এই হাতত লোৱা আঁচনিখনত নিম্ন-লিখিত ব্যৱস্থাসমূহ অন্তৰ্ভূক্ত কৰা হৈছে।

(১) কেইটামান স্নানাগাৰ, কেইটামান কাপোৰ সলোৱা ঘৰ আৰু দুটামান প্ৰস্ৰাৱ কৰা ঘৰ।

(২) এই স্নানাগাৰলৈ উফ্ৰঁৰপৰা গৰমপানী আৰু ওচৰেদি বৈ যোৱা নদীৰ পৰা ঠাণ্ডা পানী আনিবৰ বাবে নলী বহুৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হব।

(৩) এখন সৰু উদ্যানো পতা হব।

(৪) উফুঁটোক সম্ভাব্য গৰাখহনীয়াৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ এটি বান্ধৰ ব্যৱস্থা কৰা হব।

(চ) প্ৰাৰম্ভিক ৰূপৰেখাৰ পৰা দেখা যায় যে মুঠ অনুমানিক খৰচ এক লাখ চৌৰাল্লিশ হেজাৰমান টকা হব পাৰে। এই উপৰোক্ত মুঠ খৰচৰ পৰা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰ্য্যটন বিভাগে এক লাখ টকা খৰচ কৰিবলৈ সন্মত হৈছে।

কিন্তু বৰ্ত্তমানে অতিৰিক্ত টকাৰ অভাৱৰ বাবে পৰ্য্যটন নিবাস বা জিৰণী ঘৰৰ ব্যৱস্থা অন্তৰ্ভূক্ত কৰিব পৰা নহ'ল।

(ছ) এই বিষয়ে বৰ্ত্তমান কোনো আঁচনি হাতত নাই।

শ্ৰীমাল চন্দ্ৰ পেগু : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, গৰম পানীত স্নান কৰিলে কি কি ৰোগত উপকৃত হব পাৰি সেইটো বিশেষজ্ঞৰ দ্বাৰা পৰীক্ষা কৰোৱা হৈছেনে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : হোৱা নাই।

শ্ৰীমাল চন্দ্ৰ পেগু : পৰীক্ষা কৰি চাবনে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : (মন্ত্ৰী) বেলেগ বিভাগে সেইটো কাম কৰে। সেই বিভাগক প্ৰশ্ন কৰিলে ভাল হব।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : গৰম পানীৰ সংক্ৰান্তত আচনিৰ টকা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দিবনে অসম চৰকাৰে দিব ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : এক লাখ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দিবলৈ মান্তি হৈছে।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা ঃ কিবা আঁচনি কৰা হৈছে নে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ(মন্ত্ৰী) ঃ প্লেন-এচটিমেট কৰি থকা হৈছে।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা ঃ এই একলাখ টকা কি ভিত্তিত দিব খুজিছে।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) ঃ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগত আলোচনা কৰোতে এক লাখ পয়ত্ৰিশ হেজাৰৰ কথা কোৱা হৈছিল। কিন্তু তাৰ মাত্ৰ একলাখহে দিব খুজিছে।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা ঃ এই ১ লাখ টকা আঁচনিৰ ওপৰত দিব খুজিছেনে আঁচনি নোহোৱাকৈয়ে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) ঃ আলোচনাৰ ওপৰত হোৱা কথাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই দিব খুজিছে।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা ঃ এনেকুৱা কামত শতকৰা এশভাগেই কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছেনে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) ঃ ভ্ৰমণকাৰীৰ আবাসৰ ক্ষেত্ৰত দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা ঃ গৰমপানীত স্নান কৰিবলৈ যায় তীৰ্থস্থানৰ বিশ্বাসত। তেনেক্ষেত্ৰত পাৰত এটা বাথৰুম কৰি দিলে তীৰ্থস্থানৰ পবিত্ৰ উদ্দেশ্য কত ৰব ? কাপোৰ কানি আদি সলোৱাৰ কথাটো বেলেগ। পুখুৰীটোহে ভাল কৰাটো আচল কথা। গতিকে বাথৰুম সজাৰ পৰিবৰ্তে পুখুৰীটো ভালকৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিলেহে তীৰ্থস্থানৰ আচল উদ্দেশ্যটো সফল কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) ঃ তেনে ব্যৱস্থা চিন্তা কৰি চোৱা হব।

বিষয় ঃ খাগৰিজান আঞ্চলিক পঞ্চায়ত এলেকাত প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকাই সুধিছে ঃ

*১৪১। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) নগাওঁ জিলাৰ খাগৰিজান উন্নয়নখণ্ড আৰু আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ ভিতৰত এখন প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ স্থাপনৰ কাৰণে চৰকাৰে আঁচনি গ্ৰহণ কৰা কথাটো সঁচানে ?

(খ) যদি সঁচা হয় তেন্তে কোন চনত এই আঁচনি গ্ৰহণ কৰা হৈছিল ?

(গ) এই স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ স্থাপনৰ স্থান ক'ত নিৰ্ণয় কৰা হ'ল ?

(ঘ) যদি স্থান নিৰ্ণয় হোৱা নাই, তাৰ কাৰণ সমূহ কি ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে ঃ

(ক) —হয়, সঁচা।

(খ) —১৯৬৫ চনত।

(গ) —খাগৰিজান উন্নয়ন খণ্ডৰ ভিতৰত প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ স্থাপনৰ কাৰণে 'সৰ্ত্ত সাপেক্ষত' 'বুঢ়া গোঁহাইথানত' স্থান ঠিক কৰা হৈছিল।

(ঘ) —গ প্ৰশ্নৰ উত্তৰৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত প্ৰশ্ন নুঠে।

শ্ৰীকেহো ৰাম হাজৰীকা ঃ চাৰ, প্ৰাক্তন স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী শ্ৰীবৈদ্য মুখাৰ্জী আৰু অনেক মন্ত্ৰীয়ে এই স্থান পৰিদৰ্শন কৰিছে কিন্তু এতিয়াও নিৰ্দিষ্ট সেই জাগাত প্ৰাইমাৰী হেলথ ইউনিট ঠিক কৰা নাই। মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰো নে বুঢ়া গোহাঁইথানত য'ত ৰাইজে ৮ বিঘা মাটি আৰু দান সংগ্ৰহ আদি কৰিছে তাতেই হেলথ ইউনিটটো হব?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) ঃ (গ)'ৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কোৱা হৈছে যে ১৯৬৫ চনৰ ১০ আগষ্ট তাৰিখে আঞ্চলিক পঞ্চায়তে সিদ্ধান্ত লোৱামতে বুঢ়াগোহাই থানাত প্ৰাইমাৰী হেলথ ইউনিট হব লাগে। কিন্তু দুৰ্ভাগ্য বশতঃ বুঢ়াগোহাইথানত এখন পূৰ্ব্বস্থাপিত ষ্টেট ডিস্পেনচাৰী নাই। ভাৰত চৰকাৰৰ নিৰ্দ্দেশনতে এখন ষ্টেট ডিস্পেনচাৰী থকা ঠাইতহে এখন ব্লকৰ ভিতৰত হেলথ ইউনিট হব আৰু নতুবা ৫০ হাজাৰ টকা জমা দিব লাগিব। কিন্তু বুঢ়াগোহাইথানত এখন পূৰ্ব্বস্থাপিত ডিস্পেনচাৰী নাই আৰু সেই কাৰনে ৫০ হাজাৰ টকা জমা দিবলৈ কোৱা হ'ল কিন্তু সেই টকাও জমা দিয়া নাই। ১৯৬৭ চনত আঞ্চলিক পঞ্চায়তে সিদ্ধান্ত কৰিলে যে যিহেতুকে ইমানদিনে পইছা জমা দিয়া হোৱা নাই আৰু এমাহৰ ভিতৰত তাৰ উদ্যোক্তা সকলে পইচা জমা দিব বুলি ঠিৰাং কৰিলে। কিন্তু তাৰ পিচতো পইছা জমা দিয়া নাই। সেই কাৰনে এই প্ৰস্তাৱৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত এই কথাটো অমিমাংসিত হৈ আছে।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰীকা : আঞ্চলিক পঞ্চায়তে ১৯৬৭ চনত প্ৰস্তাৱ লোৱাৰ পিচত ৫০ হাজাৰ টকা এমাহত জমা দিব নোৱাৰাত প্ৰস্তাৱ অনুযায়ী ১০ হাজাৰ টকা জমা দিবলৈ লৈ আহিল কিন্তু একেলগে ৫০ হাজাৰ টকা জমা দিব নোৱাৰাৰ কাৰণে টকা জমা নললে। তাৰ পিচত ৰাইজৰ তৰফৰ পৰা সজাতিদল পঠিয়াই এই কথা আলোচনা কৰা হয়। ১৯৭০ চনত আঞ্চলিক পঞ্চায়তলৈ এখন চিঠি গ'ল যে প্ৰাইমাৰী হেলথ ইউনিটৰ স্থান ক'ত নিৰ্ণয় কৰিব আপোনালোকে এটা প্ৰস্তাৱ

আগবঢ়াওঁক। ১৯৭১ চনত আকৌ সেই জাগাতে হেল্থ ইউনিট হব লাগে বুলি প্ৰস্তাব লোৱাৰ পিচতো কিয় চৰকাৰে সিদ্ধান্ত লোৱা নাই জনাবনে ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : ১৯৭১ চনৰ সিদ্ধান্তৰ বিষয়ে মই নাজানো কিন্তু ১৯৬৭ চনৰ সিদ্ধান্ত বিষয়ে জানো। গতিকে এই বিষয়ে খবৰ লম।

শ্ৰীমতী আনন্দি বালা ৰাভা : চৰকাৰে এতিয়ালৈকে কিমান হেলথ ইউনিটৰ আঁচনি লৈছে আৰু এতিয়ালৈকে কিমান কৰা হ'ল জনাবনে ?

মাননীয় অধ্যক্ষ : এইটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰিব।

শ্ৰীলীলা কান্ত বৰা : একেটা প্ৰস্তাৱতে আঞ্চলিক পঞ্চায়তে আয়ভেটিতও হেলথ ইউনিটৰ স্থান নিৰ্ণয় কৰা কথাটো সচা নে ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : ১৯৬৭ চনত আঞ্চলিক পঞ্চায়তে যি প্ৰস্তাব লৈছিল সেই প্ৰস্তাৱত এই ঠাই ডোখৰৰ ইঙ্গিত দিয়াতো সচাঁ। তাত কোৱা হৈছিল যে বুঢ়াগোহাঁই থানত টকা জমা দিব নোৱাৰিলে আইভেটিত ইয়াৰ স্থান নিৰ্ণয় কৰিব লাগে।

শ্ৰীলীলা কান্ত বৰা : মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰটো আইভেটিতে হব বুলি কথা দিব পাৰেনে ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : মই ' এচুৰেঞ্চ ' দিব নোৱাৰো। কাৰণ মাননীয় সদস্য হাজৰীকা ডাঙৰীয়াই এটা প্ৰস্তাৱ সম্পৰ্কে ইঙ্গিত দিছে যিটো বিষয়ে মই নাজানো। সেই হিচাবে এতিয়া একো কব নোৱাৰো।

শ্ৰীদেবেন বৰা : আঞ্চলিক পঞ্চায়তে বুঢ়াগোহাই থানত হেলথ ইউনিট হব লাগে বুলি সিদ্ধান্ত লৈছে। গতিকে এই পৰি প্ৰেক্ষিতত বৰ্ত্তমানৰ স্বৰ্ত্ত সাপেক্ষে আইভেটি নে বুঢ়াগোহাঁইথানত হেলথ ইউনিট কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰীকা : আইভেটি নগাওৰ পৰা ছাবে পাচ মাইল দূৰ আৰু বুঢ়াগোহাঁইথান নগাওঁ টাউনৰ পৰা ১১ মাইল বেছি দূৰ। বুঢ়গোহঁইথান অঞ্চলটো বেছি পিচপৰা জাতিৰ বসতি স্থান আৰু এই স্থান প্ৰাক্তন স্বাস্থ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীবৈদ্য মুখাৰ্জী আৰু বৰ্ত্তমানৰ স্বাস্থ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীটেৰন ডাঙৰীয়াইও আৰু ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী শ্ৰীশইকীয়া ডাঙৰীয়াইও পৰিদৰ্শন কৰিছে।

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : মই কৰা নাই।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰীকা : চৰকাৰে যিবিলাক কনডিচন আৰোপ কৰিছে সেই

হিচাৰেওঁ বুঢ়াগোইথানৰ বেচি বেকওৱাৰ্ড । গতিকে বুঢ়াগোহাইথান বেছি বেকওৱাৰ্ড ঠাই হিচাৰে তাত ইউনিটটো দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব নে ? দ্বিতীয়তে আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ শেহতীয়া প্ৰস্তাৱমতে বুঢ়াগোহাঁইথানতে হেলথ ইউনিটটো কৰাৰ সিদ্ধান্ত মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৰিবনে ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : এতিয়াই 'এচুৰেঞ্চ' দিব নোৱাৰি।

শ্ৰীকেহোৰান হাজৰীকা : বুঢ়াগোহাইথান বেছি 'বেকওৱাৰ্ড' হয়নে নহয় ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : মই আইভেটিলৈ গৈছো, নগাওঁৰ পৰা ৮ মাইল দূৰ আৰু আইভেটিৰ বিষয়ে সকলো কথা জানো । কিন্তু বুঢ়াগোহাই থানলৈ যোৱা নাই, গতিকে সেই বিষয়ে বেছি জ্ঞান নাই !

শ্ৰীলীলা কান্ত বৰা : আইভেটি ডিস্পেনচাৰী নগাওঁৰ পৰা ৭–৮ মাইল দূৰত। যদি বুঢ়াগোহাইথানত ৰাইজে টকা দিব নোৱাৰে আইভেটিতে কৰাৰ সিদ্ধান্ত কৰিব নে ?

(উত্তৰ নাই)

শ্ৰীআব্দুল হুচেইন মীৰ : মন্ত্ৰী মহোদয়ে আইভেটিত বাজেটত টকা ধৰা কথাটো জানে নে ? যদি আইভেটিত হেলথ ইউনিট হয় তাৰ ডিস্পেনচাৰীটো বুঢ়াগোহাই থানত দিব নোৱাৰে নে ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : মাননীয় সদস্যৰ পৰামৰ্শটো বিবেচনাৰ যোগ্য।

শ্ৰীপিটসিং কোঁৱৰ : আইভেটি থিংলৈ ওচৰ আৰু নগাওঁলৈকেও ওচৰ। আই-ভেটিৰ মানুহে নগাওঁৰ চিভিল হস্পিটলত চিকিৎসাৰ সুবিধা লব পাৰে। কিন্তু বুঢ়াগোহাই থান নগাওঁৰ পৰা ১১ মাইলৰো বেছি, গতিকে বুঢ়াগোহাই থানতে হেলথ চেণ্টাৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : এতিয়াই এই কথা কব নোৱাৰি।

Re : Drinking Water for Nowgong Town

Shri Lila Kanta Bora asked :

*142. Will the Minister-in-charge of Health be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that in the opinion of the Medical Experts the Water of Nowgong Town is quite unfit for human cousumption ?

(b) Whether it is a fact that the Public Health Department, Nowgong had made an elaborate Survey in 1969-70 for installation of deep Tube Well in the Town?

(c) Whether Government propose to take up the work for Water Supply and if so, when?

Shri Chatrasing Teron (Minister, Health) replied :

142. (a) No

(b) —Detailed Survey was conducted and completed during 1970 for ascertaining the potential surface water resources and not for installation of a deep tube well.

(c) A scheme for supply of water in Nowgong Town will have to be prepared, after trial boring. It has not been possible to do the trial boring, as the Municipality has not made available the necessary funds for this purpose.

Shri Lila Kanta Bora : Sir, whether the Municipal Board, Nowgong have already paid the expenses for preliminary investigation and also whether the Municipal Board, Nowgong had requested the Government to meet the expenses for boring and other things from the amount that is due to the Municipal Borad from the Government grant and whether the Government had assured or had already agreed to accept that proposal.

Shri Chatrasing Teron (Minister) : This may be known to the Municipal Administration Department but so far as the Public Health Engineering Department on whose behalf I am replying, I am afraid, these matters are not known.

Shri Lila Kanta Bora : Will the Minister in charge of Health be pleased to take up the matter with the Municipal Administration Department for expediting the work?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : The Department is constantly in touch with the Municipal Administration Department as both of them are very much interested in the work of the Nowgong water supply.

Shri Lila Kanta Bora : May I know when the Government wants to take up the work ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : As I have intimated in my reply that initially the surface water was explored but unfortunately it was found that from the nearest river Kolong the flow and discharge is so insignificant that probably it would not be advisable to tap it and the apprehension is that there may be pollution of water because of insufficiency of water. The other source of water is the Kapili river which is 32 K.M. away and it was considered to be economically prohibitive. So, naturally, the Public Health Engineering Departmant decided that probably we should go for deep tubewell and for that the Public Health Engineering Department has placed a request and submitted an estimate for about Rs. 89,500/ for test boring so that deep tubewells may be bored and water discharge can be ascertained.

Shri Gunendra Nath Pandit : Is it a fact that originally pipes for water supply were purchased by the Municipal Board and those pipes are still stored and the scheme failed due to nonavailability of Government fund ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : I do not know if the Municipal Board purchased any pipes. That I shall not be able to reply.

Shri Charan Narzari : Whether the Government have any

plan for water supply projects in other places also ? If so, what are the names of thoses places ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : I cannot give the names of other places now.

Shri Pitsing Konwar : Is it a fact that the pipes purchased by the Nowgong Municipal Board have been lifted and all the pipes have been utilised in other places ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : That I do not know.

বিষয় ঃ গোলাঘাট নগৰত খোৱা পানী যোগান আঁচনি

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰাই সুধিছে ঃ

*১৪৪। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে জনাবনে—

(ক) গোলাঘাট নগৰত খোৱা পানী যোগান আঁচনিখন নতুনকৈ লোৱা হৈছে সঁচানে ?

(খ) যদি লোৱা হৈছে, এই আঁচনিৰে বৰ্ত্তমান কি কি কাম কৰিবলৈ লোৱা হৈছে ?

(গ) এই পানী যোগান আঁচনিৰে নগৰৰ কিমান ঘৰ পৰিয়ালক নিয়মিয়াকৈ পানী যোগান ধৰিব পৰা হব বুলি চৰকাৰে স্থিৰ কৰিছে আৰু কিমান পৰিয়াল আঁচনিখনৰ ভোগৰ পৰা বঞ্চিত হব ?

(ঘ) গোলাঘাট নগৰৰ পানী যোগান আঁচনিৰ কাৰণে নগৰ পালিকাই কি কি ব্যৱস্থা লৈছে ?

(ঙ) এই পানী যোগান আঁচনিৰ নিৰ্ম্মাণ কাৰ্য্য কেতিয়া শেষ হব আৰু মুঠতে কিমান ধন খৰচ হব ?

(চ) গোলাঘাট নগৰৰ পানী যোগান আঁচনিৰ নিৰ্ম্মাণৰ কাৰনে চৰকাৰৰ কোন শিতানত কিমান টকা খৰচ হৈছে ?

শ্রীছত্রসিং টেৰণ (স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্রী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) হয় ।

(খ) প্ৰস্তাৱিত আঁচনিত তলত দিয়া প্ৰধান কামবোৰ লোৱা হৈছে—

(১) ট্ৰিটমেণ্ট প্লাণ্ট (চেডিমেণ্টেচন ডিভাইচ বাদে) ।

(২) বৰ্ত্তমান ইন্‌টে‌্‌ক পইণ্ট নৈৰ উজানলৈ নিয়া ।

(৩) পানী যোগান ধৰাৰ সৰু নলবোৰ ডাঙৰ নললৈ সলনি কৰণ ।

(ঃ) অপবিষ্কাৰ আৰু পৰিষ্কাৰ পানীৰ বাবে দমকল স্থাপন।

(গ) নগৰৰ গোটেই নাগৰিক ইয়াৰ ভিতৰত পৰিব।

(ঘ) নগৰ পালিকাই আঁচনিৰ কাৰণে দৰকাৰী টকাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিছে।

(ঙ) ইয়াৰ কাৰণে যদি দৰকাৰী বস্তু পোৱা যায় তেনেহলে ১৯৭৩-৭৪ চনৰ শেষৰ ভাগত ইয়াৰ নিৰ্ম্মাণ কাম শেষ হব বুলি আশা কৰা যায়। প্ৰথম হিচাব মতে ৬.৪৩ লাখ কিন্তু দাম বঢ়াৰ কাৰণে আৰু আঁচনি সলনি কৰাৰ কাৰণে আগৰ হিচাব ও সলনি কৰিব লাগিব।

(চ) ৩১।৩।৭২ তাৰিখলৈ তলত দিয়া উপশিতানত টকা খৰচ হৈছে—

	লাখ
(১) পৰিষ্কাৰ আৰু অপৰিষ্কাৰ পানী ধৰাৰ কাৰণে দমকল।	০.৩০
(২) ট্ৰিটমেণ্ট প্লাণ্ট স্থাপন কৰাৰ কাৰণে।	২.৪৯
(৩) বিবিধ খৰচ, বস্তু পৰিবহন, বনুৱা, ইত্যাদি।	০.১১
	মুঠ—২.৯০

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা: অধ্যক্ষ মহোদয়, এই নতুন আঁচনিখন কৰোতে ভালেই হৈছে কিন্তু পুৰণি আঁচনিত ৬ লাখ কিমান টকা আছিল। এতিয়া যিহেতুকে বস্তুৰ দাম বাঢ়িছে, প্লেন বদলি কৰিছে। গতিকে এতিয়া নতুন আঁচনি কৰাৰ অজুহাতত এই কাম পিচপৰি থকাৰ সম্ভৱনা আছেনেকি যে যাৰ কাৰণে গোলাঘাটৰ ৰাইজ পানী খোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হব ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী): অধ্যক্ষ মহোদয়, কাম পিচপৰি থকাৰ কথা নহয়। কাম আগবঢ়াই নিবলৈকে চেষ্টা কৰা হৈছে। আমি প্ৰথমতে যিখন আঁচনি কৰিছিলো সেইখনত খৰছ বহুত টকা আছিল। কিন্তু মিউনিসিপালটিয়ে কলে যে এই আঁচনিত আমি ইমান টকা খৰচ কৰিব নোৱাৰো। গতিকে এতিয়া আগৰ ডিজাইনটো সালসলনি কৰা হৈছে। আৰু আমাৰ এই ট্ৰিটমেণ্টপ্লেণ্টৰ অৰ্থাত পানী যোগানৰ যিটো মূল কেন্দ্ৰ তাৰ কাম এতিয়া প্ৰায় শেষ হবলগীয়া অৱস্থালৈ আহিছে।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা: অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে যে, এইটো ঋণ হিচাবে দিয়া হৈছেনে ? নাই সাহায্য হিচাবে দিয়া হৈছে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী): সাধাৰনতে এইটো টকা নগৰ অঞ্চলত ঋণ হিচাবে দিয়া হয়।

Re : One Man Enquiry Committee

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*145. Will the Minister-in-charge of Health be pleased to state-

(a) Whether it is a fact that the Government has instituted One Man Enquiry Committee in the year 1971 to go into the alleged malpractices indulged in by the staff and Principal of the Gauhati Medical College ?

(b) If so, whether the enquiry has been completed and what are the findings ?

(c) If not, why there is so much delay in submitting the report of the Committee ?

Shri Chatrasing Teron (Minister, Health) replied :

145. (a)—A One man Commission was appointed by Government in July, 1971 to enquire into certain affairs of the Gauhati Medical College. The terms of reference of the Committee were—

1. Whether the Principal has been able to effectively supervise, control, guide and co-ordinate the activities of the staff working in the Medical College and Hospital.

2. Whether the relationship amongst the staff and between the staff and Principal is cordial and conducive to a proper academic atmosphere in the College.

3. Whether there has been deterioration in the efficiency and effectiveness of services in the Hospital and what steps are necessary to improve the quality of services and availability of facilities.

4. Whether Government orders and directives have been promptly and faithfully carried out by the Principal and staff of the Medical College and Hospital.

5. Whether the utilisation of vehicles allotted to the College and Hospital is rational and appropriate.

6. Whether the indenting, purchase, storing and issue of medical stores is in accordance with Government instructions with particular reference to the purchase of sutures and sterilization equipment.

7. Whether the Heads of Departments and other teaching staff in the Medical College have been discharging their duties properly or in a manner which is detrimental to official discipline, code or conduct, academic standards of study and the interest of the institution and students.

8. Whether there was wilful disobedience of the orders of the Principal by any member of the staff

9. Any other matter which is incidental or relevant to the terms of the Committee as may be decided by the one Man Committee.

(b) & (c)— The enquiry has been completed. The findings are now under examination of the Government.

Shri Dulal Chandra Borua : Whether as per terms of reference the facts relating to allegation of malpractices have come to light ?

Shri Chatra Singh Teron (Minister) : Sir, I have not personally gone into detailed report of the committee. Sir, the report is under consideration of the Government and when the whole thing finalised by the Government I Think I shall be able to give out everything.

শ্ৰীমানবেন্দ্ৰ শৰ্মা : এই ৰিকমেনদ্যেশনটো কেতিয়া চাবমিট কৰিলে জনাবনে ?

Shri Chatra Singh Teron (Minister) : The report was submitted on 22nd Dec/71.

Shrimati Renukadevi Barkataki : The Commission was instituted on the basis of the allegations made by the public. Whether the Government consider it necessary to publish the report for the satisfaction of the public ?

Shri Chatra Singh Teron (Minister) : Government. should be given time in order to consider the report and finalise it.

Shrimati Renukardevi Borkotoki : This Committee was instituted on the demands of the public and the public must know the result of it. Let the Government consider and finalise it but in the meantime the report itself should be published so that people know about it.

Shri Chatra Singh Teron (Minister) : I feel that without proper examonation of the report probably we should not publish it.

Shrimati Renukadevi Borkotoki : Can Government modify the report ?

Shri Chatra Singh (Minister) : I don't think.

Shrimati Renukadevi Borkotoki : Then what is the harm publishing it. ?

Shri Chatra Singh Teron (Minister) : I shall see to it.

Shri Dulal Chandra Barua : Regarding the functions of the Gauhati Medical College a Committee was instituted. And by considering the importance of the report Government should take actions on the lines of the recommendations made. Does Government propose to finalise it and place it before the House so that the House can also make certain suggestions ?

Shri Chatra Singh Teron (Minister) : Sir, actually this was taken up by the House before the Gauhati Medical College agitated over this and in course of the reply the

Health Minister assured that some steps will be taken and on the basis of this Commission was instituted.

Shri Dulal Chandra Barua : The assurance was given by the Chief Minister and at that instance the Enquiry Commission was instituted. What is the harm if the Government place the report before the House during the session ?

Shri Chrtra Singh Teron : We shall try to finalise it and take decision on the report and as desired by the honourable members and place it before the House during the current session.

UNSTARRED QUESTIONS AND ANSWERS

(To which oral replies were given)

বিষয়ঃ বালিসিঠা আক্কেৰীঘাট জয়ন্তীপুৰ ৰাস্তা

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়াই সুধিছে ঃ

১৬। মাননীয় গড়কাপ্তানি বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে ?

(ক) বালিসিঠা আক্কেৰীঘাট জয়ন্তীপুৰ ৰাস্তা সম্পূৰ্ণ হবলৈ আৰু কিমান বাকী আছে ?

(খ) সেই ৰাস্তাৰ আক্কেৰীঘাটৰ পৰা বালিসিঠালৈ আৰু বিষ্ণুপুৰৰ পৰা হালধালৈ এই দুই চোৰা পথৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰাৰ ব্যৱস্থা আছেনে নাই ?

(গ) যদি কৰে কেতিয়া কৰিব ?

ডাঃ লুত্‌ফুৰ ৰহমান, (গড়কাপ্তানি বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে ঃ

১৬। (ক)—গড়কাপ্তানি বিভাগৰ নামাকৰণ অনুযায়ী এই ৰাস্তাৰ নাম হ'ল আক্কেৰীঘাট থৈৰাবাৰী। এই ৰাস্তাটোৰ মাটিৰ কাম সম্পূৰ্ণ হৈছে। দলং আৰু কালভাৰ্টৰ কাম বৰ্ত্তমানে চলি আছে। এই কামবোৰ শেষ হোৱাৰ পিচত শিলগুটি দি ৰাস্তাটো সম্পূৰ্ণ কৰা হব আৰু আশাকৰো আৰ্থিক অনাটন নহলে এই কামটো ১৯৭৩ চনৰ মাৰ্চ্চ মাহত শেষ হব।

(খ) আৰু (গ)—আক্কেৰীঘাটৰ পৰা বালিসিঠালৈ কাম কৰাৰ ব্যৱস্থা আছে আৰু কামবোৰ বৰ্ত্তমানেও চলি আছে। কিন্তু বিষ্ণুপুৰৰ পৰা হালধালৈ ৰাস্তা কৰাৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই।

Shri Dipak Moornoo : The Doctor was appointed under Reg. 3 (f). Why there is considerable delay in regularising the appointment ?

Shri Chatra Singh Teron (Minister) : The matter was previously referred to the P.S.C. and some delay occured in between. In any way we are taking it up immediately.

Shri Dulal Chandra Barua : Is it a fact that the pay slip was issued on receipt of this particular question ?

Shri Chaira Singh (Minister) : May be Sir.

Shrimati Renukadevi Borkotoki : How long this Doctor was under Reg. 3 (f)

Shri Chatra singh Teron (Minister) : He was appointed in 1970.

Shri Dulal Chandra Barua : When this was taken up by the P.S.C. ?

Shri Chatra Singh Teran (Minister) : Immediately along with the appointment the information is sent to the P.S.C. to advertise and regularise it.

Shri Dulal Chandra Barua . We want to know who is at fault whether it is Government or it is the P.S.C. Give us the exact date ?

Shri Chatra Singh Teron (Minister) : It appears that subsequent reminders were not issued in this regard.

M. A. Jalil Chaudhury : এই কথা কি সত্য নয় যে A.P.S.C. এই ডাক্তারের নাম আমাৰ পৰে বিভাগীয় কর্ত্তপক্ষ উপযুক্ত সময়ের মধ্যে গভর্ণমেণ্টে দৃষ্টি আর্কষণ করে Case Conside করা হয় নাই। যদি সত্য হয় তবে তার কাৰণ কি ?

Shri Chatra Sing teran (Minister) : A.P.S.C. সেরকম কোন Recommendation দেয়নি।

Smti. Renuka Devi Barkataki : On 4th of May, 1972 Shri Chatra Singh Teron, Minlster-in-charge of Health had given him extension under Regulation 3 (f): May I know whether the Minister had enquired as to why this gentleman had been under Regulation 3 (f) for two years, or without enquiring he had given extension of life ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Extension is given as a matter of course. It does not come to the Minister and as such I had no occasion to enquire. However, I am going to look into it.

Smti. Renuka Devi Barkataki : Somebody is doing these things deliberately to give protection to this gentleman. Whether the Minister would take specific action against that particular person who is doing that deliberately ?

Shri Chatra Sing Teron (Minisier) : Yes.

Re : Appointment of Dr. Hussain

Shri Dipak Moornoo asked :

17. Will the Minister, Health be pleased to state—

(a) Whether Dr. Ekramul Hussain, presently posted at Karimganj Subdivision was originally appointed as District Surgeon under Regulation 3 (f) of the Assam Public Service Commission ?

(b) Whether Dr. Hussain was offered the appointment of District surgeon at the District Headquarter of the Mikir Hills District at Diphu while he was working at West Wood Hospital, Beverly East Yorkshire, England ?

(c) Whether District Surgeon Dr. Hussain's transfer from Diphu to Karimganj Subdivision is a case of demotion ?

(d) Whether Dr. Hussain is an F.R.C.S. from London with extensive training in Urology ?

(e) What was the date of his joining as District Surgeon ?

(f) Whether his appointment was in the public interest and

(g) Whether his continuing appointment beyond the initial period of 4 months is still in public interest ?

(h) Whether Government have taken any step for his regular appointment to the post ?

(i) Why is the delay for the Public Service Commission to advertise the post when it had received the draft advertisement from the Government some time in early March, 1970 ?

(j) Whether Government are aware that Dr. Hussain has not been paid his salary for the last one year ?

(k) What has led to this inordinate delay and for whose fault ?

(l) When his salary is going to be paid ?

Shri Chatrasing Teron (Minister, Health) replied :

(a) Yes.

(b) Yes.

(c) He was transferred on 1st December, 1971 from Diphu as District Surgeon and posted in post of District Surgeon, Silchar with headquarters at Karimganj. In view of the situation due to happenninings in Bangla Desh, Dr. Hussain was transferred from Diphu and posted as District Surgeon, Silchar with headquarters at Karimganj considering the need of a District Surgeon there. His posting at Karimganj as District Surgeon is not a case of demotion.

(d) Dr. Hussain is an F.R.C.S. with work experience in a Urological institution in U.K. for one year and three months.

(e) 4th May, 1972 (A.N.).

(f) & (g) Yes.

(h) The matter is under consideration of Government.

(i) Does not arise in view of (h) above.

(j) No. The payslip in respect of Dr. Hussain has already been issued by the Accountant General, Assam, Shillong.

(k) & (l) Does not arise in view of (j) above.

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়া : কাম শেষ হোৱাৰ পিচত যি বাকী আছে সেই কাম হৈ থকা বুলি জনাইছে। মই নিজে গৈছো, এবছৰেও তাত কাম হোৱা নাই। ৰিপৰ্টটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৰপৰা পালে জনাবনে ?

শ্ৰীলুটফৰ ৰহমান (মন্ত্ৰী) : মাটিৰ কাম শেষ হল, তাত কালভাৰটৰ কাম চলি আছে।

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়া : মাটিৰ কাম শেষ হোৱা কথাটো সচাঁ চাৰ, কিন্তু কাল-ভাৰটৰ কাম চলি থকা কথাটো কোন ৰিপৰ্টৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কলে জনাবনে ?

শ্ৰীলুটফৰ ৰহমান (মন্ত্ৰী) : সেইটো মই চাই কম চাৰ।

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়া : এই পথটোৰ জয়ন্তীপুৰৰ বাকী অংশ নিৰ্ম্মাণ কৰাৰ সম্ভাৱনা নাই বুলি কৈছে, কমলপুৰ আৰু কলাই গাওঁ সমষ্টিৰ সীমাত থকা এই পথচোৱা মাত্ৰ ডুমাইল। এই ডুমাইল ৰাস্তা গড়কাপ্তানী বিভাগে লব নে ?

Shri Lutfur Rahman (Minister) : There was a proposal for taking up this work but due to non-availability of fund it could not be taken up.

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়া : লোৱাৰ বিবেচনা কৰিব নে ?

শ্ৰীলুটফৰ ৰহমান : চাম।

Voting on Demands for grants

Mr. Speaker : Questions are over. Now we takeup Budget Discussion.

Smti. Renuka Devi Barkataki : Mr. Speaker, Sir, while supporting the Cut Motion I would like to make to a few observations, Sir, the State of Assam is blessed with a wealth of natural resources, yet it must be admitted that this State is one of the most industrially backward State

in the country. Sir, the problem of subsistence, existence, the problem of unemployment, underemployment, the problem of inadequacy of income as well as of non-availability of consumer goods, essential Commodities cannot be solved without industrialisation. But it is very difficult to say that this Government has shown any awareness or emergency in this regard or produced any comensurate plan for industrialisation.

Mr: Speaker : I have before me names of more than 10 Speakers who desire to speak on this subject: Is it the desire of the House to continue the whole day?

(Voices : till 12.30 P.M)

Mr. Speaker : It would not be possible to cover 10 speakers within 12.30 P.M.

Shri Syed Ahmed Ali (Minster) : We have on this side some speakers who are new who would like to speak also.

Smti. Renuka Devi Barkataki : Industrialisation requires technical know-how, capital, machinery. enterpreneural skill and skilled labour. The capital necessary for industrialisation may not be available within the State. The sources available within the State may not be adequate for the extent of investment that is necessary for industrialisation of the State. The availability of capital or resources depends upon the availability of savings. Investible saving can be created only if incomes are high and a large number of people have sufficiently high income that permits savings adequately. The economy of the State as it is today does not contribute to growth of such savings. It is somewhat of a vicious circle. Industrialisation is necessary to increase income which would result in increased savings. Unless we have savings

we cannot have capital. In the absence of adequate savings or capital within the State, the capital necessary for industrialisation must come from (1) private investors and enterprenuers from outside the State, (2) Financial Institutions like the Banks, particularly the financial institutions in the public sector like the (a) Industrial Finance Corporation, Agricultural Finance Corporation, L.I.C, Nationalised Banks etc.

Shri Mahammad Idris (Minister) Did you say anything about private investors from outside ?

Smti. Renuka Devi Barkataki : I was telling that for industrialisation we must have private investors from outside if we do not have enough of capital savings within the State. The Financial institutions can also come to our help. The third point that I wanted to make out is that capital must come from the Central Government Public Sector Units and loans. Unfortunately Government of Assam has not been able to attract sufficient investment from all these three sources. The Government must examine how far its own incompetence, lack of vision and the inadequacy of its policies is responsible for this. It must also examine why it has failed in bringing pressure on the financial institutions in the public sector and the Central Government to increase their investment and loans in the State of Assam. It must put pressure on the Central Government to (a) increase the number of public sector undertakings which can provide employment, (b) to modify its licensing policy to ensure the location of industrial units in our State so that regional imbalance and disparities may be reduced, (c) to issue direction to the financial institutions to formulate

schemes that provide differential rates of interest etc. to promote investment in industrially backward State like Assam. Sir, It must be admitted that though financial institutions like Banks are doing good business in Assam, the investment of these institutions in Assam to promote industrial growth is disapointingly low. Unless the State Government put pressure on the financial institutions in Assam manned by practically all outsiders they are not going to help us in our developmental works.

Comming to the budget grants, I would first take up Grant No.36 'Cottage Industries'. I would like to make a few observations on (1) Training Institutes, and (2) Industrial Estates. During the last 10 years we are having training institutions for (1) Bee Keeping, (2) Paper making. (3) Furniture making, (4) Umbrella making, (5) Soap making, (6) Bamboo and Cane making, (7) Ghani Section, (8) Toy making, (9) Nail making, (10) Leather Section, (11) Blacksmithy etc. Now let us see how many of the trainees have earned their means of living from these training. I can tell you, Sir, that not a single boy has means of livelihood through these trades. Sir, I can give you some glaring instances. One of the boys who got traning in Blacksmithy, he is known to me, is now a Peon in the Secretariat. Another young boy who was trained in these training institutions is now a Punkha-puller in a Block Development Office.

Sir, one or two glaring instances of total failure of this Department is given. The Department is giving training to Assamese boys for last 10 years in Umbrella making. Recently one of the Cooperative Organisation of

Tea Garden Workers ATECOL decided to give one umbrella to each of the Tea garden labour which will be about a few lakh. The Organisation asked indigenous people to come forward & supply umbrella but not a single indigenous people came to take the contract. Sir, now I would like to draw your attention about the Industrial Estates at Gauhati, Jorhat, Dhekiajuli, Tinsukia, Nalbari Badarpur, Sibsagar & Nowgong. The condition of all the Industrial Estates are alike. I would like to draw your attention to the report of the Comptroller and Auditor General of India for the year 1969-70 on one or two of the Estates.

"(I) Regarding Gauhati Industrial Estate—This estate was sanctioned in 1956 and completed in 1960 (cost Rs. 29.15 lakhs) with 52 sheds. Six more sheds were added by March 1967 (capital expenditure upto March 1970 was Rs. 42.15 lakhs idcluding cost of machines for common service facility). Out of 58 sheds in the estates 4 sheds have remained vacant (January 1970) ever since construction. The following table shows the cost of maintenance of the estate, rent realisable, rent realised and shortfall of rent since 1960-61 :—

Cost of maintenance upto March 1969.	Rent realisable upto March 1969	Rent realised upto March 1969	Shortfall
10.14	0,27	2.79	7.48.

Besides, plant and machines (cost Rs. 1.17 lakhs) purchased between 1960 and 1964 are lying idle (June, 1970).

Similarly in Dhekiajuli Industrial Estate, the shortfall is O.24 lakhs. In Nalbari Industrial Estate, the shortfall is O.12 lakhs. As regards Tinsukia Industrial Estate, we find Rs. 18.21 lakhs were spent upto March 1970 on construction

etc. Out of 44 sheds, 28 remain vacant (January 1970). Arrears in recovery of rent of occupied sheds were Rs. 0.11 lakhs (March 1967), the position thereafter was not made available to Audit.

Sir, regarding Industrial Estate at Gauhati, I would like to draw the attention of the Hon'ble Minister for Indstries. The Hon'ble Minister has come forward with a big budget. Sir, I must say, before we spend money on these white elephants, we must be very careful. Most of the sheds in the Industrial Estates are under lock and key. The owners of the shed are not readily available within the boundary of Assam. Quota of rawmaterials allotted to these Industrialists are sold outside the State. The Government undertakings are (1) ASCON, (2) Auyrvedic Products, (3) Galvanised C. I. sheets units and (4) Cane and Bamboo Mill and all others are proved to be a failure. Unless we pinpoint the guilty persons in these affairs it is no use spending money in losing concerned.

Before I go to the Major Industries, I must say a few words about the Small Industries Corporation. This is a corporation manned by personnels of the Ministers' favourite groups. Sir, from the Study of Plan Achievements and programme for 1972-73, we have come to know that "the Assam Industriat Development Corporation" was set up broadly on the line of similar Corporations in other States. In the context of the special circumstances obtaining in Assam, the Industrial Development Corporation is taking steps both direct and indirect to promote industrial development. Apart

from participating and giving assitance to private sector projects, the Assam I. D. C. on its own initiative is taking projects for which private initiative not forthcoming."

Sir, accordingly they have taken up some of the industries, such as, (i) Ashok Paper Mill, (ii) Assam Petrochemical Complex, (iii) Assam Alkali Allied and Chemicals and chemicals limited, (iv) Sugar Mill in Cachar and (v) Power Tiller and Agricultural Implement Factory. I would like to say few words about this corporation. This Corporation is one of the glaring instances of the Government of Assam to appoint retired personnel. A Chairman was appointed to the Corporation who never spent even an hour regularly to go through the affairs of the Corporation. Here also the question of appointing of retired personnel came. It has been the policy of the Government to appoint retired personnels in such Corporation which facilitate to bring quick liquidation for the corporation in one hand and to allow the officers concerned to have their own time in the corporation. It must be admitted that the corporation failed to serve the very purpose for which it was organised. So, sir, I suggest either to scrap the corporation or to reorganise the same in such a way or in such a manner so that it can give service to the people.

Coming to my next point of Marketing Corporation and Credit-guarantee scheme, I would like to mention another organisation-the Small Industries Service Institute, a Government of India undertaking, which is also supposed to give services to the people of Assam in the matter of getting

projeet report, licences from the Government of India and raw-materials etc. The service given to people by this Organisation is really disappointing. May I ask the Minister, sir, to get a detalied report of this organisation with huge parapharnalia in the matter of industrial facilities given to the people of this State. Regarding credit guarantee scheme, I would like to say a few words. Everytime when new Ministers come, they are coming with novel industrial schemes, in order to gain cheap popularity. Here also we find that the Industry Minister has found that to remove the deadlock in industrial development in Assam, he invented a scheme known as credit guarantee scheme as some time some big industrialists promised to give some black money to the Minister to be used for the prepose of giving loan to the young enterpreneurs. Sir, it is a fact that the Government has totally failed to attract private industrialists from within and outside the State to augment the industrial atmosphere of the State. It is a fact, sir, even though a few investors came to Assam to invest their money in the State, afterwards it was proved that these industrialists came to Assam not to invest money in Assam but to suck bloods of Assamese people and left the place in no time by declaring their industry as a losing industry. The Associated Industries of Assam is one of the classic examples. Sir, the Government failed to attract private Industrialists as well as the Government failed to persuade the Central Government to change its present discretionery policy to issue licences to private individuals as well as to the public sectors. In issuing licences to the private individuals the element of political consideration,

favouritism, nepotism prevails. In issuing licences for public sectors, stronger the political backing you have among the States, larger the number of licences you get. This is practically the norms to issue licences to the private individuals and the States. So, Assam with 18 members in Lok Sabha & Rajya Sabha cannot have the right to get things in economic consideration, but whatever we get you may get by being most loyal beggar to the Mughal Court at Delhi. Sir, as regards the Credit Guarantee Scheme, I would like to suggest the Government that should give a clear cut idea. They should come forward with a definite scheme and idea. Sir, we find in the Study of Plan Achievements and Programme for 1972-73 that "a Credit Guarantee Scheme" was introduced in 1969-70. Because of difficulty in getting money from Financial Institutions, many of our young entrepreneurs have not been able to make much headway with their schemes. The credit guarantee scheme seeks to overcome this in the Banks against which these banks will advance loans to small industrial units on the recommendation of the Government. This guarantee scheme is resigned to encourage quick and adequate funds from financial institutions to the industries, especially new ones. With this objeetive, a sum of Rs. 15.00 lakhs has been provided in the fourth plan. In 1969-70, an amount of Rs 2.50 lakhs was deposited in a bank: Some entrepreneurs have already applied for loans under this scheme. But there is no report whether the Government have helped them: Therefore, sir, if the Government want to help the entrepreneurs, they should give them directly and not in that way.

In connection with the Major Industries, instead of

drawing your attention to a good number of failure, it will be sufficient, if I can show the affairs of one of the Major Industries taken up by the Government in public sector. Let us take for example the Asok Paper Mills. A letter of intent for establishment of a unit of pulp at Jogighopa in Assam with a capacity of 120 tonnes of pulp and 90 tonnes of Paper per day has been received "by reviving an existing company." Sir, I would like to point out that it was "by reviving an existing company" that licence was given and that company was not in Assam, but it was in Bihar. "The project is likely to cost 15'00 crores. Civil Construction work is continuing. To man this project, local persons have been sent for training at Sahranpur Paper Technology Institute". Sir, I would like to draw your attention to the organisation side. This iudustry with total capital investment of about 15 crores of rupees has been placed under one part time Managing Director. This gentleman happens to be the Director of Industries, Assam, he has no time to look after the new industry. Either he should be appointed as full-fledged Managing Director of Ashok Peper Mill or he should be the full time Director of Industries and somebody should be appointed as The Managing Director of Ashok Paper Mill. secondly, let us see the machinery. It was said in the letter of intent that "by reviving one existing company" and I point out that, that company belonged to the Maharaja of Darbhanga; and to appease the Maharaja of Darbhanga, the then Minister of Industrial Development, Raja D nesh Singh asked the Government of Assam to take the machinery from the Maharaja of Larbhanga and it seems from the report of the Government that that was the condition when

that licence or letter of intent was given to the Government of Assam. (Minister, Industries : was it in the life time of the Maharaja of Darbhanga ?) May be during the time of his sons or grandsons. What does it matter ? After all his family is there. After the machines were purchased it was found that some parts were missing and for the purchase of which it involves foreign exchange. Another thing is very interesting that this company will have two parts-one part at Jogighopa in Assam and the other part at Darbhanga in Bihar. The Jogighopa unit will produce paper pulp and low type of paper which earn lesser amount of sales tax whereas the Bihar unit, located at Darbhanga will produce high grade paper out of the pulp supplied by Assam Mill resulting in earning of more sales tax. This is one of the reasons why the Bihar Government agreed to sell the paper Mill unit to Assam Goverement

Now, let us come to the appointment policy of the Ashok paper Mill. It is declared by the Government that local people should get preference or priority in the matter of appointment. This is one of the classic example where the local people have got the priority (!). No rigid policy is adopted by the authority of this Mill. There is great discrimination in giving facilities to the staff. Regarding appointment of technical staff, the visiting team of Industrial Development Bank of India who offered a loan of 13 crores to the Mills, wrote in their report that the present technical staff of the Mills is not competent to complete the construction work within the speculated time. It is a fact Sir, the foundation stone was laid by the Prime Minister with great pomp and funfair in October, 1970. According to the time

schedule of 1970, the production of Ashok Paper Mill should have started by the end oi 1972. But I am sorry to to say Sir, because of underqualified staff appointed through baekdoor, the whole project is even now at planning stage. I doubt Sir, whether the production will start before 1975. The authority has not fixed up the pay scales, designation of the officers and has not framed the service rules of the staff. These things, pay scales, designation, service conditions etc varies from person to person and varies from the barometer report of the mental weather of the Managing Director.

Sir, I am giving you the list of a few senior Officers to explain how the authority discriminated the local Engineers for the service of the Industry :

1: Paper Machine process man —pay Rs. 2300/—p.m.
2. Recovery Process man —pay Rs.1500/—p.m.
3. Pulp Process man —pay Rs. 1500/—p.m.

These are the three experts or technical men for the Mill. These three from outside Assam. We admit that we do not have such technical persons at present, but it is surprising that they have been appointed on permanent basis. Then again :

4. One Mechanical Engineer for paper machine —Rs 2500/—
5. One Electrical Engineer for the plant —Rs. 1800/—
5. One Mechanical Engineer —Rs. 1700/—
6. One Instrumental Engineer —Rs. 1800/—

Sir, these posts are ordinary Mechanical and Electrical Engineers' posts and hundred of our boys are sitting idle who could be appointed. All of them are non-Assamese 'and

suprising enough they have been appointed on permanent basis and not on contract basis.

8. One Senior Civil Engineer- Rs.1500/—This gentelman is however, an Assamese who has been appointed and taken from the Government of Assam on deputation. No. 9- One Senior Civil Engineer- Rs.1500/—He is also on deputation from he Assam P.W.D. and lastly there is another Senior Civil Engineer at a salary of Rs.1500/- taken from the Assam State Electricity Board on deputation. These are the three Assamese officers so far appointed in that project. Then No 11 - One Mechanical Engineer- Rs.1000-1500/- and 12. One Security Officer at Rs.700/ —They are from outside the State. So out of 12 officers so far appointed only three of them are Assamese and they are on deputation for one year. Not only that Sir, 25 Assamese boys have completed their training in Paper Industry but not a single of them has been appointed by the Ashok Paper Mill. Some of them are working outside Assam and some of them are sitting idle at home.

Sir, I am sorry to say again and again if these industries are not meant for giving emplyment to our local people, if this industrialisation d‹ es not help the people of Assam in capital formation, if this industrialisation cannot give the living to our people then what is the use of having such industries. I would request this Cabinet, this Government specially the Chief Minister to review the whole industrial policy and take proper steps so that posterity cannot blame them.

With these words Sir, I commend my cut motion.

ডঃ ৰবিন গোস্বামী : কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধিতা কৰিছো। আমাৰ অসমত উদ্যোগ-বিকাশৰ প্ৰচুৰ সম্ভাৱনা থকা স্বত্বেও এতিয়ালৈকে শিল্পায়নৰ ক্ষেত্ৰত অসম অতিকৈ চালুকীয়া হৈ আছে। আমাৰ অসমত কৃষিৰ ভিত্তিত উদ্যোগ, খনিজৰ ভিত্তিত উদ্যোগ আৰু বনজৰ ভিত্তিত উদ্যোগ স্থাপনৰ প্ৰচুৰ সম্ভাৱনা আছে কিন্তু ইমান বিলাক সুবিধা থকা স্বত্বেও উদ্যোগ স্থাপন হোৱা নাই। আমাৰ অসমত মূলধনৰ অভাৱ, পৰিবহনৰ বিজুতি, বৈদ্যুতিকৰনৰ অভাৱ ইত্যাদি বিলাক যুক্তিক ইয়াত উদ্যোগ নোহোৱাৰ কাৰণ হিচাবে ডাঙি ধৰা হৈছে। আমাৰ অসমত শিল্পায়ন নোহোৱাৰ কাৰণে যিবিলাক যুক্তি ডাঙি ধৰা হৈছে সেই বিলাক যুক্তিয়ে পৰোক্ষ্য ভাৱে উদ্যোগ স্থাপনৰ ক্ষেত্ৰত অসমৰ যে দৃঢ়তা আৰু সামৰ্থ্য নাই তাকহে প্ৰমান কৰিছে !

১৯৬০।৬১ চনত অসমত তৈয়াৰী শিল্পখণ্ডৰ অৰিহনা জাতিয় মুঠ উৎপন্নৰ শতকৰা ২.৩৫ শতাংশ আছিল। কিন্তু ১৯৬৮।৬৯ চনত ই কমি গৈ ১.৬২ শতাংশ হয়। ১৯৫১ চনত Registered Factoryৰ সংখ্যা সৰ্ব্বভাৰতীয় সংখ্যাৰ তুলনাত ৫.৩ শতাংশ আছিল আৰু ১৯৬৬ চনত সি কমি গৈ ১.২ শতাংশ হয় গৈ। সেইদৰে ১৯৫১ চনত অসমৰ ফলোৎপাদক আঁচনিত নিয়োজিত মূলধনৰ ৩.৯ শতাংশ আৰু সেই সংখ্যা ১৯৬৬ চনত কমি গৈ ২.২ শতাংশ হয়।

১৯৫১ চনত অসমত উৎপাদিত সামগ্ৰীৰ মূল্য আছিল ৩.৩ শতাংশ আৰু ১৯৬৬ চনত সি কমি গৈ ১.৯ শতাংশ হয়। তাতোকৈ আতংঙ্কৰ কথা হৈছে ১৯৫১ চনত নিয়োগৰ সংখ্যা সৰ্ব্বভাৰতীয় সংখ্যাৰ তুলনাত ২.৪ আৰু ১৯৬৬ চনত সি কমি গৈ ১.৯ শতাংশ হয়গৈ।

এই তথ্য পাতিবিলাকে এইটোয়েই প্ৰমাণ কৰে যে ১৯৫১ চনৰ পৰাই ভাৰতৰ অইন ৰাজ্যৰ তুলনাত উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত অসম যথেষ্ট পৰিমানে তললৈ নামি গৈছে।

পৰিকল্পনাৰ প্ৰথম দশকত অসমত একো কৰা নহল। তৃতীয় পৰিকল্পনাত সৰ্ব্বমুঠ তিনি দশমিক পয়সত্তৰ কোটি টকা ধাৰ্য্য কৰা হৈছিল, তাৰে সাত দশমিক নবৈ কোটি টকা খৰচ কৰা হল। প্ৰকৃত পক্ষে চতুৰ্থ পৰিকল্পাৰ পৰাহে অসমত উদ্যোগৰ যো-জা আৰম্ভ কৰা হৈছে। এই ছোৱা সময়ত আমাৰ পৰিকল্পনাৰ ক্ষেত্ৰত উদ্যোগিক নীতিত স্থিৰ ভাৱে কি কৰা হৈছে তাৰ কাৰণে আমি যোৱা কুৰি বছৰৰ পৰিকল্পনাৰ পৰ্য্যালোচনা কৰা দৰকাৰ হব। যোৱা কুৰি বছৰে আমি মূল ধনৰ অভাৱ, উদ্যোগপতিৰ অভাৱৰ হেতু বাহিৰা উদ্যোগপতিক অসমত উদ্যোগ নিৰ্ম্মাণ, স্থাপন আৰু পৰিচালনা কৰিবলৈ দিয়া হৈছিল। অকল সেয়ে নহয় তেওঁলোকক

বিনামূলীয়া মাটিও দিয়া হৈছিল, কৰ-কাটল ৰেহাই দিয়া হৈছিল, কম দামত কেচামাল যোগান ধৰা হৈছিল কিন্তু তাৰ বিনিময়ত অসমে কি পালে? সেইটো ভাবি চাবলগীয়া কথা। সেয়েহে দেবকান্ত বৰুৱাই কোৱা কথাষাৰলৈ মনত পৰে 'বুলো লাও-বগালে পুৰৈ-লাগিল কোৱাভাতুৰী'। যি অৱস্থাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত উদ্যোগপতিসকলক উদ্যোগ স্থাপন কৰিবলৈ দিয়া হল সেই অৱস্থালৈ আওকাণ কৰি উদ্যোগপতিসকলে ছলে-ছক্ৰান্তৰে অসমৰ পৰা টকা পইচা লুণ্ঠন কৰি অসমৰ বাহিৰলৈ নিবলৈ ধৰিলে। এই উদ্যোগ স্থাপনৰ উদ্দেশ্যৰ তিনিওটা দিশলৈ চালে দেখা যাব প্ৰথমতে এই উদ্যোগবিলাকে অসমৰ স্থানীয় মানুহৰ জনমূৰী আয় বৃদ্ধি কৰিব পৰা নাই। দ্বিতীয়তে এই উদ্যোগ সমূহত স্থানীয় মানুহে নিয়োগ নোপোৱাৰ কাৰণে দা-দৰমহা আদিৰ ফালৰ পৰাও এই উদ্যোগে আমাৰ অসমৰ অৰ্থনৈতিক দিশত কোনা বৰঙণি যোগোৱা নাই। তৃতীয়তে এই উদ্যোগ বিলাকে লাভৰ কোনো অংশ উদ্যোগৰ সম্প্ৰসাৰণৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ নকৰি বাহিৰলৈ পঠিয়াবলৈ ধৰিলে, তাৰ পৰা আমাৰ কোনো লাভ হোৱা নাই। এই তিনিটা মাপ-কাঠিৰে চালে আমাৰ অৰ্থনৈতিক বিকাশত কোনো সহায় কৰা নাই। এইবোৰ উদ্যোগ হ'ল হাৰ্ড বোৰ্ড, এচোচিয়েটেড ইণ্ডাষ্ট্ৰি, অসম ব্ৰিকচ আৰু ফিৰোজ এণ্ড কোম্পানী। এই কেইটাৰ ভিতৰত মই ফিৰোজ এণ্ড কোম্পানীৰ বিষয়ে অলপ কব খুঁজছো। এই কোম্পানীৰ লগত অসম চৰকাৰৰ কন্‌ডাক্টৰ এণ্ড টিউবচ্‌ বিভাগে ১৯৫০-৫১ চনত ফিৰোজ এণ্ড কোম্পানীৰ আশী জনক ইমপোৰ্ট লাইচেন্স দিয়া হয় আৰু সেই বিলাকৰ বহুত নিষিদ্ধ মূল্যত নিষিদ্ধ বজাৰত কলিকতাৰ বজাৰত বিক্ৰি কৰি প্ৰায় ৩৫ হাজাৰ টকা পায়। ১৯৬৬ চনত ভাৰত চৰকাৰে ওৱেৰ ট্ৰেন্সমিচনৰ কাৰণে কপাৰৰ ব্যৱহাৰ নিষিদ্ধ কৰি দিয়ে। তেতিয়া এই কোম্পানীক সহায় কৰিবলৈ অসম কণ্ডাক্টৰে এলুমিনিয়ামৰ লাইচেন্স দিছিল এই এচ আই-ডি-চিৰ মেনেজিং ডিৰেক্টৰক, বৰ্ত্তমান তেওঁ উদ্যোগ বিভাগৰ সঞ্চালক। আকৌ কোম্পানীক অৰ্থ সাহাৰ্য্য দিবলৈ গৈ গিৰিয়েকক জামিন হিচ'বে ৰাখি ঘৈণীয়েকক আশী লা টকা দিছে। সেই বছৰেই চেপ্তেম্বৰ মাহত এই উদ্যোগ অসম চৰকাৰে নিজৰ হাতলৈ আনে। সেই উদ্যোগে দিয়া হিচাব, লাভ-লোকচানৰ হিচাব আদি আমাৰ এচ-আই-ডি-চিয়ে মানি লৈছিল। কিন্তু এচ-আই-ডি-চিৰ পৰা এই কোম্পানীয়ে যন্ত্ৰ পাতি বিলাক কিনাৰ কাৰণে টকা ধাৰে লৈছিল। বেলেন্স চিটত এইবোৰে লোৱা টকাৰ হিচাব দেখুৱা হোৱা নাই। ফলত দুই লাখ তেত্ৰিশ হাজাৰ টকা অসম চৰকাৰে এনেয়ে ভৰিব লগা হল; নাপাব লগা টকা ফিৰোজ কোম্পানীয়ে পালে। চৰকাৰৰ হাতলৈ

এই উদ্যোগ অহাৰ পিচত লোকচান খালে আৰু ই বন্ধ হৈ গল। বৈদ্যুতিকৰণৰ যুগত পাচখন লাইচেন্স লাভ কৰা ভাৰতৰ ভিতৰতে অন্যতম এই কোম্পানীটো বন্ধ হৈ গল। আনহাতে আকৌ উদ্যোগ বন্ধ হৈ যোৱা কাৰণে ৩৭টা মেচিন বিক্রি কৰিবলৈ বিজ্ঞাপনো দিয়া হৈছে। যদি মেচিন বেচিব লাগে তেনেহলে চৰকাৰে কিয় নিজৰ হাতলৈ আনিলে। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ উদ্যোগ বিভাগৰ সঞ্চালকৰ হাত আছে নেকি মূখ্যমন্ত্রীয়ে জনাব বুলি আশা কৰিলো।

তাৰ পিচত মই যোগীঘোপা কাগজৰ কলৰ কথালৈ আহো। সেই বিষয়ে আমাৰ শ্রদ্ধেয় ৰৰাই কৈছিল। ১৯৫৯ চনত দ্বাৰভাঙ্গা মিলে আই এফ-চিয়েৰ পৰা চাৰি কোটি টকা ধাৰ লৈছিল। কিন্তু সেই মিল বন্ধ হৈ যায়। আই-এফ চিয়ে মোকৰ্দ্দমা কৰি দিয়া কাৰণে অসম চৰকাৰৰ মনোযোগ আকর্ষণ কৰে। হাই-কোর্টৰ আদেশ ক্রমে মোকৰ্দ্দমা উঠাই লৈ অসম চৰকাৰে যুটীয়া প্রতিষ্ঠান হিচাবে কৰিবলৈ আঁচনি গ্রহণ কৰিলে। নতুন কোম্পানী গঠন কৰা হল। আগৰ দুই জন মানুহ আছিল: বি-এল শৰ্ম্মা আৰু আনজন মি পলাক। এই মি: পলাকৰ সম্পর্কে কেইটামান কথা সদনৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰিব খুজিছো। এওঁ বেঙ্কক আটলান্টিক কোম্পানীৰ শাখা এটা ভাৰতত খুলিছিল। মেনেজিং ডিৰেক্টৰ আছিল মিঃ পলাক। আকৌ তেওঁ দ্বাৰভাঙ্গা মিলৰ লগতো সহযোগ কৰিছিল। পিচত তেওঁ কেনেকৈ ঠগিলে তাৰ প্রমাণ দিওঁ শুনক। ১৯৬০ চনত দ্বাৰভাঙ্গা আৰু অন্ধ্ৰৰ দুয়োটা কাগজৰ মিলৰ কাৰণে একে ধৰণৰ যন্ত্র সৰবৰাহ কৰিছিল। অন্ধ্ৰৰ মিলত দুই কোটি উনচল্লিশ লাখ আঠসত্তৰ হাজাৰ টকা ললে আৰু দ্বাৰভাঙ্গাত ললে তিনি কোটি উনষাঠি লাখ আঠসত্তৰ হাজাৰ টকা। একে মেচিনেই দুয়ো ঠাইলে সৰবৰাহ কৰিলে কিন্তু তাৰ মাজতে দ্বাৰভাঙ্গাত এক কোটি বিশ লাখ টকা বেছি কৰি ললে। কিন্তু ক্রটিপূর্ণ পৰিচালনাৰ কাৰণে দ্বাৰভাঙ্গা মিল বন্ধ হবলগীয়া হল। এটা কাগজৰ কলৰ কাৰণে আশী লাখ টকা পানী যোগানৰ কাৰণে দৰকাৰ হয়। কিন্তু দ্বাৰভাঙ্গাত পানীৰ ব্যৱস্থা নাছিল। আকৌ আচৰিত কথা যে পলাকে ফৰাচী দেশত গৈ পেৰিচত ১৯৭০ চনৰ আগষ্ট মাহত নতুনকৈ চুজি নাম দি এটা কোম্পানী স্থাপন কৰিলে আৰু তাকো তেওঁ নিজে হস্তগত কৰিলে, মেনেজিং ডিৰেক্টৰো তেওঁ নিজেই। এই চুজিৰ লগতে যোগীঘোপাৰ কাগজৰ কলৰ ''বৈদেশীক সহযোগী' চুক্তি কৰা হল। এই চুজিয়ে অসমৰ ৰাইজক ভাল হালোৱা খুৱাব। আমাৰ অসম চৰকাৰৰ পৰা দুই জন বিষয়া গল পেৰিচত এই পলাকৰ কাম কাজৰ তদন্ত কৰিবলৈ। কিন্তু আমাৰ দুখীয়া অসমৰ পৰা আই-এ-এচ বিষয়া গৈ

পেৰিচৰ মনোৰম, সুন্দৰ, মনোমুগ্ধ সন্ধিয়াত দুখীয়া অসমৰ কথা পাহৰি গল. পাহৰি গল অসমৰ দুখীয়া ৰাইজৰ কথা, পাহৰি গল সকলো কথা! এজন বিষয়াই হেনো যোৱাৰ আগতে তেওঁৰ ফাইলত নোট কৰি গৈছে যে তেওঁ নতুন মেচিনাৰি কিনিবলৈ গৈছে। এজন আই-এ-এচ বিষয়া—Generalist - যাৰ কোনো কাৰিকৰী অৰ্হতা নাই-তেওঁ মেচিনৰ বিষয়ে কি জানে?

অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ দ্বিতীয় প্ৰশ্ন হৈছে যে এই মিলৰ ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ফাইনেনচ কৰপৰেচনে অসম চৰকাৰক ২৫ লাখ টকাৰ অংশ বেছিলে। এই অংশ বিলাক ১৫ পাৰচেণ্টত অৰ্থাৎ অতি কমদামত বিক্ৰি কৰিছে। দ্বাৰভাঙ্গাৰ মিলক ১৯৫৯ চনতে I.F.C. য়ে ৪ কোটি টকা দিছিল। অসম চৰকাৰে নতুন কোম্পানীত অংশীদাৰ হবৰ কাৰণে এই ৪ কোটি টকাৰ জামিনদাৰ (gurantor) হল। ১৯৫৯ চনত এই টকা I.F.C. য়ে দ্বাৰভাঙ্গাৰ মিলটোক দিওঁতে বিহাৰ চৰকাৰ gurantor হোৱা নাছিল। এতিয়া অসম চৰকাৰ gurantor কিয় হল, অৰ্থাৎ I.F.C. য়ে যদিও অংশ বিলাক কমদামত (শতকৰা ১৫ ত) বিক্ৰি কৰিলে আনহাতেদি অসম চৰকাৰক gurantor কৰি এই ৪ কোটি টকা বচাই ললে। তাৰোপৰি মিলটো যদি ভালেই আছিল তেনেহলে ইমান কম দামত (১৫% ত) কিয় অংশবোৰ বিক্ৰি কৰিছিল? ইয়ে মিলটোৰ বেয়া অৱস্থাৰ কথা নুবুজায়নে? মোৰ তৃতীয় প্ৰশ্ন হৈছে যে, এই প্ৰকল্পৰ কাৰণে কোন কোন মানুহৰ পৰা কোন কোন সূত্ৰৰ পৰা টকা সংগ্ৰহ কৰা হৈছে? মই শুনিবলৈ পাইছো যে, স্বাৰ্থজৰিত মানুহৰ পৰা মূলধন সংগ্ৰহ কৰা হৈছে। এইখিনিতে এটা কথা মই উল্লেখ কৰিব খোজো যে, বেলেন্স চিটত উল্লেখ কৰা আছে যে, share value of old share holders will remain unchanged. এটা উদ্যোগ ১১ বছৰ ধৰি বন্ধ হৈ আছিল, আৰু সেই উদ্যোগৰ share value আৰু অংশৰ মূল্য নকৰাতো অদ্ভুত কথা। মাত্ৰ বি, এল, শৰ্ম্মাৰ আৰ পোলকৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষাৰ কাৰণে এইটো কৰা হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত কিয় এইটো ব্যতিক্ৰম কৰা হল? যদি I.F.C. ৰ পৰা ১৫% ত অংশ আনিব পাৰে তেনেহলে এওঁলোকৰ পৰাও কিয় কম দামত কিনা নহল? মোৰ চতুৰ্থ প্ৰশ্ন হৈছে যে, এই দ্বাৰভাঙ্গা মিলটো ১১ বছৰ বন্ধ হৈ থকাৰ পিচতো বেলেন্স চিটত তাৰ যন্ত্ৰপাতি বিলাকৰ একে মূল্যকেই দেখুৱা হৈছে। মোৰ পঞ্চম প্ৰশ্ন হৈছে যে, উদ্যোগিকৰণৰ কাম কাজ ত্ৰুটিপূৰ্ণ ভাবে পৰিচালনা হোৱাৰ কাৰণে প্ৰি-অপাৰেচনেল লচ হৈছে আৰু সেইটো বেলেন্স চিটত কেপিটেলাইজ কৰি কিয় অসম চৰকাৰৰ কান্ধত তাৰ বোজা পেলাই দিয়া হৈছে?

তাৰপাচত নাহৰকটিয়াৰ পেট্ৰ-কেমিকেল কমপ্লেক্সৰ কথা। জাপানৰ কলাব-ৰেচনত এই উদ্যোগ স্থাপন কৰা হৈছে । ইয়াৰ কাম ইমান লেহেম গতিত চলিছে যে মোৰ সন্দেহ হৈছে যে কাম কেতিয়া শেষ হব ? ইতিমধ্যে তাৰ বাবে ১ কোটি টকা খৰচ কৰা হৈছে । তাৰ প্ৰতিদান আমি কি পাম তাত মোৰ সন্দেহ হৈছে। এই প্ৰকল্পত যি গ্লু (GLUE) উৎপাদন হব সেইটো প্লাইউড শিল্পত ব্যৱহাৰ কৰা হয় । তাত যি পৰিমানৰ গ্লু উৎপাদন হব সেই পৰিমানৰ গ্লু আমাৰ দৰকাৰ নাই । এই ওপৰঞ্চি গ্লু বিক্ৰি কৰিবৰ কাৰণে আমাৰ বজাৰ কত ? উৎপাদন সামগ্ৰী বিক্ৰি কৰিবৰ কাৰণে বজাৰ কত ? প্ৰকল্প ঠিক কৰোতেই মাৰ্কেট চাৰভে বা ফিজিয়েবিলিটি ৰিপৰ্ট কৰা হৈছিলনে ? আমাৰ ইয়ালৈ জাপানৰ পৰা যি মেচিনাৰি কিনা হৈছে সেইবিলাক পৰীক্ষা কৰি চোৱা হৈছিলনে ? এই ক্ষেত্ৰত মই মাত্ৰ এটা কথা কব খুজিছো যে, ১৯৭০ চনত এই উদ্যোগ প্ৰকল্পৰ বাবে ফৰেইন কনচালটেন্টক দিবৰ কাৰণে ২৯ লাখ টকা অসমৰ উদ্যোগ বিভাগে ইউনাইটেদ কমাৰ্চিয়েল বেংকৰ পৰা ঋণ বা Letter of credit বিচাৰিছিল । তেতিয়া ভাৰত চৰকাৰে তাত আপত্তি দৰ্শাই তিনিটা কাৰণ দেখুৱাইছিল । প্ৰথম কাৰণ হৈছে, জাপানে কাৰিকৰী জ্ঞান গোপনে ৰাখিব বিচাৰিছে । দ্বিতীয় কাৰণ হল, ইয়েন বা ডলাৰ এই বৈদেশিক মুদ্ৰাত জাপানৰ সুবিধামতে এই টকা দিব লাগিব । তৃতীয়তে তাত জাপানীজ কনচালটেন্ট নিয়োগ কৰিব লাগিব । ভাৰত চৰকাৰে আপত্তি দৰ্শোৱা স্বত্বেও উদ্যোগ বিভাগে যথোচিত ব্যৱস্থা ললেনে ? উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত মই কেইটামান পৰামৰ্শ দিব খুজিছো । প্ৰথম পৰামৰ্শ হল এই জনস্বাৰ্থবিৰোধী উদ্যোগ বিভাগৰ আমোল সংস্কাৰৰ প্ৰয়োজন হৈছে । তাৰ পাছত বছৰ বছৰ ধৰি এই উদ্যোগত বহুতো আৱৰ্জনা স্তুপিকৃত হৈ আছে, সেইবিলাক চাফা কৰিব লাগিব । অসমৰ বিখ্যাত পদাৰ্থবিদ ডঃ হিৰণ্য ভূঞাই এটা চক তৈয়াৰী কৰা মেচিনৰ কাৰণে হাবাথুৰি খাব লগা হৈছিল । দ্বিতীয়তে আমাৰ অসমত যিবিলাক উদ্যোগ স্থাপন কৰা হব তাত থলুৱা মানুহ নিয়োগ কৰিব লাগিব । তৃতীয়তে নিয়োগৰ সম্ভৱনা থকা উদ্যোগবিলাকত আমাৰ থলুৱা লোকক চাকৰি দিয়াৰ আগতে তেওঁলোকক তাৰ কাৰণে প্ৰশিক্ষন দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব । চতুৰ্থ কথা হল মুলধন যোগান ধৰাৰ উপৰিও আমাৰ ডেকালৰা বিলাকক উদ্যোগৰ শিক্ষা দিব লাগিব । তাৰ কাৰণে উদ্যোগ সংগঠন আৰু বিজনেচ মেনেজমেণ্টৰ অতি প্ৰয়োজন । যদি এই উদ্যোগ বিলাকত অসমীয়া থলুৱা লোক

নিয়োগ কৰা হয় তেন্তে অসমৰ অৰ্থনীতি লাভৱান হব। আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীগৌৰী শংকৰ ভট্টাচাৰ্য্যই কৈছে যে,

'দি চান কিচেচ দি আৰ্থ, দি মুন কিচ দি চি,
বাট হোৱাট আৰ দি কিচেচ ৱৰ্থ ইফ দাও নত কিচ মি'

অসমৰ এই উদ্যোগবিলাকৰ মৰমৰ চুমাই জনসাধাৰণৰ অৰ্থনীতিক যদি স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰে তেন্তে এই উদ্যোগ পতাৰ মূল্য নাথাকে। মোৰ পঞ্চম পৰামৰ্শ এই যে, অসমত যিবিলাক উদ্যোগ স্থাপন কৰা হৈছে তাৰ সহযোগত সৰু সৰু উদ্যোগ স্থাপন কৰা সমীচীন হব। এনে ফলপ্ৰসূ সহযোগী উদ্যোগৰ উদাহৰণ হল ৰাজহুৱ.খণ্ডত হিন্দুস্থান মেচিন টুল ফেক্টৰী। বঙাইগাৱঁৰ পেট্ৰকেমিকেলৰ লগতে পলিয়েষ্টাৰ সূতাৰ লগত এৰি পাট সূতা মিহলাই নতুন ধৰণৰ সূতা তৈয়াৰ কৰিব পাৰে। সেইকাৰণে মই অসম চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যে বঙাইগাৱত প্ৰকল্প সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ লগে লগে আৰটিফিচিয়েল চিল্ক ফেক্টৰী গঢ়ি দিলে আমাৰ কাজি শিপিনি সকলৰ সৌজন্যত ডাঙৰ বস্ত্ৰ উদ্যোগ গঢ়ি উঠিব। শেষত মই আব্ৰাহাম লিংকনৰ এটা কথাৰে মোৰ বক্তব্য সামৰিব খুজিছো।

You can fool some people all the time, some of the people for some time but not all the people for all the time.

আমাৰ উদ্যোগ বিভাগে এই কথাতো যিমান সোনকালে উপলব্ধি কৰে সিমানেই দেশৰ মঙ্গল।

Shri Dulal Chandra Khaund : Mr. Chairman, Sir, while supporting the Cut Motion I would like to speak a few words in addition to what has been stated by my Hon. friends. Sir, I really sympathise with the Industry Minister for his position now. Because he is at the receiving end, receiving brick-bats not only from this side of the House but from all the corners of the House. His position is really unenviable, because he is sitting on two lame horses, if not half dead, the Industry Department as well as the Electricity Board. But I may assure him Sir that if he can turn the corner, and he is supposed to do it, we shall not mind throwing bouquet of scented flowers because we stand here

to speak not on the basis of blind mechanical anti-congressism but we stand here to speak on the basis of our policy of anti-imperialism, anti-feudalism and anti monopoly. Sir, here a reference has been made to the slogan 'Garibi hatao'. We fully support this slogan. The history behind this 'Garibi hatao' slogan is not so simple as has been said in this House. It has got a long history, a history of 22 years of mass struggle and mass fight and a consequence of this mass struggle, the Congress got split and this slogan of 'Garibi Hatao' is evolved and we fully support it. It is neither a day sooner nor is it inappropriate. But the question is whether it will be followed by action. A slogan if not followed by action is barren. Now the question is what action would be taken to follow the slogan of 'Garibi hatao'. There is an upsurge of the people and what is that upsurge ? That upsurge is anti-imperialism, anti-feudalism and anti-monopoly. But what is the logical conclusion of that upsurge ? Will the Government bring this upsurge to a logical conclusion ? Sir, I am not talking of socialism because I know that this Government cannot bring socialism. Socialism has an economic and political connotation but I am talking of logical conclusion of the slogan. In Assam the industrial policy must conform to the National econmic policy. But has it really in Assam ? So far as the industrial policy in Assam is concerned, it is pro-monopoly ; I say it is pro-monopoly because it has helped the monopolists of both the colours, white and brown. Sir, our State economy is under the grip of white monopolists. If we consider the position of the tea gardens in Assam we find that the industry is under the grip of mono-

polists. First few years they made investments in the tea gardens and now they are selling the gardens at fantastic prices. Sir, in Jorhat, sycotta garden is being sold at Rs.63 lakhs the value of which cannot be more than Rs.50 lakhs. Then in Amguri a garden is being sold at Rs.48 lakhs and its real value will not be more than Rs.30 lakhs. They have exhausted the gardens and after that they are selling only the shells, the contents have been consumed. Our brown monopolists who have got black money, they are utilising their black money in purchasing tea gardens and our Government is sitting tight. Only yesterday when a deputation came and met the Minister our Government came to know that Borbam tea garden is being sold. When outside monopolists purchase tea gardens in Assam what is their employment policy ? Sir, after the enquiry by the Employment Review Committee the postion regarding employment in these gardens has become worse. Sir, Borsola tea garden has been purchased by an outsider and there out of 30 clerical staff only 4 have birth place inside Assam. Sir, Birla, the owner of Joyshree Tea Co. is coming to the tea business in a big way. In one of his gardens, Meleng tea garden which is near the constituency of the Labour Minister, all the clerks have been brought from Rajasthan, U. P., Bihar etc., and not a single local man has been taken in.

Then Sir, the licencing policy of the State Government is such that it helps the monopolists to exploit our raw materials at a very cheaper rate. I will give you just one example. The Jayshree Tea Co. of Birla was given licence to start plywood factories in Assam and the company has

got two big plywood factories in Assam, one at Mariani and the other at Jaypore and Birla has been given our forest resources at a concessional rate, not given to any other factories and because of that many of the small factories have died and others are on the last leg of their life.

Sir, our coal industry is also owned by the British and as you know, our coal produced at Margherita and Ledu contains high percentage of sulphur. So, this coal cannot be utilised for any purpose other than railways. But as the railways are now going in more and more for diesel engines this coal is now in less demand. Can we not produce sulphur out of this coal and sell sulphur which is in great demand ? My point is that Assam is industrially backward but it has potentiality because we have got raw materials in this State. Sir, I totally oppose to inviting foreign monopolists or even Indian monopolists from outside Assam to invest money in our State. Here public sector must take the initiative in all industries including consumers' goods industries and the commanding height of the industrial growth in the State must be in the hands of the pubiic sector. As my hon. friend Dr. Robin Goswami has said, this Department which I have termed as swindlers' den must be thoroughly overhauled. Sir, you must have seen a photostat copy of a letter appearing in the Nilachal. some Deka of the Industries Department—I do not know who is that fellow is asking in that letter some Sarma of Associated Ice Factory that he will have to pay more money for certain appointments. They have prescribed rates for different posts like Superintendent, Accountant etc,. He has also said in that letter that here in Shillong this money is to be distributed

among many people because there are many shareholders. Therefore, Sir, this Department is to be overhauled.

Then Sir, the oil industry is a strategic industry a part of which is still continues to be in the hands of the imperialist company. Sir, the B.O.C.'s share in the Oil India Ltd. should be nationalised and the tea indusry should also be nationalised immediately.

Regarding Small and Cottage Industries, Sir, there are various problems, three major problems: One is the raw material. I know that many of the small industries had to be closed down. There was a bucket factory at Jorhat and that factory had to be closed down because of non-availability of galvanised sheets and many other small factories started by our people had to be closed down because of non-availability of raw materials. My suggestion, therefore, is that Government should take up this matter and a stock-yard of non-perishable materials should be started so that at different times these raw materials can be supplied to our young entrepreneurs who want to start small industries. The second bottleneck is capital, finanee and there is a provision for granting industrial loan. But I would like to give you one example. One young man, who is the son of late Krishna sarma who was at one time a very renowned Congress leader, that boy had to move in between offices here 59 times for industrial loans of Rs. 10,000/-. From 1967 to 1972 he had to move in between different offices and you know, Sir, in the Industries Department there are many hinges and wheels and all the hinges and wheels are to be properly oiled and then and then only you can open the door. In average, Sir, for a loan of

Rs 10,000/- a person has to spend Rs. 3,000/-. If he can spend Rs. 3,000/ he can get a loan of Rs. 10,000/- and that is the average: In some cases it may be more than that. So, this is the problem. Then the third problem is the problem of the small industries marketing problem: In Jorhat Industrial Estate some small industries were started. For one industry I will give you one example. One industry was making Howain Sandle. Their ex-factory price was Rs. 4.50. At that time the Howain Sandle made by the Bata Shoe Company was sold at Rs. 6.50 or Rs, 6.75 per pair. This industry had a local market. Now the Bata Company has lowered the price of its Howain Sandle to Rs. 4·75 or Rs. 5·00 and as a result this industry has lost its local market. This is the marketing problem. Our Marketing Corporation is there and I do not know what this Marketing Corporation is doing but at least this much I know that this Marketing Corporation is not giving any help to our Small Indstries for marketing their produces. So, our small industries are not getttng their raw materials whereas the Birlas are getting it nor they are being able to sell their produce at reasonable price. These are the problems. Moreover, Sir, I will give you one example as to how people are being swindled with the collaboration of Industrial Departmont by some unscrupulous people. In 1969 one industry was registered by some people at Jorhat, viz., Associated Ice Factory and Cold Storage. This industry got itself registered; it gave advertisement in the papers and lured our young people for service. He has collected from these young people two types of money. One type on postal order. He has accepted postal order of 5 rupees,

3 rupees like that and he did not accept any crossed postal order. With the postal orders the counter foils also had to be sent to him because without the counter foil he did not accept postal orders. I have collected a list and according to this list he has collected Rs. 1500/- only on postal orders. Then, he has lured our unemployed youths to pay him money ranging from Rs. 200 to Rs. 700. And here is a list of persons from whom he has so for collected Rs. 28 240/- but there is neither a factory nor any employment nor any training by this Associated Ice Factory. The Managing Director of this Associated Ice Factory is Shri R.K. Sarma and to this R.K. Sarma this 'Deka' of Shillong has written this letter. So, this Managing Director, R.K. Sarma has collected bribe from the unemployed youths and to this R.K. Sarma the said Deka from Shillong has written a letter the photostat copy of which was published in Nilachal..

Shri Md. Idris, Minister, Industries: Is there any share of the State Government to this Company?

Shri Dulal Chandra Khaund: No. This Company has applied for a loan of Rs. 3 lakhs to the Government. I do not know whether it has been granted or not uptil now. Then Sir, another point. There is an Industrial Liaison Officer and the activities of this Liaison Officer has been mentioned in the Report of the Employment Review Committee and because of the presence of the Liaison officer the Employment Review Committee said that the interest of our local people could be safeguarded but somebody in the high-ups of the Industries Department by a circular debarred this Liaison Officer from attending

interviews of the Selection Committee meeting in different industries. Because of this Liaison Officer some of our local people got employment. Therefore, somebody in the high up in the Industries Department, I do not know who is he, debarred this Industrial Liaison Officer from attending interviews of Selection Committees. In Jorhat Regional Research Laboratory and Namrup Fertilizer Factory where he was not present, outsiders were employed at the cost of our local people. Will the Minister please enquire into the matter to find out who is this high up who is so deliberately keen against the interest of our local youths? With these few words, Sir, I Commend this cut Motion for acceptance.

শ্ৰী মানবেন্দ্ৰ শৰ্মা: মাননীয় সভাপতি মহোদয়, আমাৰ সদনত উদ্যোগ বিভাগৰ মঞ্জুৰীৰ দাবীৰ ওপৰত বিৰোধী পক্ষই যি কৰ্ত্তন প্ৰস্তাব আনিছে মই তাৰ বিৰোধীতা কৰি দুষাৰ মান কথা কব খুজিছোঁ। আমাৰ প্ৰদেশত উদ্যোগ স্থাপন কৰাৰ উদ্দেশ্য হল যে আমাৰ যি অৰ্থনৈতিক অৱস্থা সেই অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ উন্নতি কৰা। আৰু আমাৰ প্ৰদেশত যি নিবনুৱা সমস্যা আছে সেই নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান কৰা। আমাৰ উদ্যোগ বিভাগে যোৱা স্বাধীনতাৰ পাচৰ পৰাই বহুত বিলাক আঁচনি হাতত লৈছে আৰু বহুত বিলাক আঁচনি হাতত লোৱাৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে ব্যৱস্থা কৰিছে। কিন্তু যি বিলাক আঁচনি হাতত লৈ কামত লাগিছে সেই আঁচনি বিলাকৰ দ্বাৰা আমাৰ দেশৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা, আমাৰ দেশৰ দৰিদ্ৰতাৰ কিবা সমাধান হলনে? আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰাৰ কাৰণে যি বিলাক ব্যৱস্থা উদ্যোগ বিভাগৰ জৰিয়তে লব খুজিছে তাৰ দ্বাৰা আমাৰ কিবা ব্যৱস্থা হলনে? এইটো যদি পৰীক্ষা কৰি চোৱা যায় তেতিয়াহলে তাৰ কোনো উন্নতি আমি দেখা পোৱা নাই। বহুত ডাঙৰ ডাঙৰ উদ্যোগ আমাৰ প্ৰদেশত পাতিছিলো আৰু পাতিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছো। এই উদ্যোগ বিলাকৰ পৰা আমাৰ স্থানীয় লোকক সুবিধা কৰি দিব পাৰিছোনে নাই? আমাৰ প্ৰদেশত উদ্যোগবিলাক স্থাপন কৰা হৈছে যদিও স্থানীয় বাইজৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিব পৰা নাই। আমাৰ প্ৰদেশখন খেতি প্ৰধান দেশ। এই প্ৰদেশত যথেষ্ট পৰিমানে ধান আৰু ফলমুল উৎপাদন হয়। এই সম্পদ

বিলাক আহৰণ কৰি উদ্যোগ স্থাপন কৰাত আমাৰ চৰকাৰে কানসাৰ দিয়া নাই। এই প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি উদ্যোগ স্থাপন কৰিলে আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিব পৰা হব বুলি মই ভাবো। বৃহত উদ্যোগ স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে যি মুলধনৰ প্ৰয়োজন সেই মুলধন আমাৰ মানুহৰ নাই। সেই কাৰণে বাহিৰৰ পৰা ব্যক্তিগত উদ্যোগপতি আনিব লগা হৈছে। ইয়াৰ মুল কাৰণ হল আমাৰ দেশৰ লোক সকল গৰীব। এই বৃহত উদ্যোগ বিলাকত আমাৰ গৰীব ৰাইজে মুলধন খটুৱাব নোৱাৰে। আমাৰ ইয়াত স্থাপন কৰা উদ্যোগ বিলাকত থলুৱা লোকে যথেষ্ট পৰিমানৰ চাকৰি নাপায় বুলি মাননীয় সদস্য সকলে উল্লেখ কৰিছে। বৃহত উদ্যোগ বিলাক যান্ত্ৰিক ব্যৱস্থাৰে পৰিচালিত হোৱাৰ কাৰণে যিমান খিনি মুলধন খটুৱা হয় সিমান পৰিমাণে চাকৰি দিব পৰা নাই। মই কব খোজা নাই যে বৃহত উদ্যোগ আমাৰ ইয়াত স্থাপন হব নালাগে। বৃহত উদ্যোগৰ লগে লগে ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ স্থাপন কৰিব লাগে। কৃষি ভিত্তিক-উদ্যোগ বেছি সংখ্যক স্থাপন কৰিলে আঞ্চলিক বৈষম্যতাৰ প্ৰতি চিন্তা কৰা হব। আমাৰ ইয়াত বহুত কেচামাল আছে; সেই বিলাকৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি উদ্যোগ স্থাপন কৰিব পাৰে। আমি দেখিছো আমাৰ তেল যত পোৱা যায় তাত উদ্যোগ স্থাপন কৰা নাই। আমাৰ সদনৰ মজিয়াত সদস্যসকলে কৈছে যে য'ত কেচা মাল পোৱা হয় তাতেই উদ্যোগ স্থাপন কৰিব লাগে। মই কও য'ত উদ্যাগ নাই তাত কেচামাল আনি উদ্যোগ স্থাপন কৰিব লাগে। বহু সদস্যই কৈ গৈছে যে আমাৰ উদ্যোগ স্থাপন কৰাৰ পৰা উপকাৰ হৈছেনে নাই, আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান হৈছেনে সেই বিষয়ে মই পুনৰাবৃত্তি কৰিব খোজা নাই। আমাৰ স্থানীয় লোকক প্ৰশিক্ষন দি নিয়োগ কৰাৰ ব্যৱস্থা নকৰিলে আমাৰ উদ্যোগ প্ৰতাৰ কোনো অৰ্থ নাই। মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে বঙাইগাঁৱৰ পেট্ৰোকেমিকেল কমপ্লেক্সত স্থানীয় লোকক নিয়োগ কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব। আমাৰ ইয়াত অৰ্হতা সম্পন্ন মানুহ নাই বুলি বাহিৰৰ পৰা মানুহ পঠিয়াই দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে। সেই কাৰণে চাকৰিত আমাৰ মানুহ মকৰল কৰিবৰ বাবে প্ৰশিক্ষন দি অনাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এই বিষয়ত বিশেষ মনোযোগ দিব বুলি আশা কৰিলো। ইয়াকে কৈ মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Dulal Chandra Barua : Mr Chairman Sir, many of my hon.friends have discussed on this subject and while commending the cut motions, I want to make a few observa-

tions on the Industrial policy of the Government. We have been observing that the industrial policy which has been followed by the State Government is not a policy at all. It is a borrowed policy from somewhere else. There are two aspects of the matter. One is wrong policy followed by our Government in respect of Industrial Development. The other is the Government of India's step-motherly attitude in respect of help to the State. In this connection I submit to you Sir, and also I want to draw the attention of the Minister in charge of Industries that there is no co-ordination between the setting up industries and employment opportunities occuring therefrom. I have repeatedly pointed out in this House that there should be proper co-ordination between industries, education and employment. This aspect has been completely overlooked by the State. If we want to start certain industries in the State we cannot run those undertaking with our own people on the ground that they are not properly qualified; The training side of the industrial unit is thoroughly overlooked and hence this handicap. Instead of being helpful it acts as an handicap, the benefit goes to somebody else. The limited few are benefited by this development and who are they. They are exploiters of the people and of the resources of the State. We are also lagging behind in respect of major industries. And at times, in the name of major industries we are forgetting our old haritage of establishing cottage industries with available raw meterials. I will try to high light the various aspects of the Government of India's step-motherly attitude. In the First and Second Plan no allocation was made by Government of India for industrial development and only

in the Third plan they had invested only 27.50 crores. In other States their capital investment from First Plan to Third Plan near about 80% more. In Calcutta they are getting nearly 95% more financial help than our State. Sir, in the report of the Review Committee published by the Government of Assam at page 11 it has been mentioned "that it is difficult to determine the magnitude of the problem. It is perhaps adviseable to allow 22 to 25 percent increase in 1970-71". Accordingly the over all investment was raised from Rs. 322 to 340 in the public sector by the Centre. The investement was 171.12 crores in the public sector for states, 27.45 in private sector and 70.18 crores. The total comes to Rs. 268.75 crores. If we take the figures for a comparative study then we will find that our State is the lowest in this respect. Now, coming to the main policy that is followed by the centre in respect of industrial development we have got something to say. At the time of planning, the Government of India should plan in such a way so that the general unbalance may be removed. The states which are industrially backward should get better help and opportunities to bring them at par with other States of India. Till today the picture is gloomy and regrettable. There are a lot of loop-holes in the industrial policy followed by the Government of Assam. In respect of raw materials for starting a paper mill Assam's position is supreme, But during the last 25 years in all these three plans we could not start a single paper mill in the State. The raw materials available for starting a paper mill indigenously is 98%. In Calcutta the percentage of available raw materials for starting a paper mill is only 29.84%. And even then West Bengal is having

more then 20 paper mills. In Bihar there are about 7 paper mills. The raw material available is only 12 percent and the rest are imported from outside. I do not understand why our State Government cannot start any. Our Government is not making any Survey about the availability of raw material and the possiblity of starting some paper mills. This aspect should be considered. I also submit that plans in respect of industrial development should be made in such a way that the resources can be distributed in an equitable manner. We have found that distributions are done in a discriminatory way. I am not in favour of so called industrialists coming from elsewhere and exploit our people and resources. I vehemently oppose that idea.

The raw materials are to be distributed in such a way that there is equitable distribution. Unless this Government tries to improve the rural economy - the rural economy is based on agriculture - and unless the Government revises its policy and unless Government gives more stress for the upliftment of the rural masses and unless the Government encourages the indigenous industries, this present policy of industrialisation cannot succeed and can give no benefit to the people of this State. In this connection I may be allowed to quote from the report of " Industrial Growth and Planning" by R. Venkataraman, Member, Planning Commission.

"The basic consideration underlying the Industrial Policy Resolution was to venture into new fields and to provide the country with the foundations of economic development by strengthening the basic industrial structure of the country. This implied long-term programme and sub-

stantial investment by the State not only for the development of basic and heavy industries such as iron and steel, machine building, fertilizers and chemicals, but also providing essential services such as water supply, power, transport and communications, besides undertaking direct promotional work of providing finance, marketing facilities, technical advice and other assistance to foster industrial development."

In our State there is no co-ordination betwren the different branches. Unless there is co-ordination there cannot be any industrial development here in Assam. In the report it is further stated :

"On the eve of independence the structure was simple and totally unbalanced. The overall contribution of industry to the national income was low. The relative backwardness of industrial development may be judged from the fact that its contribution to national income was a mere 5 to 6 per cent and the total labour force engaged in this sector was about 2.4 million or less then 2 per cent of the total working population in the sector. The more serious dimensions of backwardness was that except for the reduction of simple consumer goods like textiles, sugar and paper and some other consumer durables like bicycles, fans and sewing machines, very few key and heavy indusries existed."

To revive that thing we must consider that along with major industries ancillary industries which can feed the requirements of the local people who can also fit in with the excess man power in the rural sector should start forthwith. It has been observed that only through the development of a large number of medium and small scale

industries that the spread effect of industrialisation can be secured. Sir, these are some of the observations made by an expert. Unless medium and small-scale industries are developed there cannot be any industrialisation. In this context the observations of the Member, Planning commission is worth considering. It says: "Big industrial houses should not, as a general rule, be allowed to enter in relatively common industries such as production of consumer industries and that they should have full scope in technologically challenging fields. The financial institutions should not divert an undue proportion of the available resources to larger industrial houses whose own contribution to the project should be proportionately larger compared to medium-scale or new entrepreneurs." But what we have been doing? We have allowed big industrial houses like Birlas to enter small scale industries by giving them monopolies. My contention is that the industrial policy of the State should be re-oriented with a view to give incentive to the local entrepreneurs. We are having educated unemployed in our State. If we can take a firm policy to employ these young people in the industrial field they should be trained up and given all sort of facilities for taking up small industrial projects. From time to time we hear that different industries would be set up and the local boys would get employment. But nothing happens in practice and our youths become frustrated. We have the Tea Auction market at Gauhati. It is reported that some vested interest in Calcutta with the Management of tea gardens whose head offices are mainly in Calcutta are trying to sabotage this venture. I want

to draw the pointed attention of the Government to this aspect. We are glad that some jute mills are going to be established in Assam. It is learnt that some interested parties from Calcutta are trying to dissuade the Central Government from issuing licence to the Government of Assam for starting jute mills. These things should be seriously looked into, and I hope the Chief Minister will take up this matter witn the Prime Minister. As regards the Petro-chemical project that is going to be established at Namrup, Shri Goswami, Hon'ble Member, has already spoken. You are aware, Sir, that the Government promised that under the guidance of Industrial Development Corporation the project will be started soon. But that promise has still remained un-implemented. Sir, a team of our officers went to Japan under the leadership of the then Industries Minister by spending a lot of money. With the collaboration of some Japanese experts they also placed orders for some machinery with a Japanese farm worth Rs.4 crores and the Government of India promised to give financial assistance for purchase of the machinery. Those mcchineries arrived but the Government of Assam is not lifting it and we are to pay interest which the Japanese farm is demanding. If things are allowed to continue in such a manner in the industries Department we doubt very much how industrialisation of the State could be affected. Sir, during the decade many corporntions have been formed for industrial development of the State—Industrial Development Corporation, Small Scalc Industries Corporation etc. These coroporations have been formed as if only to give occur to the retired high officers. In this connection I

would like to point out that the Assam Conductors and Tubes was taken over by the Government. I have been told that this Government is rather convinced about the failure of this particular organisation. Sir, the heavy and increasing loss was mainly due to under-utilisation of existing man power and machinery. Improper management is also another reason of failure. The management did not take proper interest in this organisation. The Audit Report has clearly stated that "this Under-utilistion was mainly due to shortage of raw materials and working capital". Again in the Audit Report it has been observed that "the cash credit limit & bill limit has far exceeded and thus Bank has held up the raw material for which the factory had to remain without working". In order to fill up the loss it is necessary to increase the number of paid-up share capital sufficiently. Otherwise, the loss will further deteriorate the position. In this way, sir, this Organisation was allowed to continue. Here again I must submit, sir, without the approval of the shareholders, the S.I.D.C. Managing Director gave interests for the sale products of this particular projects, which he could not do. Sir, we find the particular management of this organisation is the main cause of this deterioration. That is why, sir, I submit that the whole industrial policy of the Government of Assam is to be changed and as regards the raw materials, we shall have to go for need-based raw materials according to the necessity of the local industries. With these words, sir, I commend my cut motion.

Mr. Speaker : The House stands adjourned till 2 p.m.

The House assembled after lunch with Mr. Speaker in the Chair.

Mr. Speaker : I have still 13 speakers and time at our disposal, if I set apart one hour for the Minister, is 90 minutes. I will call the Minister at 3-30 P.M. So 7 minutes can be allotted to each speaker. Yes Mr. Pandit ?

*শ্রীগুনেন্দ্র নাথ পণ্ডিত : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, শিল্প বিভাগৰ মঞ্জুৰীৰ শিতানত কুটিৰ শিল্প আৰু গ্ৰামাঞ্চলৰ অন্যান্য শিল্পৰ উন্নয়ণৰ ক্ষেত্ৰত যি মঞ্জুৰীৰ দাবী উত্থাপিত হৈছে তাৰ সমৰ্থনত আৰু কৰ্তন প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধীতা কৰি দুষাৰ মান কব খুজিছো।

এই শিতানত আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে বিভিন্ন ৰকমে মন্তব্য দিছে আৰু বিভিন্ন ত্ৰুটি-বিশ্ৰুতিৰ কথাও দাঙি ধৰিছে। অসম শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়িব নোৱাৰাৰ কিছু কথা কব খুজিছো। আমাৰ ইয়াত কুটিৰ শিল্প গ্ৰামাঞ্চলৰ শিল্পৰপৰিবেশ একালত আছিল আমাৰ সমাজ ব্যৱস্থাৰ কাৰণে সেই শিল্পৰ কেন্দ্ৰ স্বৰূপ কমাৰ গাওঁ, কুমাৰ গাওঁ, সোনাৰী গাওঁ, কাটনী গাওঁ আদি অনেক আছিল। শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ দেশখনে বহু দিনৰ পূৰ্বেই আবেদন জনাইছিল; কিন্তু আমাৰ সমাজ ব্যৱস্থাই এই বিলাক কথা ঘৃণাৰ চকুৰে চাই আহিছে, ফল স্বৰূপে সেইবোৰ মানুহে কৌটিকলীয়া সেই শিল্পবোৰ এৰিয়েই দিছে।

যি সময়ত ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ৰিভলুচন হয়, সেই সময়ত আমাৰ ইয়াত নেওঠনী আছিল। আজি শিল্প বিভাগত চৰকাৰে যিমান বিলাক ব্যৱস্থা লৈছে সেই বিলাকত নানা ত্ৰুটি-বিশ্ৰুতি থকা স্বত্বেও এই শিল্প বিলাক ভালেখিনি আগবাঢ়ি গৈছে। আমাৰ ইয়াৰ কুটিৰ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত কিছুমান দুখ লগা কথা আছে। সৰ্থেবাৰীৰ কাহঁ, পিতলৰ বাচন এই শিল্পৰ আজি মৃত প্ৰায় অৱস্থা হৈছে। শোৱালকুচিৰ কাপোৰৰ চাহিদা বিশ্বৰ বজাৰত অন্যতম। কাৰণ বিদেশৰ পৰা অহা লোকসকলে ইয়াৰ কাপোৰ আৰু ফুল বছা কাপোৰ যি কাপোৰ বহু পৰিশ্ৰমৰ মূৰত তৈয়াৰ হয় সেইবিলাকৰ ভূয়সী প্ৰশংসা কৰে, সেই কথা আমি জানো সেইবিলাক আধুনিকীকৰণ কৰিব বুলি মই আশা ৰাখিছো।

ইতিমধ্যে বিভিন্ন ৰকমৰ কুটিৰ শিল্প আমাৰ ইয়াত বিশেষকৈ মোৰ অঞ্চলত কঠৰ কাম আৰু কঠৰ ওপৰত এমব্ৰইদাৰী কৰা কামৰ চাহিদা বজাৰত আছে। এই বিলাকৰ পুনৰ উদ্ধাৰৰ ব্যৱস্থা আজিলৈকে হোৱা নাই। তাৰ বাহিৰেও বাঁহ-বেটৰ কাম আমাৰ ইয়াত আছে। মোৰ ককাইদেউ এজনে চীন দেশৰ পৰা এজোৰ বাঁহ-বেটৰ ওৱাটাৰ প্ৰুফ কাপ-প্লেট মোক আনি দিছিল, সেই

*Speech not corrected

ধৰণৰ কাপ-প্লেটবোৰ ভাঙি-চিঙি উৰলি নাযায়, এই ধৰণৰ কাপ-প্লেটৰ চাহিদা গোটেই পৃথিবী জুৰি আছে। আমাৰ অসমত যিবোৰ স্থানীয় কুটিৰ শিল্প আছে সেই শিল্পবোৰ আধুনিকীকৰণ কৰি তাত স্থানীয় লোকে সুবিধা পোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সেই শিল্প বোৰত যি উৎসাহ পাব লাগে সেই উৎসাহ দিয়াৰ অভাৱ হৈছে, এই বিষয় নানা ৰকমৰ সমালোচনা ইয়াত হৈছে। এসময়ত ওৱানচু কমিটিয়ে অসমক অনগ্ৰসৰ এলেকা বুলি অভিহিত কৰিছিল। কিন্তু চৰকাৰে অসমক মহাৰাষ্ট্ৰ আৰু পশ্চিম বঙ্গত লগত সাঙুৰিলে। সেই হিচাবে সেই ঠাই তুখনে যি সুবিধা পায় অসমেও সেই সুবিধা হে পায়, গতিকে এতিয়া অসমখনক এখন পিচ পৰা আৰু অনগ্ৰসৰ এলেকা বুলি চিন্নিত কৰিব লাগে। ওৰনচু কমিটিৰ পৰামৰ্শ মতে অসমক অনগ্ৰসৰ এলেকা হিচাবে উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰাৰ কাৰণে কিছুমান আৱশ্যকীয় তথ্য দিব লাগিছিল। কিন্তু চৰকাৰে সেইটো নকৰি অসমক মহাৰাষ্ট্ৰ আৰু বঙ্গ দেশৰ লগত একে লগ কৰি কলে যে মহাৰাষ্ট্ৰ আৰু বঙ্গ দেশত যি ধৰণে শিল্প বিকাশৰ চেষ্টা কৰা হব ঠিক তেনেকৈ অসমতো কৰা হব। তাৰ ফলতেই অসমত আজি যি ধৰণে শিল্প প্ৰতিস্থিত হব লাগিছিল সেই ধৰণে হোৱা নাই। অসমক মহাৰাষ্ট্ৰ আৰু বঙ্গদেশৰ সমপৰ্য্যায়ত অন্ততঃ উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত বিবেচনা কৰাতো সমিচিন হোৱা নাই। আজি আমাৰ উদ্যোগ বিভাগৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যদি আবশ্যকীয় হিচাবে টকা দিলেহেতেন তেনেহলে অসমৰ শিল্প গঢ়ি উঠাত সহজ হলহেতেন। আমাৰ চৰকাৰে যিমানেই শিল্প উদ্যোগ প্ৰতিস্থিত নকৰক কিয় এই বিভাগে আজিলৈকে একো কৰা নাই বুলি কলে অৰ্থাৎ সমালোচনা কৰিলে এই বিভাগক নিৰুৎসাহ কৰা হব। তাৰ দ্বাৰা উদ্যোগ প্ৰতিস্থাৰ কাম সুচাৰুৰূপে চলাব নোৱাৰে। ইয়াত এই সম্পৰ্কে পৰামৰ্শৰ কথা উল্লেখ কৰিছো। সেই কথাটো মই পঢ়ি দিছো। "সম্ভাব্য শিল্পদ্যোগীক ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ পাতিবৰ বাবে আকৰ্ষিত কৰিবলৈ চৰকাৰে এক আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছে। এই আঁচনি অনুযায়ী চৰকাৰে উদ্যোগ বিভাগৰ জৰীয়তে নিৰ্দিষ্ট অঞ্চলত উপযুক্ত মাটি অধিগ্ৰহণ কৰে, ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ স্থাপনৰ উপযোগীকৈ মাটিখিনি প্ৰস্তুত কৰে, ৰাস্তা-পথ, পানী, বিজুলী শক্তি আদিৰ যোগান ধৰে আৰু নতুন উদ্যোগ আৰম্ভ কৰিবৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় সুবিধাজনক পৰিবেশৰ সৃষ্টি কৰে। এতিয়ালৈকে ৰাজ্য চৰকাৰে উদ্যোগ বিভাগৰ জৰীয়তে গুৱাহাটি, গোলাঘাট, তেজপুৰ, মঙ্গলদৈ নাৰায়নপুৰ আৰু উত্তৰ লক্ষীমপুৰত মাটি লৈছে। এই অঞ্চলসমূহত মাটিখিনি উপযোগী কৰি তোলাৰ কাম চলি আছে। তদুপৰি বঙাইগাওঁ, অভয়াপুৰী,

বোকাখাট, নামৰূপ, বদৰপুৰ আৰু বৰপেটাতো মাটি অধিগ্ৰহণ কৰিবলৈ বিচৰা হৈছে। এই অঞ্চল সমূহত মাটিখিনি উপযোগী কৰি তুলি নতুন উদ্যোগ গঢ়িবৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় সুবিধাজনক পৰিবেশ গঢ়ি তোলা হ'ব।

ৰাজ্যিক উদ্যোগ বিভাগে ব্যক্তিগত উদ্যোগপতিৰ প্ৰয়োজন অনুসৰি একো একোখন ঠাইত পানী, বিজুলী আদিৰ যোগান ধৰিছে। আমি ইতিমধ্যে তলত উল্লেখ কৰা আঁচনিসমূহ হাতত লৈছো —(১) গোলাঘাট জুইশলা কাৰখানা (২) গুৱাহাটীত গ্ৰীচ কাৰখানা আৰু (৩) নাৰায়ণপুৰত খান্দচাৰী গুৰৰ কাৰখানা।

উদ্যোগ বিভাগে ইতিমধ্যে এই মাটিবোৰ অধিগ্ৰহন কৰিছে, কিছুমান উপযোগী কৰি তুলিছে আৰু কিছুমানত কাৰখানাৰ ছালি সজা কাম চলি আছে।

আজিলৈ যিমান খিনি শিল্প, পাম গঠিত হৈছে শিৱসাগৰ, যোৰহাট, নগাঁও আদিত এটাও হোৱা নাই। এটা কথা কওঁ যে নগাঁও শিল্প উদ্যোগ পামখনৰ বাবে ৩।৪ বাৰ বিজ্ঞাপন দিয়া স্বত্বেও কোনো ঠলৌৱা মানুহ আগবাঢ়ি নাহিল। মোৰ কথা হৈছে শিল্প বুলি চিঞৰি নাথাকি আমাৰ মানুহ বিলাক আগবাঢ়ি আহিব লাগে। আৰু এই দৰে প্ৰস্তাবিত উদ্যোগ প্ৰস্তুত কৰিয়েই আমি শিল্প বিষয়ত আগবাঢ়ি যাব পাৰিম। কিন্তু আমাৰ শিল্প ক্ষেত্ৰত লাইচেন্সৰ ক্ষেত্ৰত মানুহ বিলাকে লাইচেন্স লৈ উদ্যোগৰ নামত ব্লেক কৰিছে। অৰ্থাৎ কলাবজাৰত বিক্ৰি কৰি লাভ লৈ বহি আছে। এইকাম বিলাক বিশেষকৈ পেৰাফিনৰ লাইচেন্সৰ ক্ষেত্ৰতেই হৈ আছে। এইদৰে উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত নিৰুৎসাহ নহৈ ক্ষুদ্ৰ কুটিৰ শিল্পই হওক বা মেজৰ কুটিৰ শিল্পই হওক জাতীয় উন্নতিৰ হকে বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষক অনুৰোধ জনাইছো।

* শ্ৰীৰাম চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা : অধ্যক্ষ মহোদয়, উদ্যোগ শিল্পৰ ওপৰত অনা কৰ্ত্তন প্ৰস্তাবটো মই সমৰ্থন জনাইছো। মই নতুন এটা উদ্যোগৰ কথা কবলৈ ওলাইছো। সেইটো হৈছে ৰসগোল্লাৰ উদ্যোগ। এই উদ্যোগটো অসমত ভাল চলিব কাৰণ ইয়াত ৰ-মেটেৰিয়াল অৰ্থাৎ অসমত গাখীৰ বেছি পোৱা যায়। গতিকে বাহিৰৰ পৰা অহা মানুহ দুজনে, নাম অৱশ্যে মনত নাই, ধৰক এক্স আৰু জেদে কলে ৰসগোল্লা উদ্যোগৰ লাইচেন্স এখন লৈ ব্যৱসায় আৰম্ভ কৰিলে যদি ১০ টকা লাভ হয় তাৰ ৫ টকা চৰকাৰক দিব আৰু ৫ টকা তেওঁলোকে ৰাখিব। তাৰ পাচত এক্স আৰু জেদ দুয়ো বজাৰলৈ ৰসগোল্লা বিক্ৰি কৰিবলৈ গল। এজনৰ হাতত ৰসগোল্লা আৰু এজনৰ হাতত টকা। শেষত দুয়োজনে বিক্ৰি কৰি পালে অৰ্থাৎ খৰছৰ ওপৰত থাকিলেগৈ ১০ পইচা। তাৰে ৫ পইচা নিজে লৈ ৫ পইচা

*Speech not corrected

গভৰ্ণমেণ্টক দিলে। টকা লৈছিল ১০ হাজাৰ, আটাইখিনি খৰছ হল অৰ্থাৎ ৰসগোল্লা বিক্ৰি হল উদ্যোগৰ লাভ হিচাবে থাকিল মাত্ৰ চানাৰ পানীখিনি। এয়ে হৈছে অসমৰ উদ্যোগ। অসমত যিমান বিলাক কেচা মাল আছে আমি প্ৰায় বিলাক উদ্যোগ কৰিব পাৰো আৰু নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিব পাৰো দেশখনকো সমৃদ্ধিশালী কৰি তুলিব পাৰো। কিন্তু এইবিলাকৰ ঠাইত আজি যুৱক যুৱতি সকলে যিবিলাক উদ্যোগৰ কাৰণে আন্দোলন কৰিছিল সেইবিলাকতো চাকৰি পোৱা দূৰৰ কথা দেখিবলৈকো আপুৰুগীয়া বস্তু হৈ পৰিল। তুলীয়াজানত যি অইল ইন্দিয়া আছে, তাত ঠলুৱা নিয়োগ দুৰৰ কথা সেই চহৰ খনলৈ গলে ইউ,পিৰ টাউন যেন হে লাগে। আজি অসমৰ টাউন বিলাকৰ যি অৱস্থা তাক বুজাব নোৱাৰি। তেজপুৰৰ অৱস্থা বুজাব নোৱাৰি। আৰু যিবিলাক উদ্যোগ আছে তাৰ পৰাও কোনো লাভ হোৱা নাই। লক্ষীমপুৰততো কোনো উদ্যোগ নাইয়েই। আমাৰ অসমত যিমান মৰাপাত আছে তাৰে বেছিকৈ উদ্যোগ খুলি চৰকাৰে নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিব পাৰে, কিন্তু সেইবিলাক বাহিৰলৈ পঠোৱা হয়। নগাওঁতেই যদি মৰাপাটৰ ডাঙৰ উদ্যোগ এটা খোলা হয় সেইটো ভালদৰে চলিব। আগতে যিবিলাক উদ্যোগ খোলা হৈছে তাৰ পৰা কোনো লাভবান হোৱা নাই। সেই কাৰণে নতুন চৰকাৰক এই উদ্যোগ বিলাকলৈ লক্ষ্য ৰাখি উন্নতিৰ পথত আগবঢ়াবলৈ মই আশা ৰাখি মোৰ ব্যক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

* **শ্ৰীবিৰেন ৰাজ ফুকন:** মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি উদ্যোগ বিভাগৰ মঞ্জুৰীৰ দাবীৰ শিতানত যিটো কৰ্ত্তন প্ৰস্তাব আনিছে মই তাৰ বিৰোধীতা কৰি দুষাৰমান কথা কব খুজিছোঁ। আজি মই চৰকাৰক ধন্যবাদ দিছো যে আমাৰ চৰকাৰে উদ্যোগ গঢ়ি তুলিবলৈ এটা প্ৰচেষ্টা কৰিছে। কিন্তু অকল চেষ্টা কৰিলেই নহব, এই বিলাক কেনেকৈ কামত আহিব পাৰে তেখেত সকলে সেইটো চাব লাগে। আজি আমাৰ অসমত বহুত বিলাক উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছে আৰু বহুত বিলাক গঢ়ি উঠাৰ উপক্ৰম হৈছে। আমাৰ পেট্ৰ'কেমিকেল কমপ্লেক্স গঢ়ি উঠিছে, কাগজৰ কল ইত্যাদি হৈছে। আৰু মই আশা কৰিছো আমাৰ অসমত যি বিলাক উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছে আৰু যি বিলাক উদ্যোগ গঢ়ি উঠিব সেইবিলাকত যেন আমাৰ শিক্ষিত নিবনুৱা ডেকাই নিযুক্তি পায় তাৰ ব্যৱস্থা এই চৰকাৰে কৰি দিব লাগিব। মই এটা কথা কব খুজিছো যে আমাৰ উদ্যোগ বিলাক যেতিয়াই গঢ়ি তুলিবলৈ চেষ্টা কৰে তেতিয়াই আমাৰ শিক্ষিত ডেকা লৰা বিলাকক দেশ বিদেশলৈ পঠিয়াই শিক্ষিত

*Speech not corrected

কৰি আনিব লাগে যাতে সেইবিলাক উদ্যোগত আমাৰ লৰাই কাম পায়। নহলে আমাৰ লৰাৰ অৰ্হতা নাই বুলি তেওঁলোকক বঞ্চিত কৰে। সেই কাৰণেই মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো যাতে চৰকাৰে আমাৰ এই শিক্ষিত লৰা বিলাকক কাৰীকৰি শিক্ষা দিয়াই আনিব লাগে যাতে তেওঁলোক আমাৰ অসমতে গঢ়ি উঠা উদ্যোগ বিলাকতে বঞ্চিত হব নালাগে, আৰু চাকৰী নাপালেও যাতে যি কোনো ব্যৱসায় আদি কৰিব পাৰে।

আমাৰ যি বিলাক নিবনুৱা শিক্ষিত ডেকা আছে তেওঁলোকে কোনো ডাঙৰ উদ্যোগ গঢ়ি তোলাৰ ক্ষমতা নাই। কিন্তু আমাৰ সৰুসুৰা উদ্যোগ বিলাক গঢ়ি তুলিবৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে আমাৰ লৰা বিলাকক এনে ভাবে সহায় কৰিব লাগে যাতে আমাৰ নিবনুৱা ডেকা লৰা বিলাক কিছু পৰিমানে উপকৃত হব পাৰে। আমাৰ ইয়াত সৰু সুৰা বহুত উদ্যোগ গঢ়ি তুলিব পাৰে যেনে গজাল, বল্টু এনে ধৰণৰ উদ্যোগ। এনে উদ্যোগবিলাক কৰিবলৈ চৰকাৰে আমাৰ লৰা বিলাকক সহায় কৰিব পাৰে আৰু উৎসাহ যোগাব লাগে আৰু লগতে এইটো কৰাৰ চৰকাৰৰ এটা নৈতিক দায়িত্বও আছে। কাৰণ আমি দেখিছো আমাৰ চৰকাৰে বহুত সময়ত আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ আমাৰ ডেকা সকলক উদগনি যোগাবলৈ চেষ্টা কৰি আহিছে। কিন্তু আমি দেখিছো মমৰ কাৰখানা খুলিবলৈ পেৰাফিনৰ যি পাৰমিট দিছিল সেই পাৰমিটৰ ব্যৱহাৰ কৰা নাই অপব্যৱহাৰহে কৰিছে। সেই কাৰণে মই ভাবো চৰকাৰে এই বিলাক পাৰমিট দিয়াৰ সময়ত এই বিলাক কথা যথেষ্ট পৰিমানে ভাবি চিন্তি চায় যেন। তেতিয়া-হলেহে এই পাৰমিট বিলাকৰ সৎ ব্যৱহাৰ হব। তাৰোপৰি আমি বহুত বিলাক সৰু সুৰা উদ্যোগ গঢ়ি তুলিব পাৰো যেনে নেমু, কমলা, আনাৰস এই বিলাক প্ৰচেচ কৰি কেনিং কৰা কামত ডেকা সকলক উদগনি আৰু সাহাৰ্য্য দিব লাগে যাতে তেওঁলোকে এই শিল্প বিলাক গঢ়ি তুলিব পাৰে।

তাৰ পাচত আজি মই এটা কথা কব খুজিছোঁ যে আমাৰ যি হলাৰ মেচিন বহুত বিলাকক দিয়া হৈছিল তাৰ কাৰণে মই চৰকাৰক ধন্যবাদ দিছো। কিন্তু মোৰ আঞ্চলিক পঞ্চায়ত এলেকাৰ ভিতৰত বহুত বিলাক মানুহে দৰ্খাষ্ট কৰিও পাৰমিট পোৱা নাই। মই আশা কৰো চৰকাৰে সেই বিলাক কথা বিবেচনা কৰি চাব। ইয়াৰ উপৰিও আমাৰ যি বিলাক প্লাইউড ফেক্টৰী আছে তাত আমি দেখিবলৈ পাইছো যে যিমানবিলাক লৰা সোমাব পাৰিব লাগিছিল সিমান খিনি সোমাব পৰা নাই। সেই ব্যৱসায়টো আবদ্ধ আছে আমাৰ পুঁজিপতি সকলৰ

হাতত। এই প্লাইউড ফেক্টৰী আমাৰ অসমীয়াৰ হাতত তেনেকৈ বিশেষ নাই। মই জনাত মাত্ৰ এটাহে অসমীয়াৰ হাতত আছে। মই আশা কৰিছো আমাৰ চৰকাৰে আমাৰ শিক্ষিত ডেকা লৰা বিলাকক এই উদ্যোগটোত সোমাবলৈ নিশ্চয় চেষ্টা কৰিব। মোৰ আৰু বিশেষ কবলগীয়া নাই। মই চৰকাৰক আকৌ এবাৰ অনুৰোধ কৰিছো যাতে মই কোৰা কথাখিনি তেখেত সকলে ভাল ভাবে বিবেচনা কৰি চায়। ইয়াকে কৈ মই সামৰণি মাৰিলো।

Shri Charan Narzary : Mr. Speaker, Sir, in support of the Cut Motion I want to speak a few words. Considering the time factor, I will try to be very very brief, Mr. Speaker, Sir, in the changed circumstances of our social life, there has been a need for industries, I say, more industries in the State of Assam. Normally, we find that there are 3 kinds of industries, viz., the consumer goods industries, processing industries and handicraft and art pieces and in Assam there is enormous scope for the expansion of the industries like weaving, cane and bamboo works, carpentry, smithy, tanning, fruit-preservation, bee-keeping, boat-making, hand-pounding of rice together with the illustrious muga and eri of Assam.

Now, I am not speaking of the major industries; I will try to dwell chiefly on the small scale industries, particularly the cottage indusries. In order to encourage the cottage industries, the government have established a number of Production Centres in different parts of the State but experiences have clearly shown that all these Production Centres have not been functioning successfully and efficiently.

Mr. Speaker, Sir, the need for establishing more and more industries has become paramount because of one important factor. That is, with the continued fragmentation of agricultural lands, thousands of youths in the

rural areas are now unemployed and for this large number of unemployed youths there is the big question of creating employment opportunities or avenues of employment which this Government have failed to do. Mr. Speaker, Sir, I hope the Government and the Ministry concerned will look into this aspect of the matter.

In this connection, I would draw the attention of the Hon. Minister in charge of Industries that before the last General Elections the foundation-stone was laid at a place known as Balagaon near Kokrajhar by the then Indusry Minister Mr. Biswadev Sarma for the establishment of the Industrial Estate. The Industry Minister was accompanied by the then Forest Minister Shri R.N. Basumatari. The local people there hoped that something important and big is going to happen wherein they will get ample opportunities to be employed. But since then nothing has been heard of that Industrial Estate. It is a tragedy on the part of the Government. I do not know, Mr. Speaker, Sir, whether this Government is pursuing the matter, whether it is going to establish the Industrial Estate or not. (Speaker's bell rang).

Mr. Speaker, Sir, the Government is not doing anything to support the weaving industry which is widely prevelent among the Bodos. Beautiful Bodo designs are in great demand everywhere. Long, long ago Sir Akbar Hydar Ali and his Mrs. visited Kokrajhar and they were deeply attracted by the beautiful Bodo designs woven by the Bodo women. If these fine things are put in the market, then, I am sure, it will be a good source of revenue for the

Government. That is why, I request the Industry Minister to take note of it.

Mr. Speaker, Sir, in respect of industrialisation I want to point out that the representation of tribal people in the industrial projects is very miserable. That is why, I want to draw the attention of Hon. Industry Minister through you, Sir, to take note of this point also. The impact of industrialisation on the rural people has rather become very crushing. Because while establishing a particular industry, the Government do not take precautionary measures before hand to prevent the exploitation of the local people. For instance, the Petro-chemical Complex is going to be established at Bongaigaon, and as a result, the impact of the said industry is going to be very crushing upon the local people there. The people surrendering the area of land are going to be uprooted from their hearth and home. There is no measures from the Government side to stop exploitation. That is why, Ms. Speaker, Sir, I want to request this Government to take special note of the view points I have already mentioned. For want of time to-day, although I had a mind to dwell on a number of other points also, I have rather been compelled to conclude my speech here.

শ্ৰীলীলাকান্ত দাস ঃ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ শিল্পৰ শিতানত যি কৰ্ত্তণ প্ৰস্তাৱ আনিছে সেই কৰ্ত্তণ প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধীতা কৰিছো আৰু শিল্পৰ শিতানত যি মঞ্জুৰী বিচাৰিছে সেইটো সমৰ্থণ জনাইছো আৰু ৰাইজৰ শিল্পৰ সম্পৰ্কীয় বিষয়-টোৰ সংক্ৰান্তত দুষাৰ মান কবলৈ আগবাঢ়িছো। আজি ২৫ বছৰ শাসনৰ পিছত যিথন ৰাজ্যত প্ৰাকৃতিক সম্পদ অতি বেছি, যিথন ৰাজ্যত খনিজ সম্পদ বেছি, যিথন ৰাজ্যৰ ৰেচম শিল্প পৃথিবীৰ ভিতৰতে বিখ্যাত, যিখন ৰাজ্যৰ চাহশিল্প পৃথিবীৰ ভিতৰতে বিখ্যাত, যিখন ৰাজ্যৰ মীণ ক্ষেত্ৰ ভাৰতৰ ভিতৰতে বিখ্যাত অথচ

আজি এই ৰাজ্যত শিল্প সম্পৰ্কীয় বিষয়টো জনসাধাৰণ আৰু ৰাইজৰ প্ৰতিনীধিৰ মাজত যি আক্ষেপৰ পৰিলক্ষিত হৈছে সেইতো অতি দ'কৈ ভাবিবলগীয়া বিষয়। এই সম্পৰ্কত বৰ্ত্তমান চৰকাৰে নতুন দিশত এই ৰাজ্য এখনক উদ্যোগীকৰণ কৰাত বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰিব লাগে। আজি ২৫ বছৰৰ ভিতৰত এই ৰাজ্যখনৰ শিল্প প্ৰতিস্থা কৰাৰ সম্পৰ্কত যিখিনি অহুকাল বা যি খিনি কুপনালি চলি আহিছে ইয়াৰ বাবে সম্পূৰ্ণ দায়ী কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ বুলি মই কব খুজিছো। যদি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ হাতত বৃহৎশিল্প প্ৰতিস্থা কৰাৰ পূৰ্ণ কৰ্ত্তৃত্ব নাথাকিলেহেতেন তেতিয়াহলে অসম ৰাজ্যখনত বৃহৎশিল্প প্ৰতিস্থা বা ক্ষুদ্ৰ শিল্প প্ৰতিস্থা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত এনে এটা দুখলগা অবস্থাৰ সৃষ্টি নহলহেতেন। আজি অসমত বৃহৎ শিল্প প্ৰতিস্থা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত যি লোকচান হিচাব পৰিলক্ষিত হৈছে, সেইটো অতি পৰিতাপৰ বিষয়। মই আজি নতুন চৰকাৰক এই পৰিবৰ্ত্তনশীল গতিত এটা কথা কব বিচাৰিছো ঃ আজি আমাৰ ৰাজ্যখনক শিল্পমুখি আৰু উদ্যোগীকৰণ কৰাৰ আমাৰ যিখিনি সম্পদ আছে, এই সম্পদ খিনি ভালকৈ অনুশীলন কৰি ইয়াৰ দ্বাৰা এই ৰাজ্যখনত শিল্পৰ ওপৰত বিশেষ ধৰণে মনোযোগ দি শিল্পৰ উন্নতিসাধন কৰাৰ ওপৰত চৰকাৰে বিশেষ গুৰুত্ব দিব বুলি আশা ৰাখিলো। আৰু ইয়াৰ কাৰণে চৰকাৰে বিশেষ ভাবে তৎপৰ হব বুলি আশা কৰিলো আৰু ৰাজ্যখনৰ কোন কোন ঠাইত বেচিকৈ কেচা-মালৰ সম্পদ পাবপৰা যায় সেই ঠাইত এই শিল্পসমূহ প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ সেই বিষয়ে ভালদৰে পৰীক্ষা চলাই এনেবোৰ শিল্প প্ৰতিস্থা কৰাত জোৰ দিব বুলি মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। কিন্তু কাৰ্যতঃ কি দেখিছো আমাৰ ৰাজ্যত বৃহৎ আৰু ক্ষুদ্ৰ শিল্প প্ৰতিস্থা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কোনো ন্যায় সংগত ব্যৱস্থা অৱলম্বন কৰা নাই।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজিকোপতি আমাৰ ৰাইজে শিল্প ক্ষেত্ৰৰ কিছুমান দিশত অসুবিধা পাই আছে। আমাৰ অসমৰ ৰেচম শিল্প পৃথিবীৰ ভিতৰতে বিখ্যাত আৰু ইয়াৰ মূল্য অসাধাৰণ কিন্তু ই চৰকাৰৰ পৰা অৱহেলিত হয়ে আহিছে। প্ৰমাণ স্বৰূপে কব খোজো যে আমাৰ লক্ষীমপুৰ জিলাৰ ঢকুৱাখানা, ঘিলামৰা বৰদলনি আৰু লক্ষীমপুৰ মহকুমাৰ আন কিছুমান অঞ্চল এৰি মূগাৰ কাৰণে বিখ্যাত। কিন্তু এই এৰি-মূগাৰ কাৰণে যিমান খিনি যত্ন লব লাগে বা লোৱাৰ প্ৰয়োজন সিমান খিনি যত্ন অসম চৰকাৰে লোৱা নাই। আনহাতে ইয়াৰ স্থান পৃথিবীৰ ভিতৰতে প্ৰধান। উদাহৰন স্বৰূপে মই নিৰিজিমৰ কথা কব খোজো যে মিৰিজিমৰ নিচিনা মূল্যৱান বস্তু পৃথিবীৰ কতো নাই। ইয়াৰ কাৰণে পৃথিবীৰ

সকলো দেশৰ পৰা দাবী আছে। কিন্তু এই শিল্পবো কোনো উন্নতি কৰিবলৈ আমাৰ চৰকাৰে আজিপৰিমিত কোনো ব্যৱস্থা লোৱা নাই। মই আশা কৰো আমাৰ গ্ৰামাঞ্চলৰ শিল্প বিলাক পুনৰ উদ্ধাৰ কৰি চৰকাৰী খণ্ডত আৰু বেচকাৰী খণ্ডত শিল্পৰ উন্নতি সাধন কৰি অসমৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ উন্নতি সাধন কৰিব।

(সময়ৰ সংকেত)

দ্বিতীয়তে শিল্প উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ সম্পৰ্কত লক্ষীমপুৰ জিলাৰ জন-সাধাৰণে বহুত দিন ধৰি দাবী জনাই আহিছে, লক্ষীমপুৰ জিলাত এটা কাগজৰ কল স্থাপনৰ কাৰণে। এই ক্ষেত্ৰত জনসাধাৰণে বহুবাৰ দাবী জনাই আহিছে, দাবী কৰি থাকিব। মই জনাত চৰকাৰে কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত কোনো গুৰুত্ব আৰোপ কৰা নাই মই আশা কৰিছো যে চৰকাৰে নতুনকৈ কাগজৰ কল স্থাপন কৰিবলৈ হলে লক্ষীম-পুৰ জিলাতি প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ ব্যৱস্থা কৰিব যেন। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, কৰ্তন প্ৰস্তাৱ মই সমৰ্থন কৰিছো উদ্যোগিক বিকাশ নহলে এখন দেশৰ সামৰ্থ্য বৃদ্ধি নহয় সেই কথাত কাৰো দ্বিমত নাই। কিন্তু আমাৰ বৰ্ত্তমান চৰকাৰে উদ্যোগ কেনেকৈ কৰিছে সেইটো এটা চাবলগীয়া কথা। কেইখনমান লাইচেন্স দি বা কেইজনমান উদ্যোগপতিৰ পৰা ধন লৈ চৰকাৰী গাদীত বহিবৰ অধিকাৰ অৰ্জন কৰাকে উদ্যোগ নোবোলে। উদ্যোগ পতিক হাতত ৰাখি আমাৰ শাসক দলে হয়তো তেখেতসকলৰ মন্ত্ৰীত্ব বা কিছুমানে এম-এল-য়েও হব পৰা ব্যৱস্থা কৰিছে। তাতকৈ বেছি একো কৰিব পৰা নাই এইটোও এটা উদ্যোগেই অৱশ্যে। উদ্যোগৰ কেইটামান নমুনা মাত্ৰ ইয়াত দিব খুজিছো। ইন্দিৰা গান্ধীৰ নামত ডান্‌কান কোম্পানীৰ জেনেৰেল মেনেজাৰ মিঃ বি পি গোয়েংকাই পাঁচ লাখ টকাৰ মূল্যৰ আঠ লাখ কেইবাটাও ৰঙৰ চাৰি-বিধ ডাঙৰ পষ্টাৰ চপাই দিছে। এইখন ইন্দিৰা গান্ধী পষ্টাৰৰ ফটোকাপি

অধ্যক্ষ : সেইটো পাৰ্লিয়ামেণ্টত আলোচনা হৈ গৈছে।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : চালিমাৰ কোম্পানীয়ে ১৪ লাখ ৮২ হাজাৰ টকাত সাজি দিয়া শিলঘাট মৰাপাট কলটোত এতিয়া পানী পৰে। কেতিয়াবা বিজুলি বাতিৰ বিজুতি আৰু কেতিয়াবা পানী পৰাৰ কাৰণে মৰাপাট কলৰ ১৫০ খন তাঁতশালৰ ৬০ খনো নচলে। মৰাপাট কলৰ কামৰ কাৰণে ৫৫ হেজাৰ টকাত কিনা লিলেন গাড়ী খনৰ মেৰামতি কামতে ৯৫ হেজাৰ টকা খৰচ হল। আগৰ সমবায় মন্ত্ৰী শ্ৰীটৈৰণে এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত আগৰ বিধান সভাত কৈছিল। এইয়াই চৰকাৰী উদ্যোগৰ

নমুনা। ইয়াৰ পিচত পেৰাফিন ওৱাক্সৰ বিষয়ে অল্প বহলাই কব খুজিছো। আগতে মাননীয় সদস্য কেইবা গৰাকীয়েও এই বিষয়ত অলপ অচৰপ কৈছে। পেট্ৰলিয়ামৰ পৰা কেৰাচিন হয়। কেৰাচিন তেল পৰিষ্কাৰ কৰোতে ৰেচিডিউ নামৰ পদাৰ্থ পোৱা যায়। ৰেচিডিউক ৩০০° ডিগ্ৰী তপত কৰি লুব্ৰিকেটিং অইল আৰু পেৰাফিন ৱাকছ পোৱা যায়। প্ৰায় ৩ ডিগ্ৰী পৰ্য্যন্ত ঠাণ্ডা কৰিলে পেৰাফিন ৱাকছ লুব্ৰিকেন্টিংৰ পৰা পৃথক কৰা হয়। এই পেৰাফিনৰ ৱাকছৰ পৰা মমবাতি, নেইল পালিচ, লিপষ্টিক, স্পিছিয়েল পালিছ, চিলিং ৱাক্স, ওৱাক্স পেপাৰ, কাপোৰৰ ৰুলত দিয়া মাৰ, টিৰপাল, টফ্ৰ, কাৰ্বন পেপাৰত ব্যৱহাৰ, হাৰাই চেণ্ডেল তৈয়াৰ কৰা কামত, জুইছলা খাৰত লাগে আৰু প্লাইউদ কাৰখানাত ব্যৱহাৰ হোৱাৰ উপৰিও বহুত ৰাসায়নিক দ্ৰব্যত ইয়াক মিহলোৱা হয়। এই পেৰাফিন বস্তুটো অসম তেল কোম্পানীত মাত্ৰ তৈয়াৰ হয়। আৰু অসমৰ তেল কোম্পানীত তৈয়াৰ হোৱা এই পেৰাফিন পৃথিবীৰ ভিতৰতে উৎকৃষ্ট বুলি জনাজাত। গুৱাহাটী শোধানাগাৰত কিন্তু ইয়াক তৈয়াৰ কৰা নহয়। কিয়নো যিখিনি পেৰাফিন ওৱাক্স ওলাল্হেতেন সেইখিনি পেট্ৰলিয়াম কুকৰ পৰা পৃথক নকৰি ইণ্ডিয়া কাৰ্ব্বন কোম্পানীক বিনামূলীয়াকৈ দিয়া হৈছে। অসমত প্ৰায় পাচশ টা মমবাতি কৰা অনুস্থান আছে বুলি উদ্যোগ বিভাগৰ ৰেজিষ্টাৰত পোৱা যায়। কিন্তু আচলতে হিচাব কৰিলে দেখা যায় যে মাত্ৰ ১৫-২০ টা মানহে মমবাতি তৈয়াৰ কৰা কাৰখানা আচলতে আছে। কেৱল ৰেজিষ্টাৰ কৰা এই প্ৰতিষ্ঠান বিলাকে পেৰাফিনৰ পাৰমিট লৈ গোটেই বোম্বেই চোৰাং বেপাৰ কৰে। ৰেজিষ্টাৰ মতে থকা প্ৰতিস্থান হল ঃ ভাৰত কেণ্ডেল ওৱাৰ্কছ, মড়াৰ্ণ কেণ্ডেল ওৱাৰ্কছ, অসম হুম ইণ্ডাষ্ট্ৰিজ, অসম কেণ্ডেল মেনুফেক্চাৰিং কোম্পানী, কে প্ৰি ইণ্ডাষ্ট্ৰিজ, গুৱাহাটী কেণ্ডেলছ, অসম কেণ্ডেলছ আৰু আগৰৱালা কেণ্ডেলছ ইত্যাদি। ইয়াৰ বাহিৰেও ৰেজিষ্টাৰ হোৱা পাইওনিয়াৰ কেণ্ডেল ওৱাৰ্কছ, ৰংঘৰ চপ খানা, অসম ওৱাক্স পেপাৰ মেনুফেক্চাৰিং কোম্পানী, ইউনাইটেড কেণ্ডেলছ, বি-ডি-চৌধুৰী এণ্ড কোম্পানী, উদয়ন লেব্ৰিকেটৰছ, লোহিত ফ্ৰন্টিয়াৰ ইণ্ডাষ্ট্ৰিজ, প্ৰাগজ্যোতিষ কেণ্ডেল, দাম কেণ্ডেল আদি পাৱত গজা অনুস্থান বোৰ ক'ত আছে ?- এই চাইন বোৰ্ড প্ৰতিস্থান বোৰক বছৰি ৫০ টনৰ পৰা ২৫০ টনলৈ পেৰাফিনৰ পাৰমিট দিয়া হৈছে অথচ এই পেৰাফিনৰ দাম প্ৰতি টনত অসমত আগতে আছিল চৈধ্যশ এতিয়া টেক্স আদি লগাই উনৈশ কৰিছে কিন্তু অসমৰ বাহিৰত ইয়াৰ দাম প্ৰতি টনত চাৰি হাজাৰ টকা। এই পেৰাফিনৰে চোৰাং বজাৰ কৰি অসম পেপাৰ ওৱাক্স মেনুফেক্চাৰিং কোম্পানী, ৰংঘৰ চপখানা

আৰু ইউনাইটেড কেণ্ডেলচ্‌ৰ মালিকজনে যোৱা বছৰেই ২৫০ টন পেৰাফিনৰ ধনেৰে দুখন নতুন মটৰ গাড়ী কিনিছে আৰু লাচিত নগৰত দুই লাখ টকাৰ এটা ঘৰ সাজিছে। পাওনিয়াৰ কেণ্ডেল ওৱাক্সটো ক'ত আছে কোনেও গম নাপায়। এওঁলোকে যোৱা বছৰ এশ টন ওৱাক্সৰ পাৰমিট পাইছে। এইবিলাকৰ পৰা বিক্ৰী কৰ বা আয়কৰ আদি এতিয়াও চৰকৰে পোৱা নাই। এই পাৰমিট পোৱা সকলৰ ভিতৰতে শ্ৰীভবেন চৌধুৰীয়ে এশ টন ওৱাক্স চোৰাং কৈ বিক্ৰী কৰি সেই ধনেৰে সজা ঘৰটো বৰ্ত্তমান ইণ্ডিয়া এয়াৰ লাইনচে প্ৰতি মাহে পাচ হাজাৰ টকাত ভাৰালৈ লৈছে। এই বিলাক ঘৰ গুৱাহাটীলৈ যোৱা বা সেই ঠাইত ঘূৰি অহা লোকে নিশ্চয় দেখিব পায়। আকৌ বি-ডি চৌধুৰী নামৰ এটা ভূৱা প্ৰতিষ্ঠানক যোৱা বছৰ ষাঠি টন ওৱাক্সৰ পাৰমিট দিছে। প্ৰাগজ্যোতিষ কেণ্ডেল আৰু চকমাটি কাৰখানা, আজৰা, এওঁলোককো যোৱা জানুৱাৰী মাহত ৭০ টন ওৱাক্স দিয়া হৈছে। কিন্তু কাৰখানা আছে নে?

অধ্যক্ষ মহোদয়, এনেকৈয়ে আগ্ৰৱালা কেণ্ডেল ওৱাক্স তিনিচুকীয়া আৰু অসম মেনুফেকচাৰিং কোং গুৱাহাটী এই দুয়োটা প্ৰতিষ্ঠানক বছৰি দুহাজাৰ টনকৈ পেৰাফিন ওৱাক্সৰ পাৰমিট দিয়া হয়। ইয়াৰোপৰি গুৱাহাটীৰ ভাউৰীলাল চেৰা-উগী নামৰ প্ৰতিষ্ঠান এটাক ১০০ টন মান কামত খটুৱাবৰ কাৰণে ওৱাক্স দিয়া হৈছে। কিন্তু তাত ১০০ টন কামত লগাবলৈ যন্ত্ৰপাতিয়েই নাই। মাত্ৰ ১০ টন মান কামত লগাব পৰাকৈহে যন্ত্ৰপাতি আছে। অসমত যিবিলাকে পেৰাফিনৰ পাৰমিট লৈছে সেইবিলাকে এই পেৰাফিন অসমৰ বাহিৰত, ভাৰতৰ বাহিৰত চোৰাং কৈ বেছি দামত বিক্ৰি কৰিছে মাত্ৰ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এইদৰেই তেজপুৰত দাস চপ ফেক্টৰীক ১২০ টন, প্ৰেম চপ ফেক্টৰীক ৭০ টন, কমলা বিস্কুট ফেক্টৰীক ১২০ টন আৰু হনুমান চপ এন্দ কেণ্ডেল ওৱাৰ্কচ, গৌৰীপুৰক ৭৫ টন কি কাৰণে দিয়া হৈছে? তাত কোনো কাৰখানাৰ যন্ত্ৰপাতিয়েই নাই। আনহাতেদি গুৱাহাটীৰ বিনয় কুমাৰ এণ্ড কোম্পানী নামৰ এটা ভুৱা প্ৰতিষ্ঠানে বছৰি ৩০।৪০ টনকৈ ওৱাক্সৰ পাৰমিট পায়। ইয়াৰ ওপৰিও মদাৰ্ণ কেণ্ডেল ওৱাক্স, মালিগাও এই অনুস্থানটোৰ মেচিনৰ কৰ্ম্মক্ষমতা ১০ টনৰ বেছি নহয় কিন্তু বছৰি ৫২ টনৰ পৰা ১০০ টনলৈ পাৰমিট দিয়া হয়। এইদৰেই এই অনুস্থানবোৰক পাৰমিট দিয়াত বস্তুবিলাক চোৰাং হৈ গৈ থাকে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, শেষত মই কুটিৰ শিল্পৰ বিষয়ে এটা কথা কৈ সামৰণি মাৰিম। কাৰণ কুটিৰ শিল্প মই ভাল পাওঁ। মই গাত লৈ অহা কাপোৰ, মোৰ

পিন্ধা পঞ্জাপীটো, ডিঙিৰ গামোচাখন ঘৰতে বৈ লোৱা বস্তু। গতিকে মই কুটিৰ শিল্পক ভাল পাওঁ। আমাৰ সমবায় বিভাগ পৰিচালনাৰ আগতে তাঁত শিল্প উন্নয়নৰ আঁচনি এখন আছিল। তাঁত শিল্প উন্নয়ন আঁচনিৰ এটা শাখা গুৱাহাটীত আছে। গুৱাহাটীতে তাঁতৰ সজুলী ৰখা বাবদ এটা ভাৰা ঘৰ আছে। আৰু এই ভাৰা ঘৰটোৰ বাবে চৰকাৰে মাহে ২৫০ টকাকৈ বছৰি প্ৰায় তিনিহাজাৰ টকা ভাৰা দিব লগা হয়। এই ভৰাঁল ঘৰটোত বৰ্ত্তমান ভগাছিগা কামত নহা কেইটামান সজুলীৰ বাহিৰে একো নাই। আনহাতে আজিকালি তাঁত শিল্প অনুদান সমিতিবিলাক বন্ধ কৰি দিয়া হৈছে আৰু তাৰ পৰিবৰ্ত্তে তাঁতশাল কিনিবলৈ টকা দিয়া হৈছে। কিয় এই ঘৰটোৰ ভাৰা দি আছে? গুৱাহাটীতে আন এটা ঘৰত নষ্ট বুলি বিবেচিত হোৱা কিছুমান 'জেকাৰ্ড লুম' আৰু পাৱাৰ লুম ৰখা হৈছে। এই কমিত নহা বস্তু বিলাক ৰাখি বছৰেকত প্ৰায় ৩৬০০ টকা ভাৰা দিবলগা হৈছে। এই সজুলিবোৰ কিনোতেই ব্যৱহাৰৰ অযোগ্য আছিল। আৰু সেইবোৰ কিনাৰ পৰা আজিলৈকে একেটা ভৰাঁল ঘৰতেই পৰি আছে। সজুলিবোৰ কিনোতেই কিয় ব্যৱহাৰৰ অযোগ্য আছিল আৰু সেইবোৰ যিজন বিভাগীয় বিষয়াই বস্তুবোৰ কিনিছিল তেওঁ কিয় বেয়া বস্তু কিনিছিল তাৰ বিচাৰ আজিলৈকে কৰা হলনে? সেই বিষয়াজনক তেনে কাৰ্য্যৰ বাবে কিয় শাস্তি বিধান কৰা নহল?

অধ্যক্ষ মহোদয়, এইখিনিতে মই এটা কথা কব খুজিছো যে, আমাৰ অসমৰ সৰহ ভাগ মানুহে টিনপাতৰ ঘৰ লবলৈ বিচাৰিছে। আনহাতে আমাৰ ইয়াত টিনপাতৰ কাৰখানা নাই। আৰু টিনপাতৰ প্ৰয়োজন আমাৰ দেশত বৰ্ত্তমান অৱস্থাত অত্যন্ত বেছি। অসমৰ তেল যদি বিহাৰলৈ নি তাত শোধনাগাৰ পাতিব পাৰে তেনেহলে অসমলৈও অন্য প্ৰদেশ যেনে উৰিষ্যা আদিৰ পৰা লো আনি আমাৰ অসমত টিনপাত তৈয়াৰ কৰা কাৰখানা এটা নিশ্চয় প্ৰতিস্থা কৰিব পাৰিব। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

আবুল হুচেইন মীৰ : মাননীয় চেয়াৰমেন মহোদয়, আজি ২৫ বছৰৰ পিচত দেশ স্বাধীনতাৰ বাবত চিলভাৰ জুবিলী পতাৰ বাবে আয়োজন কৰিছো। এই ২৫ বছৰৰ ভিতৰত বহু চাৰ্ভে হল। এই বিষয়ত মই উল্লেখ কৰিব খুজিছো -অসমৰ ১৯৬২ চনত টেকনো-ইকনমিক চাৰ্ভেয়ে ভাৰতৰ জাতিয় এপ্লাইড ইকনমিক কাউন্সিলৰ তত্ত্বৱধানত হোৱা প্ৰতিবেদন খনত দিয়ামতে নেচনেল ইনকাম আশা কৰিছিল শতকৰা ২.২ এগেইনষ্ট শতকৰা ৩। এই বছৰ নেচনেল ৰিচৰচৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি ইণ্ডাষ্ট্ৰি কৰাৰ কথা কৈছে। সেইটোত চাকচেচ হব জানো? প্ৰাইভেত আৰু পাব্লিক

চেক্তৰত ইণ্ডাষ্ট্রি হৈছে। সেই বিলাকত চচিয়েলিষ্টিক মনোভাৱ লব লাগিছিল। এইটো আমাৰ ষ্টেণ্ডাৰ্ড অব লিভিংলৈ চাই নেচনেল ইনকামটো প্রকৃততে চচিয়েলিষ্টিক হব নে? ডাঙৰ ডাঙৰ কাৰখানা স্থাপন কৰি জাতিয় আয় বঢ়াই দেখুৱালেই সাধাৰণ মানুহৰ জীৱন ধাৰণৰ মান (Standard of living) বাঢ়িব নে? প্রকৃততে সাধাৰন মানুহৰ জীৱন ধাৰণৰ মান সমান ভাবে উন্নতি হব, যদিহে সকলো থলোৱা (Local) মানুহে সমান ভাবে সুযোগ সুবিধা ভোগ কৰিব পাৰে। অন্যথায় সমাজবাদৰ প্রকৃত ধাৰণাৰ মূলত সুফল নহব। গতিকে এই ইনডাষ্ট্রি হলেও তাৰ প্রতি আমাৰ থলুৱা লোকৰ প্রতি চচিয়েলিষ্টিক মনোভাৱ দেখুৱা হবনে? মই সেইটো নিবিচাৰো যে, ডাঙৰ ডাঙৰ কাৰখানা মূলত সুফল নহব। গতিকে যিবিলাক শিল্প হৈছে তাত থলুৱা লোকৰ স্থান নাই। ইয়াত চচিয়েলিষ্টিক মনোভাৱ কেনেকৈ ৰূপায়ন হব? যদিহে এইবিলাকত আঞ্চলিক বৈষম্যতা থাকে তেন্তে অসমৰ থলোৱা লোকৰ কেনেকৈ উন্নয়ন হব? আঞ্চলিক বৈষ্যমতা দূৰ কৰাৰ বাবত উদ্যোগ মন্ত্রীৰও চৰকাৰৰ গোকা দৃষ্টি আৰ্কষন কৰিলো। গতিকে আমাৰ অসমত যিবিলাক শিল্প হৈছে সেইবিলাকত থলুৱা মানুহ টেকনিকেল নোহোৱা কাৰণে বুলি অজুহাত দেখুৱাই থলুৱা লোকক নিয়োগ কৰিব পৰা নাই। অসমত যি ইণ্ডাষ্ট্রিয়েল স্মল স্কেল কৰপৰেচন হৈছে তাত ৰিটাইয়াৰ কৰা কেইজনমান লোকক নিয়োগ কৰা হৈছে। তেওলোকৰ দৰমহাৰ বাবে প্রায় ১০।১১ হাজাৰ টকা খৰচ হয়। গতিকে এইটো পেঞ্চনাৰ সকলৰ কাৰণে সুবিধা দিয়া বুলি অনুমান হয়। গতিকে এই কৰপৰেচন পুনৰ সংগঠন কৰিব লাগে। আৰু ইয়াত থলুৱা কাৰিকৰী বিদ্যাৰ অভিজ্ঞতাপূৰ্ণ ডেকা থলুৱা মানুহ নিয়োগ কৰি বেতন দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। গতিকে দেখা গৈছে যে, এইটো ৰিটায়াৰ লোকসকলৰ ৰেষ্ট কেম্প। ভাৰতৰ জাতীয় মাৰ্কেটিং কৰপোৰেচন বিভাগে আগ্রাৰ ক্ষুদ্র শিল্প জোতা তৈয়াৰী কাৰখানা বিলাকক, আগ্রাতো জোতা কাৰখানাত জোতা সংৰক্ষন কৰিবৰ কাৰণে ভাৰত চৰকাৰে প্রটেক্চন দিছে। ভাৰতৰ জাতীয়নিগমে আগ্রাত বহুতো মাৰ্কেটিং, ডিপু খুলি তাত তৈয়াৰী জোতা কিনি ক্ষুদ্র শিল্প ব্যৱসায়ীসকলক মাৰ্কেটিং নিগমে এটি লাভবান অৱস্থালৈ নিছে। গতিকে অসমতো তেনেধৰণৰ ব্যৱস্থা কৰিব্ লাগে। আমাৰ দেশত বহুতো বনজ সম্পদ আছে। সেইবিলাক ভালদৰে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিলে তাৰ পৰা বহুতো আয় হব। কিন্তু সেইবোৰৰ পৰা তৈয়াৰী প্লাইউড, ৰস্তু বাহিৰত বিক্রি হোৱাৰ কাৰণে আমি চেলটেক্স আদিও নাপাও।

অসমত প্রাইভেটচেক্তৰেই হও বা পাবলিক চেক্তৰেই হওক উদ্যোগ মন্ত্রী ডাঙৰীয়াই

উদ্যোগ দিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। মৰাপাট অসমৰ কেচা মেটেৰিয়েল, গতিকে মৰাপাটৰ কলৰ কাৰণে বিশেষকৈ সুবিধা আছে। আজি ১ মিলিয়ন জুট বেগ অসমৰ পৰা কলিকতালৈ যায়। গতিকে অনায়াসে অসমত ১০।২০ টা মৰাপাটৰ কল হব পাৰে। কিন্তু আজি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে এই বিলাকৰ লাইচেন্স দিয়ে। অসমৰ পৰা কেচা মৰাপাট কলিকতালৈ যায়, কলিকতাৰ পৰা লাখ লাখ বস্তা তৈয়াৰ হোৱা, খাদ্য নিগমে, অসম এপেক্স মাৰ্কেটিং সমবায়ে, চেৰাপুঞ্জি বিলাতি মাটি কাৰখানা ও খোলাঘাটত সমবায় চিনি কল, চিমেণ্ট কাৰখানাই কিনি লৈ আছে। গতিকে অসম চৰকাৰে যদি এইবিলাকৰ দায়িত্ব নলয় তেনেহলে অসমৰ উদ্যোগৰ প্ৰশাসনত উন্নতি হব নোৱাৰে। অসমত বিশেষকৈ প্লাইউদ ফেক্টৰী প্ৰতিস্থা কৰাৰ যথেষ্ঠ থল আছে। অসমৰে কেচঁামাল বিলাক বাহিৰলৈ যায় আৰু সেইবিলাক আমাৰ এপেক্স মাৰকেটিং নিগনে কিনি নলয়। আমাৰ অসমত যিবোৰ ক্ষুদ্ৰ শিল্প আছে তেওলোকে ক্ষুদ্ৰ তহবিল বা মূলধন হেতুকে সস্তাত বস্তু কিনি ভাল বজাৰত তৈয়াৰী হোৱা বস্তুবোৰ বিক্ৰি কৰিবৰ ব্যৱস্থা নথকাত চৰকাৰে মাৰ্কেটিং নিগম খুলি তেওঁলোকৰ ক্ষুদ্ৰ শিল্প কাৰখানাত তৈয়াৰী বস্তুবোৰ ভাল বজাৰত বিক্ৰিৰ জালিচাৰি বাবে চৰকাৰৰ চোকা দৃষ্টি আৰ্কষন কৰিলো। আৰু কবলৈ বহুত থাকিল যদিও সময় কম হোৱাৰ কাৰণে উদ্যোগৰ উন্নতি কামনা কৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীকবিৰ ৰায় প্ৰধানী : এই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি মই দুআষাৰ মান কবলৈ বিচাৰিছো। আজি স্বাধীনতা লাভ কৰা ২৫ বছৰ হৈ গ'ল কিন্তু শিল্প আন্দোলনত আমি এতিয়াও আগবাঢ়িব পৰা নাই। আজি কৃষিজাত দ্ৰব্য বা আন কেচামালেই হওক অসমত উদ্যোগ নকৰি অসম চৰকাৰে বাহিৰলৈ পঠিয়াইছে। আজি ২৫ বছৰে ইয়াকেই দেখি আহিছো। ইমান দিন মনে মনে বহি আছিলো কিন্তু ইয়াৰ প্ৰতি এতিয়া চোকা দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰিছো। সেই হেতুকে চৰকাৰক দাবী জনাইছো যে উদ্যোগৰ এটা ভাল উন্নত ব্যৱস্থা লব লাগে। ২৫ বছৰে বিধান সভাত চিঞঁৰ বাখৰ কৰি উদ্যোগৰ উন্নতি হব লাগে বুলি বৈপ্লবিক আন্দোলন কৰি আহিছো। কিন্তু তাৰ পৰা জানো উদ্যোগ প্ৰতিস্থিত হৈছে? এই দুখীয়া অন্যৰ কথা নকও খেতিয়ক সকলৰ কথাই কৈছো, তেওঁলোককেই বা সান্তনা দিছে কোনে? আজি অসমত যথেষ্ট মৰাপাট পোৱা যায় কিন্তু সেই বিলাক বাহিৰলৈ পঠোৱা হয় কিন্তু তাকে নকৰি যদি অসমতেই মৰাপাটৰ কল পাতিলেহেতেন আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান হ'লহেতেন কিন্তু যিবিলাকে মৰাপাটৰ খেতি

কৰিছে সেইবিলাকে মৰাপাটৰ বস্তানো কেনেকৈ কৰে সেইটোয়েই দেখা নাই। মন্ত্ৰী সকলে হয়তো এইবিলাক একো অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে মন্ত্ৰী সকলৰ চকুত সৰু ইণ্ডাষ্ট্ৰি নপৰেই তেওঁলোকে ইকনমিক বেচিচত ইণ্ডাষ্ট্ৰি নকৰি নামক লৈহে ইণ্ডাষ্টি কৰিব খোজে। মই ডাঙৰ উদ্যেগৰ কথা নকও এই যে সৰু সুৰা আঞ্জাত দিয়া মছলা এইবিলাকো বাহিৰৰ পৰাহে আহে। মই ভাবো এইবিলাকো একোটা ইণ্ডাষ্ট্ৰি। এইবিলাকো বোম্বেৰ পৰা আনিব লগা হৈছে।

এতিয়া টি, ইণ্ডাষ্ট্ৰি কথাই কও এই ইণ্ডাষ্ট্ৰি বিলাক প্ৰায় বিলাকেই বাহিৰৰ মানুহৰ হাতত। আৰু এইযে সৰু সৰু পেট্ৰোল পাম্প বিলাক আছে যিবিলাক সেইবিলাক থলুৱা মানুহৰ নহয় গতিকে এইটো স্বাভাৱিক যে তাৰ কৰ্ম্মচাৰীজন বাহিৰৰেই হব। অসমত যিমানবিলাক উদ্যোগ আছে সেই আটাইবিলাক বাহিৰৰ মানুহৰ হাতত। গতিকে স্বাভাৱিকতে বাহিৰৰ মানুহৰহে নিবনুৱা সমস্যা সমাধান হব অসমৰ নহয়। আজি ২৫ বছৰে ধৈৰ্য্য ধৰি আহিছো। এতিয়া আৰু তাৰ সময় নাই। আজি সকলো বিলাক ডেকাই বিএ, এমএ আদি পাছ কৰি একো নকৰাকৈ যেতিয়া বহি থাকিবলগা হৈছে, তেওঁলোকেও অসম চৰকাৰৰ ব্যৱস্থা নকৰাকৈ নাথাকে। যেনেকৈ চাকী এটা নুমুৱাৰ আগতে অলপ বেচিকৈ জ্বলি উঠে থিক তেনেকৈ অসম চৰকাৰকো সময় দিয়া হৈছে উন্নতিৰ পথত আগঢ়িবলৈ।

(সময়ৰ সংকেত)

মই আৰু বেচি নকও মাত্ৰ এটা পইন্ট এই যে সৰুসুৰা ফেক্টৰী যেনেঃ প্লাইউদ ফেক্টৰী, বিড়ী ফেক্টৰী আদিও বাহিৰা মানুহৰেই হাতত। এইবোৰ দেখোন অসমীয়াৰ ফেক্টৰী কৰিব পাৰে। জুটমিলৰতো কথাই নাই ১৫।২০ টা মিল হলেও আমি চলাব পৰো যিহেতুকে লাখ লাখ জুটৰ গাঠ বাহিৰলৈ পঠিযায়। গতিকে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যে শিল্প উদ্যোগৰ প্ৰতি বিশেষ চকু ৰাখে। উদ্যোগৰ বিশেষ উন্নতি আশাকৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

(At 3 07 P.M. Honble Speaker vacated the Chair and occupied by the Chairman)

শ্ৰীসন্তোস কুমাৰ ৰায়ঃ শ্ৰদ্ধেয় সভাপতি মহাশয়, আমাদের শিল্পমন্ত্রী মহোদয় বিভিন্ন ঘাতি মঞ্জুরীর জন্য যে বাজেট পেশ করেছেন, আমি তার সমর্থন করি। আজ শিল্প সম্বন্ধে প্রায় সকল সদস্যই এর বিরুদ্ধে বিশেষ ভাবে বলেছেন। ভারতের স্বাধীনতার পর এই অনগ্রসর আসাম প্রদেশে আমরা দেখেছিলাম, শিল্প বলতে ছিল শুধুমাত্র চা শিল্প ও তৈল শিল্প। স্বাধীনতার পর সকলে উৎসাহিত

হলেন যে আমাদের এই দেশকে কি ভাবে শিল্পে অগ্রসর করা যায়। সেজন্য আমরা শিল্পের দিকে নজর দিলাম। কিন্তু আজ আমরা দেখতে পাচ্ছি এবং এই বিধান সভায়ও শুনতে পাচ্ছি যে যারা এই আসাম প্রদেশে শিল্প গড়ার সুযোগ পেয়েছে তারা সব বাইরের লোক। আমাদের আসামের যারা নাকি অধিবাসী, যারা নাকি রাজ্যের প্রতিনিধি, যারা সরকারের কর্ম্মচারী রাজ্য পরিচালনা করছেন—অত্যন্ত দুঃখ হয়, তারাই সমালোচনা করছেন যে এই দেশের Industry করার সুযোগ যারা পেয়েছে তারা সবাই বাইরের লোক। আমি জিজ্ঞাসা করতে পারি কি, যে, যারা আসামের লোক তাদেরে সরকার থেকে শিল্প গড়ার জন্য কোন সুযোগ দেওয়া হয় নাই কেন? এখানে বিভিন্ন বক্তাগন এই সরকার গঠন হওয়ার পর সমস্ত শিল্প সম্বন্ধে জোর সমালোচনা করছেন। এটা অত্যন্ত দুঃখের কথা যে কোটি কোটি টাকা এই ভাবে খামখেয়ালী করে অপচয় করা হয়েছে, অথচ আমাদের আসামের জনসাধারনের শিল্পের দিক দিয়ে কোন রকম সুযোগ সুবিধা হয়েছে বলে আমরা দেখতে পাইনা। কাজেই আমার মনে হয় আমাদের এই বর্ত্তমান সরকারকে এই দিকে বিশেষ দৃষ্টি দিতে হবে। আর যে সমস্ত শিল্প সম্বন্ধে বিশেষ করে মাননীয় সদস্য ডাঃ রবীন গোস্বামী মহাশয় যে সমস্ত তথ্য প্রকাশ করে আমাদের সামনে এই বিধান সভায় তুলে ধরেছেন, আমি বিভাগীয় মন্ত্রী মহোদয়কে অনুরোধ করি যাতে তার একটি তদন্ত হয়। এই তদন্ত হলে দেখা যাবে এই গুলির মধ্যে কি কি রহস্য আছে। এবং এই তদন্তের Report এর উপরে নির্ভর করে কিছু ভবিষ্যত কর্ম্মপন্থাও নির্ধারন করা যাবে। এ ছাড়াও আমরা দেখছি যে যারা ছোট ছোট শিল্প গড়ার অজুহাতে যেমন, মোমের কারখানার জন্য perfin এর Licence নিয়ে অন্যায় ভাবে কাজে লাগিয়েছেন—এই সব বন্ধ করার একটা বিহিত ব্যবস্থা করতে হবে।

আজ এই অনগ্রসর অঞ্চলের জন্য ভারত সরকার যে সমস্ত সুযোগ সুবিধা দিয়েছে, যার প্রধান উদ্দেশ্য ছিল আসামের বেকার যুবকদের সমস্যা সমাধান করা-তার অপচয় করা হয়েছে, বেকার যুবকদের কোন সমস্যার সমাধান হয়েছে বলে আমি মনে করিনা।

আমি আমাদের শিল্পমন্ত্রী মহোদয়কে অনুরোধ করি যে ভবিষ্যতে যেন এই সব অপচয় না হয় সেই দিকে দৃষ্টি রেখে দেশকে শিল্পে সমৃদ্ধ করার জন্য এগিয়ে যান। তাছাড়া আমাদের বেকার যুবকদেরে কি ভাবে শিল্পের দিকে আকৃষ্ট করা যায় তার প্রতি লক্ষ্য রাখবেন। এতে হয়তো বেকারদের সমস্যার পূর্ণ সমাধান

হবেনা কিন্তু আংশিক নিশ্চই হবে। আর আমাদের মধ্যে, যারা বিধায়কগন আছেন, তাদের প্রতি আমার বিশেষ অনুরোধ, শুধুমাত্র সরকারী কর্ম্মচারীদের দোষারোপ না করে বা ব্যক্তিস্বার্থে কোন রকম সম্পর্ক না রেখে দেশের উন্নতি কল্পে কড়া নজর রাখেন। কাজেই যে সমস্ত অঞ্চলে যারা বিধান সভার সদস্য আছেন তারা যেন কোথায় কোথায় দূর্নীতি হচ্ছে তা সরকারে দৃষ্টি আকর্ষন করে তার বিহিত ব্যবস্থা করেন। দেশে শিল্প কি ভাবে পরিচালিত হচ্ছে তার প্রতি লক্ষ্য রাখা আমাদের একটি বিশেষ দায়িত্ব। আমাদেৰ দেখতে হবে perfin নিয়ে মোম হচ্ছে কি না, এলুমিনিয়াম নিয়ে তার প্রকৃত জিনির হচ্ছে কি না, বা তার অপচয় হলে তার বিহিত ব্যবস্থার জন্য সরকারের দৃষ্টি আর্কষন করা।

আমি বিভাগীয় মন্ত্রী মহোদয়কে অনুরোধ করি যে, আমাদের দেশে যে সমস্ত Raw Materials আছে, যার সম্বন্ধে মাননীয় সদস্যগন সুন্দর ভাবে বর্ণনা করেছেন, যেমন, পাটের কথা, যে, আমাদের আসামের সমস্ত পাট কলিকাতা চলে যাচ্ছে, কৃষকরা উপযুক্ত দাম পাচ্ছেনা, অথচ আমাদের প্রদেশে পাটকল হচ্ছেনা তার প্রতি বিশেষ দৃষ্টি রাখতে হবে। শুধু পাটই নয় বাঁশও কলকাতার কাগজের কলে চলে যাছে অথচ আমাদের প্রদেশে কাগজর কল হচ্ছেনা। আমার নির্ব্বাচন চক্রে প্রচুর পাটও বাঁশ আছে। আশাকরি সরকার এই সমস্ত Raw materials কে উপযুক্ত কাজে লাগিয়ে শিল্পের প্রতি আমাদের দেশের বেকার যুবকদেরে আকৃষ্ট করবেন। আমাদের মুখ্য মন্ত্রী মহাশয় তার বাজেট ভাষনেও বলেছিলেন যে ছোট ছোট Unit শিল্পের মাধ্যমে স্থাপন করে যুবকদেরে অনুপ্রাণিত করা হবে। আশাকৰি শিল্পমন্ত্রী মহোদয় এই কথার প্রতি বিশেষ লক্ষ্য রাখবেন। আমাদের দেশের তাঁত শিল্পের প্রতিও সরকার নজর দিলে জনসাধারণ বিশেষ উপকৃত হবে বলে আমার বিশ্বাস।

মহোদয় আমি এই বলে শেষ করছি যে, আগামী বিধান সভায় শিল্পের শুধুমাত্র অনগ্রসরতার কথাই আলোচনা না করে কিছু উন্নতি হয়েছে বলে আলোচনা করার আশা যেন করতে পাৰি।

* ডাঃকোমেশ্বৰ বৰা: মাননীয় চেয়াৰমেন মহোদয়, শিল্প বিভাগৰ মঞ্জুৰী দাবীৰ ওপৰত যি কৰ্ত্তন প্ৰস্তাব অনা হৈছে তাৰ সমৰ্থনত মই কেইটামান কথা কবলৈ আগবাঢ়িছো। আমাৰ অসম দেশ খন কৃষি প্ৰধান দেশ, তাৰ লগতে আমাৰ অসম দেশখন শিল্প প্ৰধান আৰু খনিজ প্ৰধান দেশ। কিন্তু আমাৰ অসমত

*Speech not corrected

ইমানবিলাক শিল্পৰ কাৰণে নানা তৰহৰ খনিজ বস্তু থকা স্বত্বেও সেই বিলাক ব্যৱহাৰ কৰি কামত খটোৱাৱ পৰা নাই। আমি স্বাধীনতা পোৱাৰ প্ৰায় ২৫ বছৰ হল। এই ২৫ বছৰৰ ভিতৰত আমাৰ এই শিল্পজাত আৰু খনিজাত বস্তুৰ পৰা আমি বিশেষ উপকৃত হব পৰা নাই। তৃতীয় পৰিকল্পনা পাৰ হৈ গল কিন্তু অসমত শিল্পানুষ্ঠান গঢ়ি তুলিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিও আমাৰ চৰকাৰ বিফল হল। শিল্পৰ নামত লাখ লাখ টকা খৰচ কৰিলে, কোনো কোনো পুঁজী পতিয়ে সেইবোৰ টকা খালে আৰু তাৰ দ্বাৰা আমাৰ অসমবাসী হলে উপকৃত হব নোৱাৰিলে। এতিয়া ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাটো যি বিলাক উদ্যোগ পাতিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছে সেইবিলাকো আধাৰ শিলা পতা আৰু ঠাইলৈ খোৱা কামোৱা কৰাতে শেষ হব। ৪ৰ্থ পৰিকল্পনা শেষ হোৱাৰ লগে লগে অসমত উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰো অন্ত পৰিব। এইধৰণে শিল্পায়ণৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰে যিথিনি মনোভাৱ লৈছে সেইটো সঁচাকৈয়ে দুখলগা। অৱশ্যে সমবায় ভিত্তিত কেইটামান শিল্প গঢ়ি উঠি অসমৰ জনসাধাৰণ আৰু আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধানত কিছু-পৰিমাণে সহায় কৰিছে যদিও তাৰ ভিতৰুৱা হিচাব পাতি আদিৰ সম্পৰ্কত [illegible] কৰিছে আৰু যি উদ্দেশ্যৰে এই বিলাক কৰা হৈছিল সেইটো সফলকাম হৈছেনে নাই সেইটো কব নোৱাৰি। নগাওঁৰ শিলঘাটত সমবায়ৰ ভিত্তিত হোৱা মৰাপাটৰ কলটোৱে কিছুপৰিমাণে আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধানত সহায় কৰিছে যদিও তাৰু আমাৰ কিছু সুবিধা হৈছে যদিও তাৰ ভিতৰত লাভেই হৈছেনে লোকচানেই হৈছে সেইটো আমি নজানোঁ। দেৰগাওঁৰ সমবায় চেনিকলৰ অৱস্থাও সেই একেধৰণৰে। এইদৰে আমাৰ চৰকাৰে ইমান দিনে উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত যি ব্যৱস্থা কৰিছে আৰু যিমান কোটি কোটি টকা খৰছ কৰা হৈছে যদিও তাৰ দ্বাৰা আমাৰ মানুহ হলে উপকৃত হব পৰা নাই।

ক্ষুদ্ৰ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰতো সেই একেই অৱস্থা। উদ্যোগ কৰিছে, আৰু টকাহে খৰছ কৰিছে কিন্তু কামত হলে একো কৰিব পৰা নাইকীয়া। এই বছৰ কুটিৰ শিল্পৰ শিতানত ১০ কোটি বেছি ধন খৰছ কৰাৰ সংকল্প লোৱা হৈছে যদিও তাৰ কাৰণে উন্নয়ণমূলক আঁচনি কেনেকুৱা ধৰণৰ হব সেইটো কোৱা টান। কিছু-মান কুটিৰ শিল্প যেনে বাহঁ-বেত আদিৰ কাম, সেইবিলাকৰ বজাৰ সৃষ্টিকৰাৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে একো ব্যৱস্থা কৰা নাইকীয়া। সাধাৰণতে আমাৰ চাহবাগানবোৰত যোগান ধৰিব পৰা তিনিবিধ কুটিৰ শিল্পজাত বস্তু যেনে- জাপি, কলম কটাৰী আৰুছাটি এই কেইটা বাগান বোৰত যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰি তাৰ দ্বাৰা

আমাৰ কিছুমান নিবনুৱা ডেকাক কৰ্ম্ম-সংস্থান দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাইকীয়া। মুঠৰ ওপৰত আমাৰ চৰকাৰে উদ্যোগীকৰণ আৰু কুটিৰ শিল্পৰ উন্নয়ণৰ ক্ষেত্ৰত কোনো মনোযোগ দিয়া যেন নালাগে। অসম চৰকাৰে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ উত্তৰ পাৰটোক এই ক্ষেত্ৰত মাহী আইৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰা যেন লাগে। বিশেষকৈ দৰং আৰু লক্ষীমপুৰ জিলাত এই কথাটো খাতে। এই দুখন জিলাত কোনো উদ্যোগ কৰিব বুলি চৰকাৰে এতিয়ালৈকে কোনো পৰিকল্পনা কৰিছে বুলি গম নেপালোঁ। যিটো মৰাপাটৰ কল মঙ্গলদৈত দিবৰ কাৰণে নানা দাবী আদি কৰি থকা হৈছে সেইটোৰ সুবিবেচনা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অসম চৰকাৰে মাহী আইৰ সাদৰহে কৰা যেন লাগে। এতিয়া সেইটো কিমান দূৰত হয়গৈ সেইটো সন্দেহৰ কথা হৈ পৰিছে। গতিকে চৰকাৰে যেন উদ্যোগ আদিৰ ক্ষেত্ৰত এই অৱহেলিত উত্তৰ পাৰটোৰ প্ৰতি সুবিবেচনাৰে দৃষ্টিপাত কৰে তাৰ কাৰণে মই আশা কৰিলো। এই খিনিতে অসম চৰকাৰ তথা ভাৰত চৰকাৰতকৈ চীনা চৰকাৰকহে বেছি ধন বাদ দিব পাৰি যে চীনে যদি আক্ৰমণ নকৰিলেহেতেঁন, তেতিয়াহলে আজিলৈকে এই উত্তৰ পাৰটো আন্দামান নিকোবৰ দৰে হৈ থাকিলহেতেঁন।

(সময়ৰ সংকেত)

এতিয়াও দুই এটা সৰু সৰু ইণ্ডাষ্ট্ৰি যেনে- চাৰিদুৱাৰ কটন মিল, বিহালীৰ ভিনিয়েৰ মিল আদি এই বিলাক পাতিছে যদিও প্ৰকৃত পক্ষে এই বিলাক কাৰ, কোনে কৰিছে সেই বিষয়ে সন্দেহ আছে। আমি শুনিবলৈ পোৱামতে তাত চৰকাৰেও সহায় কৰিছে। সেইটো কেনেকৈ চলিছে সেইটোৰ খবৰ ৰাখিব নোৱাৰি। কোনোবাই কোৱামতে সেইটো তিনিচুকিয়াৰ এজন পুঁজিপতিৰ মিল। উত্তৰ অঞ্চলৰ কাঠবোৰ পাবৰ কাৰণে বোলে তাত স্থাপন কৰিছে। ৩০।৪০ বছৰৰ পিছত সেইটো কৰ সোধোৱাৰ বিনিময়ত চৰকাৰৰ হাতত দিব। কিন্তু ইতিমধ্যেই তেওঁলোকে এই ৩০।৪০ বছৰ নেলাগেই, তাৰ কাঠ কাতি শেষ কৰাৰ উপক্ৰম কৰিছেই। যদি এনেকুৱাই ব্যৱস্থা হয় তেন্তে সেই মিলটোৰ পৰা ৰাইজৰ কিবা উপকাৰ হৈছেনে বা ভৱিষ্যতেও কিবা উপকাৰ আশা কৰিব পাৰিনে? অন্য হাতেদি উত্তৰ অসমত সমবায় ভিত্তিত এটা চেনীকল স্থাপন কৰা হৈছে। এই কলৰ খানচাৰী বিভাগে ইতিমধ্যে চেনী তৈয়াৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে যদিও তাত হলে চেনী শুকুউৱাৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। ৰ'দত চেনী শুকাব লগা হৈছে। অন্য হাতেদি এই চেনী কলৰ ভিতৰত যি খেলি মেলি আৰু কেৰোন সোমাইছে তাৰ পৰা এইটো অনিশ্চিত হৈ পৰিছে যে এই চেনীকল ভৱিষ্যতে থাকেনে নেথাকে সন্দেহ। সেই কাৰণেই

মই আমাৰ সমবায় বিভাগৰ মন্ত্ৰী আৰু উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয় দ্বয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছোঁ। যাতে নতুনকৈ উঠি অহা এই চেনীকলটো যাতে অকালতে শেষ হৈ যাব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে চকু দিয়ে। ইয়াকে কৈ মই মোৰ কবলগীয়া খিনিৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীমতী আনন্দী বালা ৰাভা: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধীতা কৰিছো আৰু আমাৰ উদ্যোগৰ সম্পৰ্কত কেইআষাৰমান কথা কবলৈ ইচ্ছা কৰিছো। এইটো কথা থিক যে আমাৰ দেশখন উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট পিছপৰা হলেও আমাৰ চৰকাৰে উদ্যোগীকৰণৰ কাৰণে যথেষ্ট ব্যৱস্থা হাতত লোৱা আমি দেখিবলৈ পাইছো আৰু এই ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট আগবাঢ়িও গৈছে। কিন্তু এই উদ্যোগৰ দ্বাৰা আমাৰ অসমত কোন লাভবান হৈছে? কিমান যুৱকক আমি তাৰ দ্বাৰা কৰ্ম্ম সংস্থান দিব পাৰিছোঁ বা কিমান ঠাইক আমি তাৰদ্বাৰা উন্নত কৰিব পাৰিছো—এই সকলো বিলাক কথা আজি চিন্তা কৰাৰ দৰ্কাৰ হৈ পৰিছে। এই বিষয়ে যদি আমাৰ চৰকাৰে গভীৰ ভাৱে চিন্তা নকৰে তেতিয়াহলে বিদেশৰ কিছুমান মুখ আমি সদায়েই পুহি ৰাখিব লাগিব আৰু আমাৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ ভৰাল উদং হৈ যাব, লগতে আমাৰ টকা-পইচা খিনিও অন্য দেশৰ মানুহক দি আমি বিদেশী মানুহকহে ধনী কৰি ৰখা হব। আমাৰ যুৱক-যুৱতী সকল নিবনুৱা হৈ পৰৰ ওচৰত ভিক্ষাৰী হৈ থাকিব লগা অৱস্থা হব। গতিকে মই উদ্যোগ মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আৰ্কষণ কৰিছোঁ যে আমাৰ নিবনুৱা যুবক-যুৱতী সকলক অনতি-পলমে এই উদ্যোগ বিলাকত নিয়োজিত কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰে যেন। তাৰোপৰি আমাৰ বৃহত উদ্যোগ বিলাকৰ লগত যি বিলাক সৰু সৰু উদ্যোগ গঢ়ি উঠিব পাৰে সেই বিলাকত যেন আমাৰ লোকসকল নিয়োজিত হব পাৰে আৰু সেই বিলাক চলাবলৈ যাতে উপযুক্ত কাৰিকৰী যোগ্যতা অৰ্জণ কৰিব পাৰে তাৰ কাৰণে আমাৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰীয়ে যেন অতি সোনকালে প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা হাতত লয়।

তাৰ পিচত মই বৃহৎ উদ্যোগৰ সম্পৰ্কত বেছি নকৈ আমাৰ কুটিৰ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত কওঁ যে আমাৰ প্ৰদেশখন কুটিৰ শিল্পৰে ভৰপুৰ হৈ আছে। সেইবোৰৰ উন্নয়নৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে বিশেষ ভাৱে যত্ন লব লাগে। তাৰদ্বাৰা আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান হব। গতিকে চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা আৰ্থিক সাহাৰ্য্য আদি দি হলেও আমাৰ নিবনুৱা যুৱক সকলক এই বিষয়ে উৎসাহ যোগাব লাগিব। ইয়াৰ দ্বাৰাই আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা কিছুপৰিমাণে সমাধান হোৱাৰ ওপৰিও ই আমাৰ অৰ্থনৈতিক ভেটি টনকিয়াল কৰাটো সহায় কৰিব। তাৰ পিছত আমাৰ

তামোল, পান, আনাৰস আদিৰে কৃষিভিত্তিক কিছুমান উদ্যোগ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিলে আমাৰ আৰ্থিক দিশত ইও এটা বিশেষ অৰিহনা যোগাব পাৰিব।

(সময়ৰ সংকেত)

তাৰ পিছত আমাৰ এৰি-মুগা আৰু পাট শিল্পৰ সম্পৰ্কত কওঁ যে ইয়াৰ বাবে অসম বিখ্যাত। কিন্তু এই শিল্পটোৰ সিমান উন্নতি হোৱা নাই। আনহাতে ই একেবাৰে মৰিও যোৱা নাইকীয়া। মই উদ্যোগ মন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰো যেন তেখেতে অসমৰ প্ৰত্যেক ঘৰে ঘৰে মহিলাৰ হাতত এই শিল্পটো যাতে পুনৰ নতুন উদ্যমেৰে গঢ় দিব পাৰে তাৰ বিহিত ব্যৱস্থা লব। তাৰোপৰি অসমত উৎপন্ন পাট সূতাই বেনাৰস, মহীসূৰ আদিৰ কাপোৰৰ কলক পৰিপূৰক কৰি, অসমীয়া ডিজাইন আদি দি সেইবোৰ ৰাজ্যইহে লাভাংশ পায়। কিন্তু অসমৰ মহিলাই যাতে অসমৰ পাট সূতাৰে কাপোৰ বৈ অসমৰ চমক লগা ফুলৰ দিজাইন আদি দি কাপোৰ বব পাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ কাৰণে মই উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰীক অনুৰোধ জনাইছোঁ। আমাৰ অসমতে উৎপন্ন হোৱা এই পাট সূতাৰে অন্যান্য মানুহে উচ্চমানবিশিষ্ট কাপোৰ বৈ তাৰ লাভাংশ তেওঁলোকেই লৈ যায়। এই লাভাংশটো আজি ২৫ বছৰেই লোকক ভোগ কৰি থাকিবলৈ দিয়া হৈছে। এইটো সচাকৈয়ে বৰ দুখৰ কথা। সেয়ে অসমৰ মুগা-পাটৰ সূতাৰ কাপোৰ বহুল ভাৱে উৎপন্ন কৰিব পৰাকৈ এটা কাপোৰৰ কল অসমত স্থাপন কৰিব লাগে। আমাৰ অসমীয়া মহিলা সকল 'কাজী শিপিনি' বুলি এটা সুনামেই আছে। অসমৰ তিৰোতাই কাপোৰত ইমান সুন্দৰ ফুল বাছিব পাৰে যে জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীয়েও নিজমুখেৰেই এই দৰে উচ্চাসিত বানী প্ৰকাশ কৰিছিল যে "অসমীয়া তিৰোতাই কাপোৰত সৰগ ৰচিব পাৰে"। এনেহেন আত্মনিৰ্ভশীল হবপৰা এটা শিল্পৰ উন্নতি কল্পে চৰকাৰে বৈজ্ঞানিক দৃষ্টি-ভঙ্গীৰে কাম কৰিবলৈ মই বিশেষ ভাৱে চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছোঁ। কিন্তু দুখৰ বিষয় চৰকাৰে এই কুটিৰ শিল্পক অৱহেলা কৰা যেন ভাৱ হয়। ইয়াৰ উদাহৰণ স্বৰূপে মোৰ সমষ্টিতে ছাটি নাল তৈয়াৰ কৰা এটা সৰু ইউনিট আছে। এই সৰু শিল্পানুস্থানটোৰ কৰ্ম্মী সকলে আজি এবছৰেই দৰ্ম্মহা পোৱা নাই। আনহাতে এই অনুষ্ঠানটো ট্ৰেইনিং কাম প্ৰডাকচন্ চেণ্টাৰলৈ উন্নীত কৰিব পাৰিলে গাৰোপাহাৰৰ পৰা অনা ছাটি নালৰ বাহিঁৰে এই উদ্যোগ-টোৰ সম্প্ৰসাৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থাৰে ইয়াত বহুত নিবনুৱা ডেকাক কৰ্ম্মসংস্থান দিব পাৰিব। সেয়ে তুদনৈৰ **Umbrella Handle making** কেন্দ্ৰটো **Training Cum production** কেন্দ্ৰত পৰিণত কৰিবলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

আমাৰ জনজাতিৰ মহিলা সকলৰ মাজত অতি ভাল কিছুমান বোৱাকটা কৰাৰ ভাল দিজাইন আদি সোমাই আছে। আৱশ্যকীয় এই দিজাইনবোৰ সহ শিল্পটোক যদি আমি উন্নত প্ৰণালীৰ বৈজ্ঞানিক যন্ত্ৰপাতি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰো তেনেহলে ভবিষ্যতে ইয়াৰ আৰু সম্প্ৰসাৰণৰ দ্বাৰা ই আমাৰ মহিলাসকলক অকল আত্মনীৰ্ভৰশীলেই নকৰিব, তাৰ দ্বাৰা আমাৰ দেশৰ অৰ্থনৈতিক সমস্যাও বহুখিনি সমাধান কৰাত ই যথেষ্ট সহায় কৰিব। এইখিনিকে কৈ মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটোৰ বিৰোধীতা কৰি মোৰ কথাৰ সামৰণি মাৰিছো।

Mr. Chairman : Now the Minister will have to reply as the time has been fixed earlier. I will call upon the Minister, Industries to reply.

Shri Mahammad Idris (Minister): Mr. Chairman, sir, I am very grateful to the Hon'ble Members who have taken interest in the department of Industries. I would have been more happier if the Hon'ble Members could specify the specific points they wanted to raise through the Cut motion. Sir, as a new Minister, it would be a favour to me if the Hon'ble Members specify their specific points in future when they move the Cut motion in this House. Sir, I take the opportunity to share the views, about the Industries department, with many of my Hon'ble Members. This is a fact that this department needs re-organisation, revitalization and thorough overhauling. Sir, I had an occasion earlier also in this House, when I intervened in the Finance Minister's budget discussion, and to promise that this matter of re-organisation and revitalization of the department is under active consideration of the Government. I again reiterate that stand today and once again I would like to say that various views and suggestion advanced by the Hon'ble Members of this House will surely be taken into consideration at the time of re-organisation and revitalization of this department. Sir, the difficulty

about the industries in Assam is known to all the Hon'ble Members of this House. In fact, if I am to explain those things, then I am afraid my friend Mr. Goswami may take objection because he has stated that we have heard that the industries in Assam are not developing due to the transport bottleneck, difficulties of raw meterials and also due to finance and this has become intolerable to the Hon'ble Member because he said such lame excuses should not be advanced in the case of industrialisation of our State. But then, sir, the real facts are to be taken into account. It is a fact after the partition of our Country, our State has been put into a peculiar condition of transport. Even though after creation of Bangladesh, I am afraid, we will not be able to avail the facilities as in the cases other States and as they are much more advanced in the matter of transport compared to our State. Therefore, sir. this is a perpetual disadvantage for this unfortunate part of the country. Sir, Industry can be divided mainly or broadly into two sectors, such as, small Scale Industries and Medium and Major Scale Industries. Hon'ble Members have taken interest in these two sectors and opinion differed in various ways. Many Hon'ble Members wanted that the stress should be laid on major industries and on the other hand most of the Hon'ble Members laid stress for the development of Small Scale Industries. I share with the anxiety of the Ho'nble Member Mr. Barua about the Tea Industry in our State. This has engaged the attention of our state. I do realise or the Government do realise that future of Assam's economy depends on the Tea Industry. Therefore, although it is a central subject a time has come and we should giye more

attention to this industry. Sir, I have said that so far as the major industries are concerned there are two main difficulties. First of all, the major industries are in a tight corner in bringing the raw materials from distant places as our transport system is not well knit. Secondly, the major industries' produce need a broader market. We in Assam with a limited population and a limited area cannot perhaps give marketing facilities of the entire produce of such large scale industries. Therefore, finished products must find a more populous and sophisticated areas like Uttar Pradesh, Delhi, Calcutta and Bombay and there is again the difficulty of transport. So far as small scale industries are concerned, mostly all the members have said that though a great deal of enthusiasm is there amongst our local indigenous young people, they are greatly handicapped for raw materials and other assistance like finance etc. In that background, most of the hon'ble members found fault with the Department. Sir, whatever skeleton staff or whatever staff this Industries Department has got this should be studied from a proper perspective. Sir, hon'ble member Mr. Dulal Barua very rightly said that during the first Plan and second Plan period this State got no attention in respect of industrial development. Sir, if I read a small para about the history of this Department, I think, I will be able to clear my position: The Industries Department was organised as a Directorate only in the year 1956 when it was looking after only cottage industries and the Major industries were added on to this Directorate only in the year 1958. The basic function of this Department has been to assist entrepreneurs in various ways such as arrangement of land, finance,

technical guidence, raw materials, power, training etc. For this purpose it has taken up various schemes. These schemes are more or less similar to those followed even by the industrially advanced States. For establishing certain specific industries and for helping small scale industries in general the Department had established various Corporation such as the Assam Industrial Development Corporation Ltd., Assam Small Industries Development Corporation Ltd. and the Assam Government Marketing Corporation Ltd. and a lot of discussions have taken place on them.

Now Sir, in this background the scheme of the facilities which this Department wanted to offer to our people I can just give in brief those facilities so far as the small scale industries are concerned and those are like this: the Government decided to purchase some articles from small scale industries. This year we have revised the purchase policy and I can enumerate these items in the list of revised items for Government purchase. We have reserved 28 items altogether and these are like this :

1 Barbed wire

2. Wire netting

3. Hospital beds of steel

4. Water tanks with capacity upto 2,000 gallons each

5. Water buckets

6. Steel trunks

7. Canvas tents, canvas tarpaulins

8. Bamboo and cane furniture

9. Bamboo and cane office stationery articles

10. Soaps

11. Phenyle

12. Chalks
13. Black boards and dusters
14. Handloom and khadi table cloth
15. Handloom and khadi bed covers
16. Hanbloom and khadi curtains
17. Writing ink
18. Sewing of uniforms
19. Pesticides
20. Jerseys, socks, 'pattis, vests and genjis
21. Gamosas (including khadi gamosas), instead of towels for police.
22. Drugs and pharmaceuticals
23. Locally manufactured items of furniture (instead of steel furniture etc. imported from other states).
24. Water filters
25. Surgical cottons, gauze, and absorbant cottons.
26. Paints and varnishes.
27. Bicycles.
28. Galvanised and cinduit pipes.

These are the 28 items which we have reserved for purchase for Government concerns.

Then Sir, subsidy for backward districts. The hon'ble member Mr. Barua was very strongly advocating that the Centre meted out a step-motherly treatment to this State. It is a fact that we are industrially backward and I also do not deny that we are deprived of some share of our legitimate claim. Even then at the instance of the State Government the Central Government has recognised 6 districts of our State as industrially backward. Therefore, they have allowed some concession there and the Central Government

has also accepted 2 districts viz : Goalpara and Mikir Hills as backward to get 10% subsidy for any investment up to Rs. 50 lakhs.

Shri Lakshmi Kanta Saikia : Sir, on a point of information may I know who recommended these districts ?

Shri Md. Idris (Minister): The then Government and perhaps on some priciple. Thirdly Sir, about the industrial estates, most of the hon'ble members have said about the bad state of affairs in raspect of these industrial estates and that the sheds are not in good condition. But the intention with which these estates were opened was known to everybody. Facilities are not so meagre for new entreprenuers. They would get a shed, water facilities, power facilities and the like. Even then there is dearth of entrepreneurs in some of the industrial estates as stated by many hon'ble members on the floor of the House. Sir, my friend Shri Narzary has said that at Kokrajhar, industrial estate was opened last year. I will look into it. Perhaps it is facing the same chronic fate. However, if there is latches on the part of the Department, I can assure that it will be remedied soon.

Then Sir, growth centre is another scheme. Under this scheme factory sheds are built on requisition by a small scale industrialist and by the time the industrialist is ready with his machines, raw materials etc. The factory sheds are constructed and completed so that there is no time lag between the completion of factory shed and occupation by industries. Then, by the growth centres we have selected some plots and some area, to improve these areas for construction of sheds if any entrepreneurs want to construct

a shed to start industry there. These are the facilities offered to the small scale industries. Fourthly, the facilities which this department is offering to small industrialists is this. The National Small Industries Corporation, Government of India gives machines to small industrialists on hire purchase on liberal terms. This was started when there was no scheme in the eountry for giving such facilities. However, today such facilities are also available from the nationalised banks and also from the small Industries Development Corporation. Such National small Industries Corporation can now concentrate to a great extent to supply imported machineries. Fifthly, the financial assistance about which many Hon'ble members have given various suggestions. The department grants loans upto Rs. 20,000/- with security and at the district level, it gives loans upto Rs. 2,500/- to the intending entrepreneurs. Of conrse, in distributing these loans by the department, there has been some unusual delay. In fact, my friend, Shri Dulal Chandra Khound has pointed out about one case of some Sarma from Jorhat who applied for this loan for a long time and after that he got it. I can inform him that, that loan was drawn on 30.3 72 by a Bank Draft; the Bank draft was received by us on 15.5.72. He applied for loan on 13.3.69; so the time-lag was 3 years and not 10 years as was pointed by Shri Khound. If he would have been here today, he could have some consolation atleast because atleast within 3 years he cou'd have got the loan. Sir, I can give the whole history of the case but that will take time of the House. There was some latches on his part also.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, I took up a case of a

boy for a loan of Rs. 5000/- only and it took me nearly two years to get this loan.

Shri Muhammad Idris (Minister) : I think, I am not clear to my friend, Shri Barua because I have already said that I agree with the hon'ble members that there was some delay in disbursement of these loans and in that context, I wanted to reply to that. I said so. Therefore I have been very much benefitted today by this debate and by various suggestions offered by many hon'ble members, Sir, about this loan matters, I think, the policy should be changed and it should also be decentralised ; that is my thinking, of course, loud thinking, so to say. As I am often announcing it here, I will surely see that his loan policy is revised and whichever loan is to be offered by this department, could be made obtainable within a very short time. Now about the departmental facilities and loan given by the nationalised banks. Many hon'ble members have expressed apprehansions about this loan from the nationalised banks. I seek the co-operation of all hon'ble members and say that we should take up this matter in right earnest, because an ordinary agriculturist or an young entrepreneur alone approaching this nationalised bank, they may refuse to give the loan. We all the hon'ble members of this August House are in the know of the rules and norms under which this nationalised bank is to advance loans to such entrepreneurs. Now about the loan by the Assam Financial Corporation. About this, hon'ble member, Shri Bhattacherjee said that 'the head is not properly fixed or adjusted'; whatever it was. The loan by the Assam Fnancial Corporaion is also available to the young entrepreneurs. Now the loan by the nationalised banks,

loan by Assam Financial Corporation, loan under Credit Guarantee Scheme of the Government of Assam and another Private Guarantee Fund and Capital loans are given by All India Financial Institutions like IDBI and IFC both of which have offices at Gauhati now. The hon'ble member, Smti. Barkataky has expressed the opinion that the Government should take up with the Financial Institutions of the country so that they may extend credit facilities to the entrepreneurs of our State in liberal terms and easily. I think as their offices are at Gauhati, it would be advantageous point for us. Now I am coming to the facilities of the Traning Course. Sir, this department's training courses were started when there was no such facilities in this State. It dates back to 1951. Afterwards, when ITI and other Schemes in the other departments had come with better training facilities, this schemes under this Industries department have been curtailed. A new scheme was brought out in the beginning of the third plan for implant training scheme. Under this scheme, an employer selects persons in consultation with the District Industries Officers. The department gives stipends of Rs .40/- p.m. if a person is trained inside the State, and Rs. 100/- p.m. if he is trained outside the State. There are two conditions, They are to be local persons and the industrialists must employ him after the training. This scheme is found to be useful. Under this scheme, 3818 persons have been trained from 1961 to 1972. The employment potentiality under the scheme has been much higher than the previous scheme. Most of them are trained for practical jobs and they find it difficult in getting jobs. So, Sir, for this training purpose, the State Grovernment has made

provision very liberally. It is about Rs. 5 lakhs to train persons in different places. If the hon'ble members are interested, I can give a list of trainees whom we have sent for Paper Mills, Sugar Mills and Petro-chemical Complex of our own. There was another point which was raised by some hon'ble members yesterday and this was about trainees who were in Gauhati Refinery. They pointed out that about 18 trainees in Gauhati Refinery are rotting. They are not rotting. As I have said, their prospects are bright ; after finishing the courses, they will be entitled to a scale of pay of Rs 400/- to Rs. 1000/- or something like that.

Shri Dulal Chandra Barua : Will the Minister please verify the matter further ?

Shri Muhammad Idris (Minister) : So far as I have verified, the training course is like this : they have been trained here for few months—six months or something like that. But in the case of Refinery, they are to be taken to Fertilizer Corporation Namrup for practical training for another six months and after successful completion of the training they will be entitled to that scale of pay.

Shri Ataur Rahman : Will any diploma be issued for them ?

Shri Muhammad Idris (Minister) : There are facilities for diploma course also. Sir, these are the main facilities which I have enumerated that the department is avancing for the entrepreneurs. Over and above this, there are schemes to give subsidy on power supply, facilities to inventors and grants to non-government training institutions. As normal activity of the department, the District officers have to visit existing units. In this case, every district has got one Assistant Director of Industries who distribute small loan of

Rs. 2500/-and he is supposed to follow up all these schemes. I agree with the Hon. Members that in this case follow-up action was strictly pursued. The reason is obvious. One man covering a district cannot, perhaps look after such a big work apart from his daily routine duties.

My friend, Mr. Goswami from Tezpur read out some figures to show that the production in the industrial sector sometimes in the recent past. I quite follow the figures, but so far as I could understand that was his point. Sir, I could give only a small gist from which it will appear that everything the department did does not deserve only condemnation. There is something for which it should also get appreciation. (A Voice—What is that ?) To that I am Coming. What I want to say is that the progress so far made though not very spectacular is not negligible either. The number of small-scale units in our State increased from 212 in 1961 to 1,923 in 1971.

Shri Dulal Chandra Barua : Are you sure, they are registered ?).

Shri Md. Idris (Minister) : They are functioning. If the Hon: Member listen to me to the last, his curiosity will be satisfied. The number of small scale units increased from 212 to 1,923 from 1961 to 1971—by about 900 p. c. in 10 years.

In the large scale sector, the number of units increased from 16 in 1961 to 27 in 1971 excluding the tea gardens. The production in the small scale sector increased from 1.96 crores in 1961 to 13.39 crores in 1971 and in the large scale sector from 16.33 crores in 1961 to 68.51 crores in 1971. In respect of employment, the number of persons

employed in the small-scale sector, the number increased from 3816 persons in 1961 to 9,832 persons in 1971.

Shri Dulal Chandra Barua : on what basis?

Shri Md. Idris (Minister): I would say again, Sir, my last sentence will remove your doubt. And from 4787 persons in 1961 to 18,576 persons in 1971 in the large-scale sector. These figures relate, however, only to those industries which have furnished their returns to us. There are industries, from which returns have not yet been received. Therefore the number may go up.

Shri Giashuddin Ahmed : are these Industries already in existance ?

Shri Md. Idris (Minister) : I apprehended my Hon. friend has not heard me from the beginning. The industries the figures for which I have given are already in existence. I am stating the position from the figures collected by the Department. There might, however, be mistake which is always possible. But what the figures I have presented before the House is from the figures collected by the Department, and I am only placing it before the House.

Sir, Hon. Member Shri Goswami as well as Mrs Barkataki raised some points about the Ashok Paper Mill.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : After whose name the Mill has been named? Is it after the name of Asoke the Great ? (Lughter)

Shri Md. Idris (Minister) : For that I think a separate question will have to be made.

Mrs: Sojee of Paris has been appointed consultant of the Asoke Paper Mills Ltd for giving engineering services, technical services, basic drawings and procurement services. A

team of officers of Bihar Government, Assam Government and the Company went to France to verify whether the firms is capable of giving consultancy services. After discussing with the various authorities, they gave a report that the firms is capable of giving services intended to be given to Asoka Paper Mills Ltd. In fact, consultancy services have already been started and drawing flow sheets etc. are coming along with other services. That is a fact that an officer went to France and the purpose of his visit I have stated.

ডাঃ ববীন গোস্বামী : মোৰ প্ৰশ্ন আছিল এই কোম্পানীটো ১৯৭০ চনৰ আগষ্ট মাহত পেৰিচত খোলা হৈছিল। এই নতুন কোম্পানীটোক এই নতুন দায়িত্ব কিয় দিয়া হল ?

মোৰ দ্বিতীয় কথা হৈছে এই কোম্পানীটো ফ্ৰান্সৰ যি বিলাক কোম্পানীৰ ডিৰেক্টৰী আছে তাৰ তালিকা ভুক্ত নহয়।

Shri Md. Idris (Minister): Some hon. Members have also raised a point about the working of the ASCON and Pheros & Company. The Board of Directors of Small Industries Development Corporation have calling offer from various parties decided to implement the project in association with Pheros & Company. The SIDC kept some shares whereas majority shares were taken by the private parties. It gave good profit and also create reserve. In 1968 the SIDC decided to take over the project by buying the share of the private companies, i.e., Pheros & Co., as per report of the Auditors. However, since taking over the Ascon has not been doing well as there is some problem in the management and marketing. However, recently attempts have been made to improve the management and also to ensure market from the State Electricity Board. The Company is also trying to find if better manage-

ment can be brought into the Company to improve the working condition. As the conductors manufactured the 37 strend machine is very difficult to sale, because of limited market in this area and Ascon decided to sell this machine as they have found that without this machine the profitability of the company will increase substantially.

The hon. Member Shri Barua has misunderstood the point. The notification in the Assam Tribune was for the sale of a machine of Ascon.

Government had decided at one stage that as this unit has not been working satisfactorily it should be sold to private parties and invited offers for this purpose. Some offers were received in response to these invitation. However, Government subsequently decided that the unit should continue to function under Government auspices. The unit is not yet closed, It is working whenever orders are received.

Shri Dulal Chandra Barua : We know that whenever orders are received the unit is working. My point is whether it is working.

Shri Md. Idris (Minister) : I am sorry that the hon. Member has not listened to me carefully. I have said that the unit is not closed; it is partially working whenever orders are received.

Then Sir, Mr. Goswami wants us to give the details about Ashoke Paper Mills.

ডাঃ ৰবীন গোস্বামী : মই ৩ টা মৌলিক প্ৰশ্ন তুলিছিলো, তাৰ এটা স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিছো। এ, এচ, আই, ডিচি য়ে সেই কোম্পানীটোক গিৰীয়েকৰ জামীনত ঘৈনীয়েকক ১২ লাখ টকা দিছে। ১৯৬৮ চনৰ ৩০ জুনত যিটো অডিট ৰিপৰ্ট ওলাইছিল সেইটো অসম চৰকাৰৰ এ, এচ, আই, ডিচিয়ে মানি লৈছে। সেই লাভলোকচানৰ যিটো টকা অসম চৰকাৰৰ এ, এচ, আই, ডিচিয়ে

পাবলগিয়া আছিল সেই টকাতো বেলেঞ্চচিটত দেখুৱা হোৱা নাই। তৃতীয়তে তেখেতে নিজেই স্বীকাৰ কৰিছে যে এইটো লাভজনক হৈছে। ১৯৬৫ চনৰ পৰা ১৯৬৮ চনলৈকে ৫টা কোম্পানীক লাইচেন্স ইউনিট দিয়া হৈছিল অথচ ইলেকট্ৰিফিকেশ্যন থকা স্বত্বেও এই কোম্পানীটো বন্ধ হ'ল কিয় ?

Shri Md. Idris (Minister) : Sir, fact is fact. Ascon was purchased by the SIDC and since then due to bad management or some other reason the company has become bad. Sir, about other things I do not have the materials to give a reply.

Shri Dulal Chandra Barua : Just to help the Minister, not to obstruct him I want to say that the audit report of the A.G. practically confirms the statement of Dr.Goswami. Here it is stated that the cumulative loss upto 31st March, 1971 is Rs. 3,21,073.55P. Therefore, how can the Minister say that there is no loss and no profit ? Here it is pointed out that the net loss during the year is Rs. 3,21,073.55P and report also says that the loan which has been taken by the concern from the SIDC has not been shown in the Balance-sheet which is most irregular and we cannot think of it. It has been clearly mentioned in the Audit report that because of the mis-management on the part of the Board of management who did not go through the functioning of the unit that the concern has now faced a deadlock.

Shri Md.Idris (Minister) : The information which I have, I have passed on to the House. Any information regarding any other point I shall have to collect and if the hon. Members want, I can pass on afterwards.

Shri Dulal Chandra Barua : The causes of failure have also been mentioned in the audit report.

Shri Md. Idris (Minister) : Some poinits were raised

about the Ashoke Paper Mills by Mrs. Barkataki about employment policy in the Mill. Seven persons mentioned by her have really been brought from outside. They are engineers but they are not on permanent basis.

Smti. Renuka Devi Barkataki: We want to know whether they are on contract basis. If they are, for how many years?

Shri Md. Idris (Minister): The pay scale of the senior executives are determined by a Selection Board and all the senior executives have been brought from outside the state and they are on contract basis. 6 are on 5 years contract and one for 3 years contract. Thus 7 persons in senior rank have been brought from outside the state. The Hon'ble Members will appreciate that it is a very small number and one has to bring a few persons from outside to undertake such a specialised industry and when there are two projects in two States. The other officers, specially for the civil engineering and electrical engineering they have been brought on deputation from Government of Assam and Assam State Electricity Board. Their number is 11. The deputation terms are extended from time to time. To have adequate number of personnel from Assam to run the project about 25% Graduate Engineers are under training and 15 more have gone for training. Over and above this, about 25 Diploma Holders and 45 Certificate Holders are also being trained. As and when more seats are available, a few more persons will be trained so that these personnel as under-study with the experts brought from outside the State can ultimately take over appropriate responsibility to man the projects.

Shri Dulal Chandra Barua: Sir, I may be permitted to

seek one clarification. Whatever industries we start is it necessary that we should bring people from outside to run it ? Before taking up such projects why the Government cannot anticipate the requirement of the technical personnel and train our people accordingly ?

Shri Md Idris (Minisier) : Sir, the intention of the Government is very clear. Whenever we start an Industry it should be or it is our intention that they should be manned by our own people. Therefore, this training facilities for our local boys should be extended and we are surely thinking in that line. There should be no apprehension about that but this Ashoka Paper Mill, when it was started, perhaps there was no such men available in the State and, presumably, Sir, because I was not then there and therefore I say presumably because of that some persons were taken from outside and that too on contract basis for 3 years and 5 years with the idea that our boys will work as under-study and ultimately they would take the responsibility.

Smti. Renuka Devi Barkataki : What about the 25 boys who have been trained in paper technology ?

Shri Md. Idris, (Ministe1) : They are in Saharanpur and will be absorbed as and when vacancy arises.

With a view to have a direct say in the matter of employment in tea industries, the Assam Government have established two Corporations. One is Assam Tea Corporation and the other is ATCOL. The former is to purchase tea estates whenever offered for sale. As there is a lot of competition in purchasing specially the good tea estates yet the Corporation is trying its best to purchase two or three tea estates for which negotiations are in progress.

The ATCOL is expected primarily to deal with the closed tea estates so that the labour thrown out of employment can be kept in Jobs.

Except for heads of offices and specialists most of the staff employed for brokerage and auction are from the State; The ware Houses are practically in the hands of local people. As such, Government is aware of the unemployment problem created in the tea industry and hence for solving the problem have taken up steps through these three organisations.

There are so many other points which were raised by Hon'ble Members but at the moment I may not be able to reply to all of them. I can however assure all my friends that I have taken note of all these points and surely these things will be sent to my department for proper action. There was another point, a very interesting point which was raised by Mr. Dulal Khaund about an Ice Factory at Jorhat. We have also received such information that he is playing fraud with people. Therefore we have decided that this matter would be sent to the police.

Shri Dulal Chandra Barua: What is the system of registering such kind of industries by the Industries Department? Now you are going to send the matter to the police when we have brought the matter on the floor of this House. This man sold his house in Shillong to ten persons and he has now become an industrial leader. I want to know whether at the time of registering such units any verification is made by the Department. Professor Syed Abdul Malik because of a bad police report was not given a loan by the Department.

Shri Md. Idris (Minister) : While I appreciate concern expressed by the Hon'ble Member I also at the same time feel, how my department will work then ? When a local entrepreneur comes to a district officer with his Scheme which is feasible and good, because this Ice Facony is a good sheme, the district officer simply registers it and this person has never applied for any loan or anything from the Government.

Sir, there may be one case of Syed Abdul Malik but I am afraid that if we order for police verification to register such units by local young entrepreneurs then there will be resistance and resentment also.

Shri Dulal Chandra Barua : That is why the Government left all the licences of paraffins and other items to 420s ?

Shri Md. Idris (Minister) : Sir, I do not consider that at the time of registration of each industry police verification is necessary. I do realise that it is the duty of the Officer to have the follow up business. Therefore, I have dealt it at length, a while that the District Officer who is a single handed man to cover all the units and follow up the matters. Therefore, in our re-orientation scheme in re-organising the department that matter will be taken into consideration. But I appreciate that whenever such scheme is taken up follow matters should be there. Perhaps it is true that hundred of boys from Jorhat who have paid shares but never cared the Industries Officer in this aspect to cousult.

Shri Dulal Chandra Baruah : Sir, whether a thorough enquiry is to be made in that particular matter ?

Shri Md. Idris (Minister) : Sir, in this particular case, I will enquire through the police.

শ্ৰীলক্ষ্মি কান্ত শইকীয়া: অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰী মহোদয়ে তেখেতৰ উত্তৰত যথেষ্ট সময়ত যথেষ্ট কথা কৈছে। তাৰ বাবে তেখেত ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। তেখেতে মাত্ৰ এটা কথাৰ উত্তৰ দিয়া নাই যিটো কথা মাননীয় সদস্য কেইজনমানে উত্থাপন কৰিছে।

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (মন্ত্ৰী): মই উত্তৰ দিয়েই আছোঁ।

Shri Md. Idris (Minister): Sir, many Hon'ble Members have raised the points of establishing of some Jute Mills in our State. I think my young friend is mentioning about that. Sir, I have not dealt at length the samething of the Hon'ble Members have rightly pointed out. One Hon'ble Member, Shri Manabendra Sarma has rightly pointed out about the Agro-based Industries. There is scope for Agro-based-Industries. There is scope for mineral based industries in our State. The points which have been raised regarding industries which are in existence but most of them are in bad stage. Therefore I am trying my best to improve their condition but there are other programme of this department which I could not let out to this House for want of time that the Assam Industrial Development corporation have taken up some programme to distribute some of the items in district-wise. We proposed to engage our young entrepreneur so that they have some ideas in these things.

Sir, for want of time I will not take more time on this point. Lastly Sir, I would say about the Jute Mill expressed by the Hon'ble Members, we are trying for this industry, there is no doubt about it. So, I think the opinion of this legislature and the endeavour of the Government will not fall into deep at centre. Perhaps, one or two Jute Mills will be there in our State. If a license is obtained then and then only the location will be taken up. So this

is a fact that one Jute Mill cannot satisfy all and one Jute Mill cannot be located in three or four places. Therefore, it would be a matter of Expert Committee who will justify if we get the license at all. Sir, I am grateful to the Hon'ble Members and I share with them the necessity they expressed, Government will try their best to improve the working of the Department and implement some of the schemes which we propose to take up. It is really unfortunate that the condition and feelings have been created in our State and inspite of the fact that there are number of entrepreneur willing to start industries but the proper facilities are not being offered. Therefore, I think it is the duty of the every Hon'ble Member to think about industrialisation of Assam above politics, which is vitally concerned for economic development of the State. Sir, with this few observations and expressing my thanks and gratefulness for the valuable suggestions they have offered, I request the Hon'ble Member to withdraw the cut motion.

Shri Dulal Khaound : Sir, so far in our State considering all these things into consideration whether the State Government will adopt a consistent Industrial Policy, that is my first point and my second point is that the Industrial Liason Officer is to be allowed in attending the Selection Committee for appointment as per recommendation of the Employment Review Committee in page 47 of its report. But Sir, this letter No: MI. 128/67/305 dt. 6.12.71 is issued from the Secretary, Industries Department addressed to the Liason Officer, Gauhati prohibiting him in attending the Selection Committee. How this sorts of letter can be issued from the Industries Department flouting the recommendation of the

Employment Review Committee. Sir, is it not a clear case of breach of privilege ? What action is being taken or what action Minister has proposed to be taken against this particular person who has violated the recommendation of the committee which could atleast safeguard the interest of our local people ?

Shri Md. Idris (Minister) : Sir, this point was raised by one Hon'ble member, Shri Dulal Khound, I have in my mind. But Sir, for want of time I cannot reply all the points raised by the Hon'ble Members. Now, I am stating the facts There was a Cabinet Memorandum and the incumbent was appointed on contract basis in September, 1969. His term has been extended till 30.6.72. He drew lump sum monthly salary of Rs. 1000/—p. m. The Cabinet memorandum gives a brief history and it was approved by the Cabinet on November, 1971. Therefore, the high up is the Cabinet.

Shri Dulal Chandra Barua : There is no question of appointment.

Shri Mahammad Idris (Minister) : He has not heard so. I have said that the functions of this post has been mentioned in that memorandum which was approved by the Cabinet on December, 1971. His functions has been approved. He has not been asked to attend this meeting.

Shri Dulal Chandra Barua : Then the Cabinet has committed a Breach of Privilege. How the cabinet can flout the decisions of this House.

Shri Mahammad Idris (Minister) : There were alternative arrangements.

Shri Dulal Chandra Barua : That cannot be done. What the House has done cannot be changed even by Governor.

The House has authorised a particular Committee to function on behalf of the House. No power on earth can change it.

Shri Mahammad Idris (Minister) : It can be examined. The note which I have got is a lengthy one.

Shri Dulal Chandra Khound : The Committee feels that Government should depute one representative. Whether the D. C. has deputed this officer to attend the meeting.

Shri Mahammad Idries (Minister) : I shall look into it.

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা ঃ অধ্যক্ষ মহোদয়, মই পেৰাফিন ওৱাক্সৰ পাৰমিটৰ কথা কৈছিলো। এই বিষয়ে মন্ত্ৰী মহোদয়ে একোৱেই নকলে।

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (মন্ত্ৰী) : পেৰাফিনৰ বিষয়ে বহুতো আপত্তি তুলিছে। সেই-কাৰণে পেৰাফিন দিয়া বন্ধ ৰখা হৈছে। এতিয়া নতুন এটা নিয়ম কৰা হৈছে। পেৰাফিনৰ কোটা বিলাক দিষ্ট্ৰিক ওৱাইজত ভাগ কৰি দিয়া হৈছে আৰু উপযুক্ত প্ৰাৰ্থী চাই দিবলৈ কোৱা হৈছে।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা ঃ এই অভিযোগ বিলাক কি কৰিব ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (মন্ত্ৰী) ঃ নাম কেইটা মোৰ হাতত দিলে মই নিশ্চয় ইয়াৰ তদন্ত কৰি চাম।

শ্ৰীৰবীন গোস্বামী ঃ জাপানী কোম্পানীটোৰ বিষয়ে মই যিটো পৰীক্ষা কৰিবলৈ কৈছিলো সেই বিষয়ে মন্ত্ৰী মহোদয়ে কোনো উত্তৰকে নিদিলে।

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (মন্ত্ৰী) ঃ মই সেই সকলো বিলাক পৰীক্ষা কৰি মাননীয় সদস্যক জানিবলৈ দিম।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা ঃ যিটো সংক্ৰান্তত প্লেন কৰা হৈছে এইটো বং-প্লেনিং হোৱাৰ কাৰণে ইকনমিক বেনিফিট হোৱা নাই। এই সদনত বাৰে বাৰে কোৱা হৈছে যে, এডুকেচন ইণ্ডাষ্ট্ৰি, লেবাৰ এণ্ড এমপ্লয়মেণ্ট, ওৱেষ্ট বেংগলত যেনেকৈ যিমান টকা পাইছে তাৰ এটা প্লেন কৰি মানুহে এবজৰভ কৰিছে, ঠিক তেনেকৈয়ে আমাৰ ইয়াতো কৰা উচিত আৰু চৰকাৰে ইয়াত ক-অৰদিনেট দি কৰিবনেকি ? পেট্ৰ কেমিকেল মেচিনাৰি যিবিলাক জাপানৰ ফাৰ্মৰ পৰা টকা পইচা খৰচ কৰি অনা হৈছে সেইবিলাক দেমাৰেজ হৈ আছে। আৰু সেইবিলাক খালাচ কৰি ননাৰ কাৰণে চৰকাৰে কোনো কামত লগাব পৰা নাই।

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (মন্ত্ৰী) ঃ সেইটো খবৰ মোৰ হাতত নাই।

শ্ৰীতুলাল খাউন্দ : ফৰাচী দেশলৈ ফুৰিবলৈ কোন কোন গৈছিল ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (মন্ত্ৰী) : নাম কেইটা মোৰ হাতত নাই।

শ্ৰীগৌৰী শংকৰ ভট্টাচাৰ্য্য : দ্বিতীয় কথাটোৰ উত্তৰ নিদিলে, যিসকল ৰিয়াক টি, অওকশ্যান কমিটিত নিয়োগ কৰা হৈছে তেওঁলোক ৰিটায়াৰ মানুহ। এতিয়া যিবিলাক কোম্পানী আছে যেনে ক্ষে, আৰ, ঠমাচ ইত্যাদি কেবাটাও কোম্পানীয়ে প্ৰচাৰ কৰিব ধৰিছে যে গুৱাহাটিত নিলাম বজাৰ পাতিলে ভাল দাম পোৱা নাযাব। এইদৰে ৰামৰ খাই ৰাৱনৰ গুন গোৱা অভিযোগৰ বিষয়ে একো নকলে।

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰীচ (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, সেই সম্পৰ্কত কৈছোঁয়েই যে চাহ শিল্পৰ সম্পৰ্কত বিশেষ মনোযোগ দিয়া হৈছে। যোৱা কালি টি, অওকশ্যান কমিটি আৰু টি, ক'ৰপৰেশ্যন এই দুটা সম্পৰ্কত মাননীয় সদস্য ডাঙৰীয়াই কৈছিল আজিও কৈছে। ইয়াত সেই সকলৰ নাম দিয়া হোৱা নাই কাৰণেই মই কব নোৱাৰো।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপুনি টি, অওকশ্যান কমিটিৰ কথা কওক।

শ্ৰীগৌৰী শংকৰ ভট্টাচাৰ্য্য : টি, অওকশ্যান কমিটিৰ কাৰণে কিয় ৰিটায়াৰ্ড মানুহ লোৱা হয় ?

শ্ৰীমহদম্ম ইদ্ৰীচ (মন্ত্ৰী) : টি, অওকশ্যান কমিটিৰ পেটাৰ্ণটো চাব লাগিব।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : ৰিটায়াৰ্ড মানুহবোৰ কিয় ভৰোৱা হৈছে ? ইয়াৰ কাৰণ কি ? পৰামৰ্শ হিচাবে মই ইয়াকে কব খোজো যে এই যিবিলাক কমিটি বা বোৰ্ড তাত আমাৰ সদনৰ পৰা ২।৩ জনমান মাননীয় সদস্যক লৈ কমিটি গঠন কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আৰু ইয়াক নতুনকৈ ৰিঅ'ৰগেনাইজেশ্যন কৰিব নোৱাৰিনে ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰীচ (মন্ত্ৰী) : প্ৰথমে চাব লাগিব ইয়াৰ পেটাৰ্ণ কি ? তাৰ পাছত ইয়াক ৰিঅ'গেনাইজেশ্যন কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব বুলি মই আগেয়ে কৈছো।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড : এই ইণ্ডাষ্ট্ৰি পলিচিটো ৰিভাইচ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কিবা ভাবিছে নে ? মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক আৰু আমনি নকৰো, তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো কাৰণ তেখেতে কৈছে যে এটা মিল এঠাইত বহুৱাৰ পিছত আন এঠাইত বহুৱাব নোৱাৰি।

মাননীয় অধ্যক্ষ : কৰ্ত্তণ প্ৰস্তাৱ কেইটা তুলি লব নেকি ? এটাও নলয় নেকি ?

Mr. Speaker : Do you want to withdraw the cut motions.

Voices : ('no, no')

Then I shall put one Cut Motion-cut Motion on grant No. 36:

The Motion is that the total provision of Rs. 66,03,300

under Grant No.36, Major head"35-Industries-II Cottage Industries" be Reduced to Re. 1,i.e. the amount of the whole grant of Rs. 66, 03, 300, do stand reduced to Re. 1:

.... The Cut Motion is lost ....

Now I put the main Motion: "That a sum of Rs, 48,86, 100 be granted to the Minister-in charge to complete the sum of Rs. 66, 03, 300 necessary to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st March, 1973 for the administration of the head "35-Industries-II-Cottage Industries."

The motion is passed, the grant is passed......

Grant No. 37

I put the main motion : That a sum of Rs. 18, 16,000 be granted to the Minister-in-charge to complete the sum of Rs. 10,92, 200 necessary to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st March, 1973 for the administration of the head "35-Industries-III-Major Industries."

...The motion is passed, the grant is passed.

Grant No.81

I put the main Motion: "That a sum of Rs.2,42,71,500 be granted to the Minister-in-charge to complete the sum of Rs.3,22,80,000 necessary to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st March, 1973, for the administration of the head "96,-Capital Outlay on Industrial and Economic Development (I-Investment in other commercial and Industrial undertakings)."

... ..The motion is passed, the grant is passed.... ..

Mr. Speaker : Before taking up item No.3, the Chief

Minister wants to make a statement on Dr Bhumidhar Burman, M.L.A.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Mr. Speaker, Sir, as desired by the House I now rise to make a statement on the alleged assault on 28.5.72 on an Honb'le Member of this House Dr. Bhumidhar Burman.

(Cyclostyled copy of the statement attached)

Statement made by the Chief Minister

Mr. Speaker, Sir, I now rise to make a statement on the alleged assault on 28.5.72 on an Hon'ble Member of this House, Dr. Bhumidhar Barman,

Dr. Barman filed a written complaint wit the O.C., Belsor Out-post within Nalbari Police Station alleging that while he was proceeding to Solmara by a car, he was stopped at Singimari Chowk at about 6.25 p.m, on 28.5.72 by one Shri Hareswar Barman and that he was assaulted by the said Shri Hareswar Barman together with another person Shri Jogen Barman with fists and blows as a result of which Dr. Barman sustained injuries on his person. It was further alleged by Dr. Barman that he was robbed of a sum of Rs.450/- and a fountain-pen. Shri Trilochan Talukdar, who was the driver of the car, and Shri Achyut Misra, who was accompanying Dr. Braman in his car reportedly wanted to save Dr. Barman but they were also beaten up by one Hemanta Barman and Bhaben Barman. Case No. 66 (5) 72 was registered by the Nalbari Police Station under Section 394 IPC in that connection.

A counter case vide Nalbari Police Station case No. 67 (5) 72 under sections 143/325 IPC was also registered on the complaint of Shri Mahendra Mohan Barman, father of

Shri Hemanta Barman, alleging that Dr. Barman and his driver, Shri Trilochan Talukdar, attacked his son Shri Hemanta Barman at Singimari Chowk Bazar between 5 to 6 pm. on 28.5.72 and injured him seriously. It was further alleged that the driver of Dr. Barman, Shri Trilochan Talukdar with six others wanted to assault the complainant, Shri Mohendra Mohan Barman and some others.

Both the cases are now under vigorous Police investigation.

In connection with the case filed by Dr. Barman, Sarvashree Hemanta Barman, Hareswar Barman, Jogen Barman, and Bhaben Barman were arrested on 29.5.72 and forwarded in custody.

Dr. Barman got himself admitted into the Gauhati Medical College Hospital where he is undergoing treatment as indoor patient. His condition is steadily improving and it is expected that his release from the Hospital would be considered after four or fiive days.

Calling Attention Notice

Mr. Speaker : Now, we shall pass on to the item No 4.

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, বিধান সভাৰ কাৰ্য্যপ্ৰবিচালনাৰ বি দি ৫৪ নিয়ম অনুসৰি অসমৰ অত্যন্ত আৱশ্যকীয় বিষয় এটা মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰীৰ পৰা যথাযথ উত্তৰ পাবৰ অৰ্থে দৃষ্টি আৰ্কষণী প্ৰস্তাৱ হিচাবে উতথাপন কৰিলো। বিষয়টো যোৱা ১৭ মে তাৰিখে প্ৰকাশিত অসম বাতৰি কাকতত প্ৰথম পৃষ্ঠাত প্ৰকাশ হৈছে। প্ৰকাশিত বাতৰিটো এই যে "অনাদায়ী বিক্ৰী কৰৰ এক ৰহস্য" এই শীৰ্ষক বাতৰিটোত প্ৰকাশিত কথাখিনিয়ে অসম ৰাজ্যখনৰ জনসাধাৰণৰ মাজত এক চাঞ্চল্যৰ সৃষ্টি কৰিছে। এনেকৈ চক্ৰকাৰী যন্ত্ৰটো পৰিচালিত হোৱাত জনসাধাৰণৰ মাজত বিক্ষোভৰ সৃষ্টি নোহোৱাকৈ নাথাকে। ৰাজ্যখনৰ জনসাধাৰণৰ কাৰণে অত্যন্ত আৱশ্যকীয় আৰু এই গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়টোৰ যথাযথ উত্তৰ পাবৰ অৰ্থে দৃষ্টি আৰ্কষণী প্ৰস্তাৱ হিচাবে উতথাপন কৰিলো।

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মূখ্যমন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, বাজেট বক্তৃতাত মই এই কথা খিনি উল্লেখ কৰিছিলো। তথপিতো মই পুনৰ কওঁ গুৱাহাটী ফাচী বজাৰৰ মেচাৰ্চ ঝুমৰমল ভাগচান্দ অসম বিক্ৰিকৰ আইনৰ অধীনত পঞ্জীভুক্ত ব্যৱসায়ী। তেওঁলোকে ৩০-৯-৭০ তাৰিখে শেষ হোৱা প্ৰবিবৰণ ম্যাদলৈকে মুঠ ১,৩১,৮৭১.৭৮ টকা কৰ দিবলৈ বাকী আছিল আৰু সেই অনাদায় কৰ বিধিমতে আদায় কৰিবলৈ বাকীজাই বিষয়ালৈ নিৰ্দ্দেশ দিয়া হয়।

তেতিয়া ব্যৱসায়ীয়ে বিত্তমন্ত্ৰীৰ ওচৰত মাহে ৭০০ টকাৰ কিস্তিত কৰ আদায় কৰিবলৈ অনুমতি বিচাৰি ২৬-১১-৭১ তাৰিখে এখন দৰ্খাস্ত দিয়ে।

উক্ত দৰ্খাস্তমতে ব্যৱসায়ীৰ বিত্তীয় অৱস্থাৰ বিষয়ে খবছি মাৰি বিবেচনা কৰি ১৯৭২ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহলৈকে পিছৰ কিস্তি সমূহৰ হাৰ নতুনকৈ আৰু বৰ্দ্ধিত ভাবে থিৰ কৰাৰ চৰ্ত্তত, মাহে এহেজাৰ টকাকৈ আদায় দিবলৈ চৰকাৰৰ পৰা অনুমতি দিয়া হৈছিল। ৪-১২-৭১ তাৰিখে এই আদেশ কৰ বিভাগৰ কমিছনাৰক জনাই দিয়া হৈছিল।

কৰদাতাৰ দেয় কৰৰ বিষয়ত এনেদৰে ব্যৱস্থা লোৱা বাবে এই বিষয়ত বাকীজাই বিভাগীয় গোচৰ, কৰ বিভাগলৈ ঘূৰাই পঠোৱা হয়। আৰু সেই মতে কৰ দাতাই কৰ সোধাই আছে।

চৰকাৰৰ এই আদেশ মতে সোধাই থকা কৰৰ বিৱৰণ এনে ধৰণৰ :—

১।	চালান নং	৩০০।৩০-১২-৭১	১,০০০ টকা
২।	,,	৩৬৯।২৪-১-৭২	১,০০০ টকা
৩।	,,	২৪।৩-৩-৭২	১,০০০ টকা
৪।	,,	১৫৬।২৭।৩।৭২	১,০০০ টকা
৫।	,,	১০৯।৫-৫-৭২	১০০০ টকা
৬।	,,	১১১।৫-৫-৭২	১,০০০ টকা

মৰাপাটৰ বস্তা বিক্ৰি কৰা বাবদ এই কৰ পাবলগীয়া হৈছে।

Half an hour Discussion under Rule 49

Mr. Seaker : Now, we shall pass on to the Item No. 4.

Shri Gaurishankar Bhattacharyya : Sir, on 16th of June last, in answer to St. Q. No. 106, the Minister of State, incharge of Flood Control and Irrigation, had stated that uptil now Central Government has given for the Brahmaputra Flood

Control Commission only 6 crores of rupees. Rs. 3 crores during 1970-71 and Rs. 3 crores during 1971-72 as non-plan loan. Now, in the reply itself it has been said that though the money was given as non-plan loan, the Commission has spent it also for plan purposes partly. Certain supplementaries came up in the matter and the same was not fully clear. Therefore, we have sought your permission to raise a further discussion on this matter. Sir, the Brahmaputra Flood Control Commissin was inaugurated on the 24th of July, 1970. It was inaugurated by Shri F. Ali Ahmed and presided over by Shri K. L. Rao, Minister of Flood Control, Government of India. A message from the Prime Minister of India Srimati Indira Gandhi was also received and on that very day there was also a meeting of the Brahmaputra Flood Control Board in the Gauhati Circuit House. In this Board, Dr. K. L. Rao, Union Minister, is the Chairman and the Chief Minister of Assam is the ex officio Vice-chairman. In that Board it was decided that during the 4th five year plan period 30 crores of rupees would be given to the Barhmaputra Flood Control Commission and that of these 30 crores, Rs. 15 crores would come as loan and Rs. 15 crores as outright grant. Unfortunately, however, this promise has remained unfulfilled and up till now all that we have got is only Rs. 6 crores and that also in the form of loan. Sir, with a view to have the central assistance, some retired personnel, some of them are very very old, have been inducted to this Commission. One of them is Mr. Kumra who happens to be the Chairman of the Commission and is also Secretary of the Commission. Other one was Mr. Gupta and someothers. Of

course Mr. Kumra has had some knowledge of Assam during his service career and Mr. Gupta was considered to be an expert in the line. But now Mr. Gupta is not there. But, sir, there has been little progress in real implementation of the schemes by the Brahmaputra Flood Control Commission. On the very day when it was inaugurated Dr. Rao, after inspecting the flood affected areas in the northern part of Kamrup District, said that the damage caused by Pagladia and Puthimari Rivers had been extensive. He said 5 major breaches had been occured in the area inundating the north Kamrup valley. The Minister said that the priority would be given to the problem of flood damages caused by these rivers, namely, Pagladia and Puthimari. But nothing has been done as yet. Whatever has been done remains in paper. Thereafter, the Government of Assam had plaintively represented to the Government of India that some more money should be given for this Commission and this task being a stupendous one should be taken over by the Central Government. From a preliminary investigation and study, it has been found that even to make the draft plan about Rs. 300 crores will be necessary and to finalise the scheme about Rs. 500 crores will be necessary and this is entirely beyond the means of the Government of Assam. Therefore, it was requested that step may be taken by the Central Government. This matter also came up in Parliament and in Parliament on 12th April of this year, the Minister-incharge of Irrigation & Power Dr.K.L. Rao whille replying the debate on demand for grants of his Ministry in the Lok Sabha said "I can tell the members

from Assam that Government are seriously thinking of taking over the Brahmaputra control work. We are working out the scheme by which the Central Government will handle it." Thereafter on June 18th, the Assam Government said that they have urged upon the Centre to take over the work of controlling the Brahmaputra to tackle its flood problem on a national basis. A memorandum submitted by the State Government to the Union Minister of State for Planning, Shri Mohan Dharia said that the question of the Brahmaputra was connected with the Indo-Bangladesh River Control Commission and as such the Brahmaputra Flood Control Commission sh uld be taken by the Union Government.

Sir, from this certain things come up. First of all, when the Brahmaputra Commission was initiated it was assured that Brahmaputra control does not mean only the control of Brahmaputra, it means the control of the tributaries and to start with at least two rivers were mentioned specifically in the representation of the Government and those two rivers are Pagladia and Puthimari. But in the representation of the present Government this aspect has been ignored because they are talking of 'Bangladesh Cholo, Bangladesh Cholo' and control of Brahmaputra on international basis. But what about the control of Pagladia? What about the control of Puthimari? What about the control of Jiabhoroli and all these? Only showing the promises of Brahmaputra Commission that big things are coming, the control of tributaries or taming the tributaries is delayed. Secondly, we have been getting the promises after promises from 24th July, 1970 up to 12th April, 1972; we have been

getting only promises and no concrete help from the Government of India. The little help which has been given is in the form of loan. Therefore, Sir, I would like to urge that this Government instead of talking too big about the arrangement with Bangladesh, should urge upon the Government of India, either to take up the scheme of controlling the Brahmaputra and its tributaries immediately on its own or at least to give adequate fund to the Government of Assam so that at least the tributaries which are giving so much of trouble and hardship to the people may be tackled. This is the reason why I have raised this discussion.

Shri Dulal Chandra Barua : *Mr. Speaker, Sir, in addition to what has been said by our leader on this issue I want to make only a few observations for eliciting further clarification. The other day when we raised this issue in the form of question the Minister of State, Flood Control said that the Government of India is going to take over the Brahmaputra Flood Control Commission in the month of July or August next. But what we have found later on is that decision has been taken by the Government of India. If decision has been taken to this effect then what was the necessity on the part of this Government to submit a memorandum to the Union Minister Shri Mohan Dharia for taking over the Brahmaputra Flood Control Commission by the Central Government. If it is so, this amounts to breach of privilege of the House. Now another aspect is that money has been spent for a breach which is under the Brahmaputra Commission. It is out duty to repair and maintain the bunds which were constructed earlier. But why the amount which has been given by the Govern-

ment of India in the form of loan i.e. the sum of Rs.6 cores for Brahmaputra Commission should be spent under normal heads that is, for maintenance of bunds or repair of bunds. Now, the question is that when the Government of India is committed not only once, but on thousand occasions, and that commitment came from no less a person than the Prime Minister herself in her message and also when, the matter was discussed with the Chief Minister, then what was the necessity of waiting for so long by the Government of India for taking a decision on this issue? I know the ability and the capacity of the Government of Assam and also the Government of India. Controlling of Brahmaputra, I think, our next generation also will not be able to see the completion of the project. Sir, when we have urged upon the Government of India to take up the problem on national level and when the Government of India has also agreed in principle, then why there is so much delay in deciding the issue finally once for all? This delay for a decision by the Government of India has also affected the normal working of the E & D Department. God forbid, if flood comes, you can imagine what will be plight of the people. In the name of the Brahmaputra Commission nothig is being done by the Government. Only they are spending the money on planning and whenever we ask we are told that the schemes are being prepared. How long will it take to perpare the schemes or will you go on preparing the schemes for all time to come? Sir, I remember, Brahmaputra Control was divided into 2 sectros. Tributaries are to be controlled first and later on control of Brahmaputra will come. Now we have heard about the rivers

*Speech not corrected

Puthimari and Pagladia. The Government have said that schemes have been prepared and even the headquarters of the organisation has been finalised and the Government of India will finance the scheme. Now what we have seen? Can we not take that the Government of India, instead of helping us, are pushing us back and that they are not at all intersted to save the people of the State from the recurring catastrophe of flood and if it is so, we want to know definitely from the Minister of state, Flood Control or from the Chief Minister. As has been stated by Minister of State, Flood Control the other day, whether the Government of India decided finally to take over the Brahmaputra Commission. Now, whether the entire financial assistance that was promised earlier will be given by the Government of India. If so, why another memorandum has been submitted to Mr. Mohan Dharia, Minister-of State (Government of India) in-charge of Planning requesting the Government of India through him to take over the Project by the Centre. If the amount which has been given in the form of loan and which has been debited in our plan budget, why this amount was spent under normal budget although it was meant for Brahmaputra Commission. With this purpose, we have raised this discussion. Now, we want to know from the government clearly as to what is the present position in the matter.

শ্ৰীৰেনুকা দেৱী বৰকটকী : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিষয়টোৰ ওপৰত আজি এই কাৰণেই আলোচনা কৰিব লগা হৈছে যে সেই দিনা ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী জনাই এই কথা কলে এই টকা অসম চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা ঋণ হিচাবে পাইছে, এই কথাত আমাৰ কিছু খোকোজা লগাত আজি এই আলোচনা দাবি ধৰিব লগা হৈছে।

আজিও পার্লিয়ামেণ্টৰ দিবেটবিলাক পঢ়ি চালে দেখিব যে অসমৰ সদস্য সকলে অনুনয়, বিনয় আৰু কন্দাকটা কৰি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছিল যে ব্ৰহ্মপুত্ৰ বান নিয়ন্ত্ৰণ আয়োগৰ কাম কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে লব লাগে। তেতিয়াৰ মন্ত্ৰী কে এল ৰাৱে কৈছিল যে অসমত, অসমৰ নিচিনা ঠাইত নিজৰ সম্পদ নাই বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সহায় আগবঢ়াৰ আৰু তাৰ কাৰণে অধ্যয়ণ কৰিছে; আৰু তাৰ পিচত বহুবাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক এই বিষয়ে কোৱা হৈছে। কিন্তু আজি তিনি বছৰে অসমবাসীৰ এই আশা-আকাঙ্খা ধূলিস্যাৎ হৈ গৈছে। ৬ কোটি টকা ইয়াৰ কাৰণে আনিলে যিখিনি কাম কৰিলে আগৰ ই, এণ্ড ডি বিভাগে কৰাতকৈ কোনো গুণে বেছি নহয়। তিনি বছৰৰ ভিতৰত আগৰ কাম খিনি কৰিবৰ কাৰণে চুপাৰিয়েণ্টেদিং ইঞ্জিনিয়াৰৰ সংখ্যা ১৭ জন হৈছেগৈ। আগতে ১২ জন এক্‌জিকিউটিভ ইঞ্জিনিয়াৰ আছিল। আগৰ সেই কাম খিনিকে কৰিবৰ কাৰণে এতিয়া ৬২জন হলগৈ। চাবজেক্ট টু কাৰেক্ট।

এই ক্ষেত্ৰত মই কওঁ ৬ কোটি টকা বিষয়া সকলক নিয়োগ কৰাতে খৰচ হৈছে। সেইদিনা মন্ত্ৰী মহোদয়ক সুধিছিলো যে ব্ৰহ্মপুত্ৰ আয়োগে কৰা মাষ্টাৰপ্লেন খনৰ সম্পৰ্কে আমি কিবা জানিব পাৰোনে? অসমৰ মানুহৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ কাৰণে ব্ৰহ্মপুত্ৰ আয়োগে কোনো আঁচনি এতিয়ালৈকে আমাৰ আগত ডাঙি ধৰিব নোৱাৰিলে। সেই কাৰণে মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ক সুধিব খুজিছো যে এই আয়োগে অসমৰ মানুহৰ কিবা আশা-আকাঙ্খা পূৰণ কৰিব পাৰিবনে আৰু এই আয়োগৰ পৰা অসমৰ কিবা লাভ হবনে? যদি নহয় তাৰ বাবে ইমান টকা খৰচ নকৰি আগৰ ই এণ্ড ডি বিভাগকে এই কাম কৰিবলৈ দিলে ভাল হয়। ব্ৰহ্মপুত্ৰ আয়োগৰ অন্ততঃ মাষ্টাৰপ্লেনখন আমি চাব পাব লাগে।

এই খিনিকে কৈ মই কথাটোৰ স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিছো।

Shri Bishnu Prasad (Minister of State): Mr Speaker, Sir, in order to tackle the flood problem in Assam and to take effective action for the formulation and implementation of the flood control measures in a planned way government of India in consultation with the government of Assam decided to set up Brahmaputra Flood Control Board. In fact, this is a three-tier organisation, viz., Brahmaputra Flood Control Board, Brahmaputra Flood Control Commission and

a Board of Consultants. The Board was set up on 3.5. 70 and was inaugurated on 24th July, 70. The Hon'ble member, Shri Bhattacherjee raised a question about the construction of Embankment of Pagladiya and Puthimari. I have already statad on 16th June that the estimated cost in respect of Pagladiya was Rs.0.91 lakhs and estimated cost in respect of Puthimari was Rs.9.25 lakhs. This is the estimated for these and have already been taken up for execution.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether this is at the estimate stage or at the execution stage ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of State): It is both under estimate stage and execution stage. Now, master plan for flood control in Brahmaputra and its 50 tributories is under preparation and as per outline plan Rs.500 crores is estimated for short term and long term measures. It may be mentioned that the Centre did not assure any time that financial assistance will be wholly in the form of grant. However, the plan money is 70 percent loaned and 30 per cent grant. Besides, funds provided under State Plan the Centre is spending from their own funds a sum of Rs.3.60 crores on two dredgers and other ancilliary equipment. Also there is a grant from the Centre for covering the expenditure on centrally sponsored schemes namely surveys and investigation estimated at about Rs. 91 lakhs. It may also be mentioned that Flood Control Scheme to utilise all the above funds during the Fourth Plan have already been prepared by the B.F.C.C and got approved from the Board of Consultants.

What I said on the 16th June was that Government of India was thinking to take over Brahmaputra Flood Control

Commission and expected to take over from the month of July and August. For clarification, I want to add: The Centre was also asked to assist the State Government for further financing the Brahmaputra Flood Control Commission. As a result of series of discussions and meetings of Chief Minister, Assam with the Union Minister of Irrigation & Power, Finance Ministry and the Planning Commission, it has been agreed by Centre to assist the State Government to finance the Plan Schemes of Brahmaputra Flood Control Commission through a Non Plan loan upto Rs.9.56 crores during the 4th Plan period. By this the funds available for Plan Schemes during 4th Plan will be Rs.29.45 crores against Rs. 19.89 crores as available under the State Plan Ceiling. Out of this Rs. 3 crores were made available during 1970-71, Rs. 50 lakhs during 1971-72 and Rs. 2,50 crores during 1972-73. Balance and also inspent amount would be available during the last year of the Fourth Plan i.e., 1973-74. These funds are in addition to the funds provided annually under the State Plan. The expenditure under B.F.C.C. since its Coming into being in July, 1970 stands thus :

1970-71 July,1970 to March,71	(a) Works: Plan Normal M&R F.D.R etc	Rs. 7,90,27,608/-
	(Maintenance & Repair and Flood damage repairs etc.)	
	(b) Estt.;	Rs. 44,86,598/-
		Rs.8,35,14,206/-

1971-72:	(a) Works Plan Normal M & R-F D R	Rs.9,39,62,217/-
	(b) Estt. -	Rs. 81,14 139/-
		Rs.10,20,76.356/-
	Tolal ef 1970-71	Rs.8,35,14,206/-
	Total of 1971-72	Rs.10.20,76,356/-
		Rs.18,55,90,562/-

As regards the present position of taking over Brahmaputra Flood Control Commission I would like to submit that a memorandum was submitted to the Prime Minister and discussed on 13.7.71 in which one of the main points stressed was that Centre should take over complete responsibility of the Brahmaputra Flood Control Commission and the Board for affectively tackling the Brahmaputra Flood control problem. This was followed up by the Chief Minister for Irrigation & Power, Minister for Finance and with Planning Commission. This matter was also discussed by me in my recent meeting with the Union Minister for Irrrigation and Power. As a result of all these efforts the centre has agreed in principle to the request of the State. It is understood that the Centre is now working out the details like administrations, types of works, investigation etc, to be included in its jurisdiction. I was told verbally that it will take about two to three months to arrive at the final decision. Then the matter will be referred to the State Government. The State Legislature will be apprised of the outcome of the developments at the appropriate time.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : Sir, of the three points that I had raised, none have been answered. My first point was that the loan taken from the Centre was non-plan loan. Now of the 3 crores of the non-plan loan taken during 1970-71, more than half, i. e. 1.70 crores was spent on Plan programme. The loan was taken as non-Plan loan and the greater part of the loan was spent on Plan programme, and also about the next year's Plan Rs. 9 lakhs have been spent on Plan programme and the rest remained unspent. While the flood is creating havoc in our country, inspite of the loan of three crores taken from the Central Government, only 9 lakhs have been spent and the rest remained unspent. What is the reason for not spending the amount after taking the loan for which we have to pay interest also ?

Then the 3rd point is that it was at no time said that the Government of India at any time agreed finally that the entire cost would be coming as grant. But in the Board meeting held on 24th July under the chairmanship of Shri K. L. Rao himself it was estimated that Rs. 30 crores would be spent within the 4th Plan span. Out of this 50 p. c. is loan and 50 p. c. is grant. Why the Central Government could not be impressed upon to give the entire amount as Grant to the State Government ? These are the three points I raised which I find these three points are not answered.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, so far as the first point is concerned, i.e. about the loan, we have got this only in the month of March, i.e. at the end of 1971-72 financial year, and in that short period only Rs.9 lakhs could be spent. The rest will be spent obviously after the 31st of March.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : Why the loan which was taken as non Plan loan was spent for Plan purposes ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : This whole Commission is with the State Plan. Now, Sir, within the State Plan from 1969-70, 1970-71, 1971-72 and 1972-73 and 1973-74 we have plan estimates and that is Rs. 19.89 crores. Shri Bhattacharyya has rightly stated is for Rs. 30 crores approximately, but actually the total plan is for Rs. 29.09 crores. Within this amount we met the expenditure from the State Plan up to Rs. 19.89 crores and the rest would come from Central assistance as non-Plan assistance. This money which is coming from the Centre as non-Plan assistance is included in the Plan Budget, We have made the Plan for this Brahmaputra Control Commission. So this particular amount for execution of the Plan the Centre has given us the non-Plan assistance and till now we have received Rs. 9·56 crores.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : My point is very simple, Sir. Why the loan taken for non-Plan purposes was spent for Plan purposes ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : I quite see the point. Sir, there was discussion about the Centres share of 15 crores and the State share of 15 crores. Now, the state have certain items of expenditure. We already in the meantime spent on investigation, survey etc. about Rs.19 lakhs and out of Central grant of Rs. 3.60 lakhs. So it comes to Rs. 4 crores 51 lakhs. So, Sir, 9·56 and then 4.56 it comes to about Rs. 15 crores.

Shri Dulal Chandra Barua : Our question is not that. When the amount was given under non-Plan head it can

only be used for non-plan schemes. It can never be used for plan schemes unless that amount is included in the original Budget head. That has not been done. Therefore the point is very simple. The State Government have spent the loan of Rs. 6 or 9 crores given for non-Plan purpose by the Centre on Plan schemes which the State Government cannot do.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, this is an assistance outside the Plan.

Shri Dulal Chandra Barua : That is why you cannot spend....

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The Central assistance is outside the Plan. So there is no bar to spend the money.

Shri Dulal Chandra Barua : There is. Chief Minister has said there is no bar to spend the money. He says he is right and from our side we are confirmed that we are right.

The second point is that after returning from Delhi our energetic State Minister gave a press statement and stated that the Centre has decided to take over the Brahmaputra Control Commission.

Shri Bishnu Prasad (Minister of State) : I did not give any Press statement.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The Centre is just considering, the matter is not yet final. We pressed the Centre that the Commission should be taken over by the Centre.

Mr. Speker : The House stands adjourned till 10 a.m. tomorrow.

ADJOURNMENT

The House then rose at 5-40 P.M. and stood adjourned till 10 A.M tomorrow, the 22nd June, 1972

Shillong
The 21st June, 1972

U. Tahbildar
Secretary,
Assam Legislative Assembly